

Scan

ผลของการสอนโดยใช้กระบวนการแข็งแกร่งสาน การณ์ต่อผลลัพธ์ทางการเรียน
และความสามารถในการคิดแก้ปัญหา เรื่องหลักธรรมตามรอยพระยุคลบาท
กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ของนักเรียน
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพระแม่สกลสองคราช
จังหวัดนนทบุรี

นายสำราญ จันทะภา

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต^๑
แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พ.ศ. 2550

**The Effects of Teaching by Using the Situation Confrontation Process on
Learning Achievement and Problem Solving Thinking Ability in the Topic of
Following His Majesty the King's Footsteps on Dhamma Principles, in the Social
Studies, Religion and Culture Learning Area, of Mathayom Suksa VI Students at
Phra Mae Sakol Songkroh School in Nonthaburi Province**

Mr. Sumruay Chantapa

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Education in Curriculum and Instruction

School of Educational Studies
Sukhothai Thammathirat Open University

2007

หัวข้อวิทยานิพนธ์ ผลของการสอนโดยใช้กระบวนการเพชญสถานการณ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการคิดแก้ปัญหา เรื่องหลักธรรมตามรอยพระยุคลบาท กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพระแม่สกลลงทะเบียน
จังหวัดนนทบุรี

ชื่อและนามสกุล นายสำราญ จันทะภา

แผนกวิชา หลักสูตรและการสอน

สาขาวิชา ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

อาจารย์ที่ปรึกษา

1. รองศาสตราจารย์สุมนทิพย์ บุญสมบัติ
2. รองศาสตราจารย์อมรา รอดคารา
3. อาจารย์ ดร.อุมาพร หล่อสมฤตี

คณะกรรมการสอนวิทยานิพนธ์ได้ให้ความเห็นชอบวิทยานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว

ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์สมประสงค์ น่วมบุญลือ)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์สุมนทิพย์ บุญสมบัติ)

๑๒๘๙๗๐๙

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์อมรา รอดคารา)

กรรมการ

(อาจารย์ ดร.อุมาพร หล่อสมฤตี)

คณะกรรมการบันทึกศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แผนกวิชา หลักสูตรและการสอน สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

ประธานกรรมการบันทึกศึกษา

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุจินต์ วิเศษธนาท์)

วันที่ ๙ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๑

ชื่อวิทยานิพนธ์ ผลของการสอนโดยใช้กระบวนการเพชริญสถานการณ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสามารถในการคิดแก้ปัญหา เรื่องหลักธรรมตามรอยพระบุคลบาท กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนพระแม่สกลลงทะเบห์ จังหวัดนนทบุรี

ผู้วิจัย นายสำราษ์ จันทะภา ปริญญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน) อาจารย์ที่ปรึกษา (1) รองศาสตราจารย์ สุมนพิพิธ บุญสมบัติ (2) รองศาสตราจารย์อมรา รอดคารา (3) อาจารย์ ดร.อุมาพร หล่อสมฤติ ปีการศึกษา 2550

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อ (1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ก่อนการเรียน และหลังการเรียน เรื่องหลักธรรมตามรอยพระบุคลบาท โดยใช้วิธีการสอนแบบกระบวนการเพชริญสถานการณ์ และ (2) เปรียบเทียบความสามารถในการคิดแก้ปัญหาของนักเรียน ก่อนการเรียน และหลังการเรียน เรื่องหลักธรรมตามรอยพระบุคลบาท โดยใช้วิธีการสอนแบบกระบวนการเพชริญสถานการณ์

กลุ่มตัวอย่างที่ทำการวิจัย ได้แก่นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖/๑ ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๕๐ จำนวน ๑๗ คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย (1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการเพชริญสถานการณ์ (2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน ชนิดเลือกตอบแบบ ๔ ตัวเลือก จำนวน ๔๐ ข้อ และ (3) แบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดแก้ปัญหา ก่อนและหลังเรียนชนิดเลือกตอบแบบ ๔ ตัวเลือก จำนวน ๕๐ ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การทดสอบค่าที่

ผลการวิจัยพบว่า (1) นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กระบวนการเพชริญสถานการณ์ คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ๒๙.๔๗ สูงกว่าคะแนนก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ๒๖.๘๒ คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ และ (2) นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กระบวนการเพชริญสถานการณ์ คะแนนความสามารถในการคิดแก้ปัญหาหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ๓๓.๐๖ สูงกว่าคะแนนก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ๒๖.๔๗ คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

คำสำคัญ การสอนโดยใช้กระบวนการเพชริญสถานการณ์ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การคิดแก้ปัญหา

Thesis title: The Effects of Teaching by Using the Situation Confrontation Process on Learning Achievement and Problem Solving Thinking Ability in the Topic of Following His Majesty the King's Footsteps on Dhamma Principles, in the Social Studies, Religion and Culture Learning Area, of Mathayom Suksa VI Students at Phra Mae Sakol Songkroh School in Nonthaburi Province

Researcher: Mr. Sumruay Chantapa; **Degree:** Master of Education (Curriculum and Instruction); **Thesis advisors:** (1) Sumontip Boonsombut, Associate Professor; (2) Amara Rawddara, Associate Professor; (3) Dr. Umaporn Lausomrudee; **Academic year:** 2007

ABSTRACT

The purposes of this research were to: (1) compare students' learning achievements before and after being taught on the topic of Following His Majesty the King's Footsteps on Dhamma Principles by using the situation confrontation process; and (2) to compare students' problem solving thinking abilities before and after being taught by using the situation confrontation process on the topic of Following His Majesty Foot Steps on Dhamma Principles by using the situation confrontation process.

The sample of this study consisted of 17 Mathayom Suksa VI Students studying in the second semester of the 2007 academic year, obtained by purposive selection. The research instruments were (1) lesson plans using the situation confrontation process; (2) a learning achievement test for pre-testing and post-testing with 40 multiple-choice items; and (3) a problem solving thinking ability test for pre-testing and post-testing with 50 multiple-choice items. The t-test was employed for data analysis.

The research findings revealed that (1) the students taught by using the situation confrontation process had post-learning learning achievement mean score of 29.47 which was significantly higher, at the .05 level, than their pre-learning counterpart of 26.82; and (2) the students taught by using the situation confrontation process had post-learning problem solving thinking ability mean score of 33.06 which was significantly higher, at the .05 level, than their pre-learning counterpart of 26.47.

Keywords: Teaching by using the situation confrontation process, Learning achievement, Problem solving thinking ability

กิตติกรรมประกาศ

การทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ด้วยความกรุณาอย่างดียิ่งของท่านรองศาสตราจารย์ สุมนพิพิธ บุญสมบัติ ท่านรองศาสตราจารย์อมรา รอดค马拉 ท่านดร. อุมาพร หล่อสมฤทธิ์ ทั้ง 3 ท่าน ได้ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือตรวจสอบแก้ไขอย่างละเอียดในทุกขั้นตอนสำเร็จเรียนร้อยสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ ดร. สมศักดิ์ ยอดโภ อาจารย์วัลลัพพรณ บุญมี พระมหา衍ก สร้างมงคล ในฐานะผู้เชี่ยวชาญ ที่ได้กรุณาเสียเวลาตรวจสอบและให้คำแนะนำในการแก้ไขเครื่องมือการวิจัยนี้เสร็จสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการ โรงเรียนพระแม่สกลสังเคราะห์ (เซอร์ลูเชีย - อาันน กิจเจริญ) ที่อำนวยความสะดวกในการทดลองใช้เครื่องมือและอนุญาตส่งเสริมให้ไปเรียน

ขอขอบคุณ คุณครูพัชรี เพียรทรัพย์ คุณครูปัทมา โสกุล ที่กรุณาตรวจสอบความถูกต้องด้านภาษาไทย และคุณครูพูนพรรณี ภู่หนู คุณครูสามัคคี กิจเจริญ ที่ให้การช่วยเหลือในเรื่องภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณ คณะครุทุกท่าน และนักเรียนทุกคน ที่ให้ความร่วมมือในการทดลองใช้เครื่องมือและให้กำลังใจด้วยดีตลอดมา

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้รับการสนับสนุนให้กำลังใจจากบุคคลในครอบครัว และญาติ พี่น้องอย่างดี สำหรับผู้วิจัยถือว่ามีค่าอย่างยิ่ง

ความดีทั้งหลายที่เกิดจากการทำวิจัยครั้งนี้ ขอมอบแด่คุณพ่อ คุณแม่ และครูอาจารย์ ทุกท่าน

สำรวຍ จันทะภา
มีนาคม 2550

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	๑
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๑
กิตติกรรมประกาศ	๙
สารบัญตาราง	๙
สารบัญภาพ	๙
บทที่ ๑ บทนำ	๑
ความเป็นมาและความสำคัญของปัจจุหา	๑
วัตถุประสงค์การวิจัย	๔
สมมติฐานการวิจัย	๔
ขอบเขตการวิจัย	๕
นิยามศัพท์เฉพาะ	๕
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	๖
บทที่ ๒ วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	๗
หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๔๔	๗
การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	๑๗
การจัดการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการเพชญสถานการณ์	๑๙
ความสามารถในการคิดแก้ปัจจุหา	๓๑
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๓๖
บทที่ ๓ วิธีดำเนินการวิจัย	๓๙
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	๓๙
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	๓๙
การเก็บรวบรวมข้อมูล	๔๘
การวิเคราะห์ข้อมูล	๔๙
บทที่ ๔ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๕๐
ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนจาก แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ได้รับการสอน โดยใช้กระบวนการ เพชญสถานการณ์	๕๐

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน จากแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดแก้ปัญหาที่ได้รับการสอน โดยใช้กระบวนการเพชิญสถานการณ์.....	52
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อกิจกรรม และข้อเสนอแนะ.....	55
สรุปการวิจัย.....	55
อกิจกรรม.....	57
ข้อเสนอแนะ.....	59
บรรณานุกรม.....	60
ภาคผนวก.....	66
ก. รายงานผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย.....	67
ข. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการเพชิญสถานการณ์.....	69
ค. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	156
ง. แบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดแก้ปัญหา.....	166
จ. ค่าความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสามารถในการคิดแก้ปัญหา (IOC).....	182
ฉ. ค่า IOC การตรวจสอบคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้.....	187
ประวัติผู้วิจัย.....	198

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 3.1 หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง หลักธรรมตามรอยพระบุคลบาทที่ใช้ในการวิจัย	
โดยใช้วิธีสอนแบบกระบวนการเพชิญสถานการณ์.....	41
ตารางที่ 3.2 วิเคราะห์ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง.....	42
ตารางที่ 3.3 วิเคราะห์ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	42
ตารางที่ 3.4 วิเคราะห์แบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดแก้ปัญหา.....	46
ตารางที่ 4.1 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนและหลังเรียน	51
ตารางที่ 4.2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนของนักเรียน ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการเพชิญสถานการณ์.....	52
ตารางที่ 4.3 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนวัดความสามารถในการคิด แบบแก้ปัญหา ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนจำนวน 17 คน.....	53
ตารางที่ 4.4 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการคิดแก้ปัญหา ก่อนและหลังเรียน ของนักเรียนที่ได้รับการสอน โดยใช้กระบวนการเพชิญสถานการณ์.....	54

๗

สารบัญภาค

	หน้า
ภาคที่ 2.1 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้สาระพระพุทธศาสนา.....	11
ภาคที่ 2.2 กระบวนการเพชรบุรีสถานการณ์ในการสอน.....	30

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สังคมในยุคปัจจุบัน เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วตามกระแสโลกกว้างที่ทำให้วิถีชีวิตของคนในสังคมต้องผูกพันกับความเจริญด้านวัฒนธรรม ทั้งยังเป็นยุคของสารเทคโนโลยีสารสนเทศ อย่างไร้พรมแดน ไม่มีขีดจำกัด คนต้องเผชิญกับเหตุการณ์และปัญหาอุปสรรคหลากหลาย ทั้งที่แก่ปัญหาได้และแก่ไม่ได้ ทำให้ค่านิยมของคนส่วนใหญ่ในสังคม เป็นไปในด้านต่อไปนี้ ค่าทางวัฒนธรรมสูง กว่าคุณธรรมทางจิตใจ เห็นค่าของวัฒนุร่วมเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับชีวิต ทำให้คนในสังคมพยายามทำสิ่งต่างๆเพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งที่ต้องการ โดยไม่คำนึงถึงผลเสียที่อาจเกิดขึ้นแก่บุคคลอื่นและสังคมโดยรวม เป็นผลให้สภาพจิตใจด้านคุณธรรม จริยธรรม ตลอดจนอุปนิสัยของคนในสังคมเสื่อมลง สภาพสังคมที่เคยมีความสงบสุขมีความเอื้อเฟื้อเพื่อแผ่ โอบอุ่นอารี มีความสมัครสมานสามัคคี กลายเป็นสังคมที่คนมีความเห็นอกเห็นใจกันน้อยลง มีการเอารัดเอาเปรียบกันสูงขึ้น แบ่งเป็นฝักฝ่าย เบี่ยดเบี้ยนกัดซี่งกันมากขึ้นเรื่อยๆ แกร่งแข็ง แข็งขันรุนแรง ชิงดิชิงเด่น เห็นแก่ตนของพวกพ้อง ด้วยเหตุดังกล่าวจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่เยาวชนคนไทยต้องมีความรู้ ความเข้าใจ รู้วิธีการศึกษาด้านคุว่าหาความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร ข้อเท็จจริงและหลักการ สามารถประเมินคุณค่าและประโยชน์ ตลอดจนการเลือกและตัดสินใจแก่ปัญหาให้สัมพันธ์สอดคล้องกับวิถีชีวิตของตนเอง เยาวชนจำเป็นต้องได้รับการศึกษาที่พร้อมให้ได้เผชิญกับสถานการณ์จริงด้วยตนเอง ด้วยการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และสอดคล้องกับคุณธรรม จริยธรรมที่จำเป็นต่อการดำเนินชีวิตจริงอย่างมีคุณค่า สอดคล้องกับบุคคลนุ่มนวลและหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ได้กล่าวไว้อย่างชัดเจนว่า มุ่งพัฒนาคนไทยให้เป็นนุழຍ์ที่สมบูรณ์ เป็นคนดี มีความสุข และมีความเป็นไทย มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ อีกทั้งได้กำหนดให้สถานศึกษาจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนตามความสนใจ ความสนใจ ความต้องการ และความแตกต่างระหว่างบุคคล (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2548 :21)

กระทรวงศึกษาธิการ (2545 : 1) ได้สรุปผลการใช้หลักสูตรพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) ไว้ว่า หลักสูตรที่ใช้อยู่นานกว่า 10 ปี มีข้อจำกัดหลายอย่างหลายประการที่ไม่ส่งเสริมให้สังคมไทยก้าวไปสู่สังคมความรู้ได้ทันการณ์ มีผลสรุปที่สำคัญดังนี้ 1) การกำหนด

หลักสูตรจากส่วนกลาง ไม่สามารถสะท้อนสภาพความต้องการที่แท้จริงของสถานศึกษาและท้องถิ่น 2) การจัดหลักสูตรการเรียนรู้คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี ยังไม่สามารถผลักดันให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยีในภูมิภาค จึงจำเป็นต้องปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนให้คนไทยมีทักษะกระบวนการและเขตติดต่อที่ดีทางคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี มีความคิดสร้างสรรค์ 3) การนำหลักสูตรไปใช้ซึ่งไม่สามารถสร้างพื้นฐานในการคิด สร้างวิธีการเรียนรู้ให้คนไทยมีทักษะในการจัดการและทักษะในการดำเนินชีวิต สามารถเพชิญปัญหาสังคมและเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วได้อย่างมีประสิทธิภาพ 4) การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศยังไม่สามารถที่จะทำให้ผู้เรียนใช้ภาษาต่างประเทศโดยเฉพาะภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารและการค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่มีอยู่หลากหลายในบุคลากรสนับสนุน

และการรายงานการประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของโรงเรียนพระแม่สกลลงทะเบียน ระหว่างวันที่ 4 - 6 กรกฎาคม 2548 พนว่า มาตรฐานที่ 4 ด้านผู้เรียน ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ มีวิจารณญาณ มีความคิดสร้างสรรค์ คิดไตร่ตรองและมีวิสัยทัศน์ ซึ่งมี 4 ด้านบ่งชี้ คือ 1) ผู้เรียนมีทักษะการคิดวิเคราะห์ ได้ระดับคุณภาพ คือ 3 ด้านบ่งชี้ได้ระดับคุณภาพ พอดี 2) ผู้เรียนมีทักษะการคิดสังเคราะห์ 3) ผู้เรียนมีทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณและคิดไตร่ตรอง 4) ผู้เรียนมีทักษะการคิดสร้างสรรค์ และจินตนาการ สรุปผลการประเมินมาตรฐานที่ 4 ได้ระดับคุณภาพพอใช้ (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา 2548 : 35) ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการผู้ประเมินภายนอก กับมาตรฐานที่ 4 ว่า ควรฝึกให้นักเรียนได้ผ่านสถานการณ์ เป็นต้นว่า ให้อ่านข้อความ บทความเข้าใจให้ชัดเจนเป็นฐานไปสู่การตัดสินใจว่าตนเองเชื่อ “ไม่เชื่อ ฝึกตั้งคำถามให้นักเรียนตอบ อย่างใช้เหตุผล เช่น ทำไม? อย่างไร? เพราะเหตุใด? จัดกิจกรรมแข่งขันทางวิชาการ ให้วิชาเรียน บทความเข้าใจ กิจกรรม อยู่เสมอ ส่งเสริมการทำโครงการให้ทั่วถึงทุกกลุ่มสาระ

สภาพปัจจุบันการจัดการศึกษาของไทยและวิสัยทัศน์ของภาครัฐที่มีความเชื่อมั่นในนโยบายที่จะสร้างคน สร้างงาน เพื่อแก้ปัญหาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย ทำให้ชาติมีความมั่นคงและยั่งยืนต่อไป กระทรวงศึกษาธิการที่มีอำนาจและหน้าที่โดยตรงในการจัดการศึกษาของชาติ ได้กำหนดให้มีหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 โดยยึดหลักความมีเอกภาพ ด้านนโยบายและความหลากหลายในการปฏิบัติ กล่าวคือ เป็นหลักสูตรแกนกลางที่มีโครงสร้าง หลักสูตรยึดหยุ่น กำหนดคุณามาตรฐานการเรียนในพารวน 12 ปี (ประถมศึกษาปีที่ 1 – มัธยมศึกษาปีที่ 6) สาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้แต่ละกลุ่ม มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น เป็นช่วงชั้นละ 3 ปี จัดเฉพาะส่วนที่จำเป็นสำหรับการพัฒนาคุณภาพชีวิตความเป็นไทย ความเป็น

พลงเมืองดีของชาติ การดำเนินชีวิตและการประกอบอาชีพ ตลอดจนเพื่อการศึกษาต่อ (กระทรวงศึกษาธิการ 2544 : 2)

การจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานมีรูปแบบและวิธีการที่หลากหลาย เพื่อให้สอดคล้องกับความสนใจ ความสนใจ และความต้องการของผู้เรียน โดยให้ผู้สอนนำกระบวนการวิจัยมาผสมผสานหรือบูรณาการใช้ในการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน และให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ สามารถใช้กระบวนการวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้ โดยเริ่มจากการวิเคราะห์ปัญหา การวางแผนแก้ปัญหา หรือพัฒนาการดำเนินการแก้ปัญหา หรือ พัฒนาการเก็บรวบรวมข้อมูล การสรุปผลการแก้ปัญหา หรือพัฒนาและรายงานผลการเรียนรู้ และนำผลไปประยุกต์ใช้ (กระทรวงศึกษาธิการ 2544 : 34)

ในทุกสังคมเป็นที่ยอมรับกันว่า บุคคลต้องเพชริญญาณปัญหามากมาย มากน้อยแตกต่าง กันไปในแต่ละบุคคล ทั้งนี้เกิดจากการเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคม การเพิ่มของประชากร ตลอดจนปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง ทรัพยากร การศึกษา และอื่นๆอีกมากที่เกี่ยวข้องใน ชีวิตประจำวัน ผลกระทบของปัญหาเหล่านี้เกิดขึ้นทั้งทางตรงและทางอ้อมกับบุคคลที่อาศัยใน สังคมนั้น วิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการเพชริญญาณการณ์ เป็นอีกวิธีหนึ่งที่เอื้อให้ผู้เรียน ได้ฝึกกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีโอกาสสัมพันธ์กับสิ่งที่จะเรียนรู้ มีก้าวย่างมีตัวที่จะช่วยให้ เกิดการเรียนรู้ สามารถนำประสบการณ์จากการเรียนรู้นั้นมาเป็นแนวทางในการเลือกและตัดสินใจ เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ สุมน อุนริวัฒน์ (2530 : 2) ได้นำหลักพุทธธรรมมาจัดเป็นกระบวนการเรียนการสอนเรียกว่ากระบวนการเพชริญญาณการณ์ มี 4 ขั้นตอนคือ

1. การรวบรวมข้อมูล ข่าวสาร ข้อเท็จจริง ความรู้ และหลักการ
2. การประเมินค่าเพื่อหาคุณค่าแท้และคุณค่าเทียม
3. การเลือกและการตัดสินใจ
4. การฝึกปฏิบัติ

รพีพรรณ เอกสุกาพันธุ์ (อ้างในประวัติ จันทร์ขันตี 2542 : 16 - 17) เสนอ รูปแบบวิธีการสอนด้วยกระบวนการเพชริญญาณการณ์ตามแนวคิดของสุมน อุนริวัฒน์ไว้ 6 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นสร้างครั้ฐชา ขั้นนี้เป็นกิจกรรมที่สร้างความสนใจ และความเข้มแข็งให้เกิดขึ้น ผู้เรียนสนใจและเชื่อมั่นว่าบทเรียนนี้สัมผัสกับชีวิตของเขารา
2. ขั้นศึกษาสังคม เป็นขั้นของการฝึกทักษะในการรวบรวมข้อมูล ข่าวสาร ข้อเท็จจริง ความรู้และหลักการ

3. ขั้นระดม寄せสถานการณ์ เป็นขั้นฝึกทักษะประเมินค่า โดยการนำเอาข้อมูลข่าวสารที่ได้สรุปประเด็นแล้ว มาฝึกคิดประเมินค่า

4. ขั้นวิจารณ์ความคิด เป็นขั้นการฝึกทักษะการเลือกและการตัดสินใจ โดยการเร้าให้ผู้เรียนได้คิด วิเคราะห์ วิจารณ์ทางเลือกต่าง ๆ ก่อนตัดสินใจ

5. ขั้นปรับพฤติกรรม เป็นขั้นฝึกการปฏิบัติ โดยผู้เรียนนำเอาระบบที่ตัดสินใจไว้แล้วมาเสนอแนวทางปฏิบัติ

6. ขั้นสรุปและประเมิน ขั้นนี้เป็นการนำเสนอสาระและกิจกรรมของบทเรียนนับแต่เริ่มต้นมาสรุปย้ำ ซ้ำทวน และตรวจสอบ

จากข้อมูลและขั้นตอนวิธีการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยสนับสนุนให้จะศึกษาว่า การนำวิธีการสอนโดยใช้กระบวนการเพชรบุรีสถานการณ์มาใช้กับนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เมื่อได้รับการสอนโดยกระบวนการเพชรบุรีสถานการณ์แล้ว จะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสามารถในการคิดแก้ปัญหาดีขึ้นหรือไม่ เพื่อเป็นการพัฒนากระบวนการคิดตามข้อเสนอแนะของคณะผู้ประเมินภายนอก และเสนอแนวทางให้ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ตรงตามจุดมุ่งหมายหลักสูตร ส่งเสริมให้นักเรียนคิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น เพื่อพัฒนาศักยภาพของชาติ และพัฒนาพลดเมืองของชาติให้มีคุณภาพดียิ่ง ๆ ขึ้น

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ก่อนการเรียน และหลังการเรียน เรื่องหลักธรรมตามรอยพระยุคลบาท โดยใช้วิธีการสอนแบบกระบวนการเพชรบุรีสถานการณ์

2.2 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการคิดแก้ปัญหาของนักเรียน ก่อนการเรียน และหลังการเรียน เรื่องหลักธรรมตามรอยพระยุคลบาท โดยใช้วิธีสอนแบบกระบวนการเพชรบุรีสถานการณ์

3. สมมติฐานการวิจัย

3.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนรู้โดยใช้กระบวนการเพชรบุรีสถานการณ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

3.2 ความสามารถในการคิดแก้ปัญหา ของนักเรียนที่เรียนรู้โดยใช้กระบวนการเพชรบุรีสถานการณ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

4. ขอบเขตการวิจัย

4.1 ประชากรที่ทำการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 2 ห้องเรียน มีจำนวนนักเรียนทั้งหมด 33 คน โรงเรียนพระแม่สกล
สังเคราะห์ อําเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี

4.2 กลุ่มตัวอย่างที่ทำการวิจัย เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 17 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง

4.3 เนื้อหาสาระที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ เป็นเนื้อหาสาระหลักธรรมตามราย
พระบุคคลบาท ซึ่งสอดคล้องกับเนื้อหาสาระในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 รายวิชา
สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนพระแม่สกลสังเคราะห์
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 ว่าด้วยหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา หน่วย
ย่อยที่ 7 การวิเคราะห์หลักธรรมสำหรับผู้เป็นใหญ่ คือ 1. สำนึกดี 2. ความพอเพียง 3. ความไม่
ประมาท 4. ความกตัญญูกตเวที 5. ความอดทน 6.

4.4 ระยะเวลาในการสอน จำนวน 15 คาบ คาบละ 60 นาที

4.5 ตัวแปรที่ศึกษา ประกอบด้วย

4.5.1 ตัวแปรอิสระ คือ วิธีการสอนโดยใช้กระบวนการเชิงสถานการณ์

4.5.2 ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการคิด
แก้ปัญหา

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

5.1 การสอนโดยการใช้กระบวนการเชิงสถานการณ์ หมายถึง กิจกรรมที่ครูสร้างขึ้น
หรือนำสถานการณ์ด้านต่างๆ มาจัดให้นักเรียนได้ฝึกฝนตามขั้นตอนทั้ง 5 คือ ขั้นสร้างสรรค์ ขั้น
ศึกษาสังคม ขั้นรวมและเชิงสถานการณ์ ขั้นวิเคราะห์ความคิด ขั้นปฏิบัติและขั้นสรุป

5.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนของผู้เรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบ
วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการวัดผลก่อนเรียนและหลังเรียนครอบคลุมเนื้อหา หลักธรรม
ตามรายพระบุคคลบาท คือ 1. สำนึกดี 2. ความพอเพียง 3. ความไม่ประมาท 4. ความกตัญญู
กตเวที 5. ความอดทน

5.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ชุดคำถามและคำตอบ เรื่อง หลักธรรมตามรอยพระบุคลบาท จำนวน 40 ข้อ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อวัดความรู้เดิมก่อนเรียน และวัดความรู้หลังเรียน ที่สอนโดยใช้กระบวนการเพชญสถานการณ์

5.4 ความสามารถในการคิดแก้ปัญหา หมายถึง คะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดแก้ปัญหา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในลักษณะการยกตัวอย่างสถานการณ์ ที่สอดคล้องกับหลักธรรมตามรอยพระบุคลบาท กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

5.5 แบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดแก้ปัญหา หมายถึง ชุดสถานการณ์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อวัดความสามารถในการคิดแก้ปัญหา จำนวน 50 ข้อ โดยการนำสถานการณ์ให้ผู้เรียนได้เพชญฝึกการคิดแก้ปัญหา

5.6 การคิดแก้ปัญหา หมายถึง วิธีการคิดที่เป็นระบบตามแนวพุทธวิธี เมื่อนุกูลประสบปัญหาในการดำเนินชีวิต ต้องกำหนดครุปัญหาด้วยปัญญา ค้นหาสาเหตุที่แท้จริงของปัญหา จากนั้นเลือกวิธีที่เป็นแนวปฏิบัติในการแก้ปัญหาที่ดี และดำเนินการแก้ปัญหาตามวิธีที่พิจารณาว่าดีที่สุด

5.7 หลักธรรมตามรอยพระบุคลบาท หมายถึง หลักธรรมทางพระพุทธศาสนาบางหมวดหมู่ได้แก่ 1. ความสำนึกรู้ 2. ความพอเพียง 3. ความไม่ประมาท 4. ความกตัญญูตเวที 5. ความอดทนที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ทรงปฏิบัติในการทำงานตลอด 60 ปี ที่ผ่านมาแห่งการครองราชสมบัติ ประจักษ์ชัดแก่พสกนิกรจากพระราชวิราบทของพระองค์

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

6.1 ทราบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังใช้การสอนโดยใช้กระบวนการเพชญสถานการณ์ เรื่อง หลักธรรมตามรอยพระบุคลบาท

6.2 ทราบผลความสามารถในการคิดแก้ปัญหาของนักเรียนหลังใช้การสอนโดยใช้กระบวนการเพชญสถานการณ์ เรื่อง หลักธรรมตามรอยพระบุคลบาท

6.3 เป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอนกลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมในการนำไปใช้จัดการเรียนการสอน

6.4 เป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำมาเรียนรู้ในหัวข้อต่อไปนี้

1. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544
2. การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
3. การจัดการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการเพชญสถานการณ์
4. ความสามารถในการคิดแก้ปัญหา
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กระทรวงศึกษาธิการ (2544) ได้กำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ของกลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เป็นสาระแกนกลาง และเป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ผู้เรียนทุกคนในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาต้องเรียน และเพื่อเป็นเกณฑ์ในการกำหนดคุณภาพของผู้เรียน ในการวิจัยนี้จะขอกล่าวรายละเอียดเฉพาะสาระย่อยที่ 1 ว่าด้วย ศาสนา ศิลธรรม จริยธรรม เท่านั้น

1.1 สาระที่ 1 ศาสนา ศิลธรรม จริยธรรม

สาระหลักนี้เป็นความคิดรวบยอดที่เกี่ยวข้องกับศาสนา ศิลธรรม จริยธรรม ปรัชญา ประวัติศาสตร์ สังคมวิทยา มนุษยบวิทยา ที่มุ่งศึกษามาตรฐานความประพฤติของพลดเมือง และการยกระดับภาวะทางจิต ซึ่งผู้เรียนจะต้องมีความรู้ ประสบการณ์ และทักษะเกี่ยวกับ จริยธรรมคุณธรรมที่ว่าด้วยหลักความประพฤติของคนดีและอุดมคติตามแนวความเชื่อของศาสนาที่บุคคลนับถือ

มาตรฐาน ส 1.1 : เข้าใจประวัติ ความสำคัญ หลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ และสามารถนำหลักธรรมของศาสนามาเป็นหลักปฏิบัติในการอยู่ร่วม

มาตรฐาน ส 1.2 : มีค่านิยมที่ดีงาม และครรภาระในพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ

มาตรฐาน ส 1.3 : ประพฤติปฏิบัติตามหลักธรรม และศาสนาพิธีของพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือ ค่านิยมที่ดีงาม และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาตน นำเพื่อประโยชน์ต่อสังคม สิ่งแวดล้อม เพื่อการอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติสุข

กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม มีส่วนอย่างมากในการทำให้ประชากรส่วนต่างๆ ของโลก มีการเลื่อนไหลดล่องไหเป็นประชากรโลก และรวมเป็นสังคมเดียวกัน การที่สังคมโลกจะดำรงอยู่ได้อย่างสันติสุข ประชากรจะต้องเป็นพลเมืองคีทั้งในระดับโลกและระดับประเทศย่อลดงานถึงสังคมที่เล็กที่สุด สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม มีความสำคัญในด้านพัฒนาคุณลักษณะต่างๆ ของผู้เรียนให้เป็นพลเมืองคี มีเหตุผลด้วยคุณลักษณะ คิดสร้างสรรค์มั่นในคุณธรรม นำความรู้เพื่อการดำเนินชีวิตที่มีความสุข โดยใช้เทคนิค วิทยาการจากวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ มาปรับใช้ในการดำเนินชีวิตให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมทั้งทางธรรมชาติ และสังคม ได้อย่างมีความสุข

สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ต้องเรียนตลอด 12 ปีการศึกษา ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ประกอบมาจากการหลายแขนงวิชา จึงมีลักษณะเป็นสาขาวิชาการ โดยนำวิชาการจากแขนงวิชาต่างๆ ในสาขาสังคมศาสตร์มาหลอมรวมเข้าด้วยกัน ได้แก่ ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ นิติศาสตร์ จริยธรรม ประชารศีกษา สิ่งแวดล้อมศึกษา รัฐศาสตร์ สังคมวิทยา ปรัชญา และศาสนา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม จึงเป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ออกแบบมาเพื่อส่งเสริมศักยภาพการเป็นพลเมืองคีให้แก่ผู้เรียน โดยมีเป้าหมายของการพัฒนาความเป็นพลเมืองคี ซึ่งถือเป็นความรับผิดชอบของทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้

ดังนั้นกลุ่มสาระการเรียนรู้ สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม จึงมีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความเจริญของงานในด้านต่างๆ คือ

1. ด้านความรู้ จะให้ความรู้แก่ผู้เรียนในเนื้อหาสาระ ความคิดรวบยอดและหลักการสำคัญของวิชาต่างๆ ในสาขาสังคมศาสตร์ ได้แก่ ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ รัฐศาสตร์ จริยธรรม สังคมวิทยา เศรษฐศาสตร์ กฎหมาย ประชารศีกษา สิ่งแวดล้อมศึกษา ปรัชญา และศาสนา ตามขอบเขตที่กำหนดไว้ในแต่ละระดับชั้น ในลักษณะนูรณาการ

2. ด้านทักษะกระบวนการ ผู้เรียนจะได้รับการพัฒนาให้เกิดทักษะและกระบวนการต่างๆ เช่น ทักษะทางวิชาการ ทักษะทางสังคม ทักษะทางการสื่อสารสื่อสาร ทักษะการสื่อสาร ทักษะการแสวงหาความรู้ การสืบค้น เป็นต้น

3. ด้านเจตคติและค่านิยม กลุ่มสาระการเรียนรู้ สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม จะช่วยพัฒนาเจตคติ และค่านิยมเกี่ยวกับประชาชิปไทยและความเป็นมนุษย์ เช่น รู้จัก

ตนเอง พึงตนเอง ซึ่อสัตย์สุจริต มีวินัย มีความกตัญญู รักเกียรติภูมิแห่งตน มีนิสัยในการเป็นผู้ผลิตที่ดี มีความพอดีในการบริโภคเห็นคุณค่าของการทำงาน รู้จักคิดวิเคราะห์ รู้จักทำงานเป็นกลุ่ม เคารพลิทธิของผู้อื่น และเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม มีความผูกพันกับกลุ่ม รักท้องถิ่น รักประเทศชาติ เห็นคุณค่าอนุรักษ์และพัฒนาศิลปวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม ศรัทธาในหลักธรรมของศาสนาและการปักครองระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

กิจกรรมการเรียนการสอนในกลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการทำงานเป็นกลุ่ม สามารถนำความรู้ ทักษะ ค่านิยมและเจตคติที่ได้รับการอบรมบ่มนิสัยมาใช้ในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันของผู้เรียนได้

เมื่อมองในภาพรวมแล้วพบว่า ความสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้ สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมนั้น นอกจากจะช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติและสังคมวัฒนธรรมแล้ว ยังมีทักษะและกระบวนการต่าง ๆ ที่จะสามารถนำมาใช้ประกอบในการตัดสินใจได้อย่างรอบคอบในการดำเนินชีวิต และการมีส่วนร่วม ในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาในฐานะพลเมืองดี ตลอดจนการนำความรู้ทางจริยธรรม หลักธรรมทางศาสนามาพัฒนาตนเองและสังคม ทำให้ผู้เรียนสามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข

เยาวชนจำเป็นต้องศึกษาสาระการเรียนรู้ของกลุ่มสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เพื่อให้เข้าใจสังคมโลกที่ซับซ้อน สามารถปักครองคุณลักษณะและเอาใจใส่ต่อสังคม และสิ่งแวดล้อมของโลกได้ และใช้ความรู้อย่างมีความหมาย เพื่อการตัดสินใจ การสำรวจ การสอบถาม การสืบค้น การสร้างสรรค์สิ่งต่าง ๆ นำพาตนเองและผู้อื่นเชื่อมโยงความรู้ที่เรียนสู่โลก แห่งความเป็นจริงในชีวิตได้

1.2 ค่าอธิบายรายวิชา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สาระที่ 1 ศาสนา ศิลธรรม จริยธรรม มาตรฐาน ส 1.1

หน่วยการเรียนรู้เรื่อง หลักธรรมทางพระพุทธศาสนา

(มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย 2545 : 160 – 161)

ศึกษา วิเคราะห์ ฝึกปฏิบัติ สร้างความคิดรวบยอด นำภูมิปัญญาท้องถิ่น สภาพปัญหาชีวิต สภาพแวดล้อมเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจ ทราบนักและเห็นคุณค่าในเรื่องต่อไปนี้

หลักธรรมทางพระพุทธศาสนา เรื่อง พระรัตนตรัย (วิเคราะห์ความหมายและคุณค่าของสังฆะ) อธิษัจ 4 ทุกชั้น (ธรรมที่ควรรู้) : ขันธ์ 5 – จิต เจตสิก, สมุทัย (ธรรมที่ควรละ) : ธรรมนิยาม – ปฏิจจสมุปบาท นิวรณ์ 5 อุปทาน 4 นิโรธ (ธรรมที่ควรบรรลุ) : นิพพาน, มรรค

(ธรรมที่ควรเรียน) : อธิปไตย 3 สารานุอิทธิราษฎร์ 6 ทศพิธราชธรรม 10 วิปัสสนาญาณ 9 มงคล 38 พุทธศาสนาสุภาษิต กือ ราชานุขั้ง มนุสานั้ง (พระราชาเป็นประมุขของประชาชน) สดี โลกสัมชาติ โกร (สดีเป็นเครื่องดีในโลก) นัตติ สันติ ปรัง สุข (สุขอื่นยิ่งกว่าความสงบไม่มี) นิ พพานั้ง ปรัมัง สุข (นิพพานเป็นสุขอย่างยิ่ง) พระไตรปิฎก วิธีการศึกษาและค้นคว้า พระไตรปิฎก เรื่องน่ารู้จากพระไตรปิฎก มหาสารอุดมสูตร ศัพท์ทางพระพุทธศาสนาคือ ฉาน สมานบัติ - ผลสมานบัติ - นิโรธสมานบัติ - สัมมตตะ - มิจฉัตตะ การบริหารจิตและเจริญปัญญา สาวดมนนต์เปลแปล่งเมตตา วิธีปฏิบัติและประโยชน์ของการบริหารจิตและเจริญปัญญา ฝึกการบริหารจิตและเจริญปัญญาตามหลักสติปัญญา นำวิธีการบริหารจิตและเจริญปัญญาไปใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้คุณภาพชีวิตและสังคม พัฒนาการเรียนรู้ด้วยวิธีคิดแบบโนนิโสมนสิการสรุปทั้ง 10 วิธี ศึกษาภูมิปัญญาห้องถินในการนำหลักธรรมไปใช้ในชีวิตประจำวัน

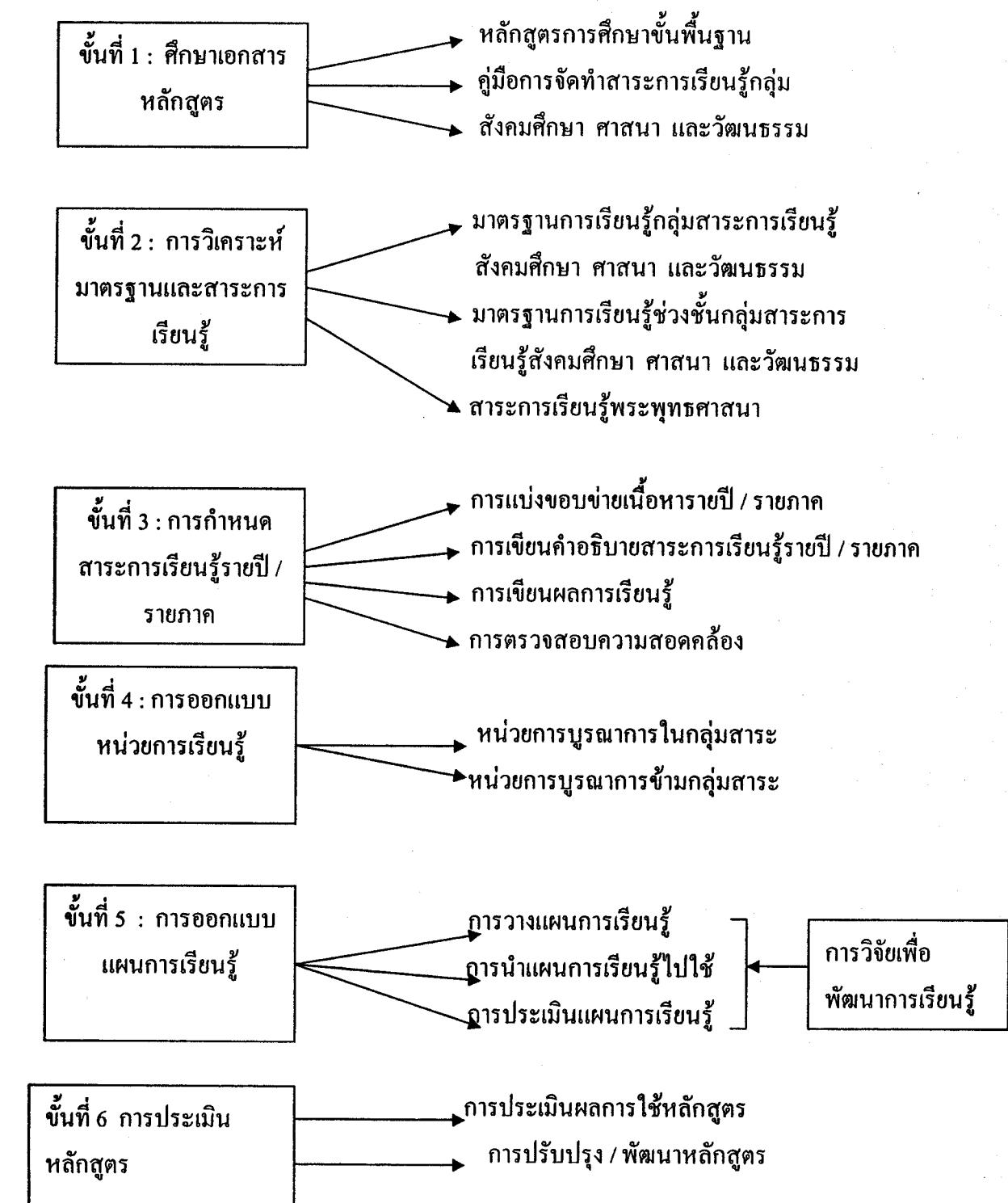
เพื่อให้เกิดศรัทธาอย่างยิ่งต่อพระรัตนตรัย และรักการเรียนรู้พระพุทธศาสนา ประพฤติปฏิบัติดนเป็นพุทธศาสนิกชนที่ดี มีคุณธรรม จริยธรรมในการอยู่ร่วมกันในสังคม และสามารถนำหลักธรรมไปใช้เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ การทำงานอย่างมีคุณค่าต่อชีวิตตนเองและสังคมโดยส่วนรวม

1.3 ผลการเรียนรู้สาระการเรียนรู้พระพุทธศาสนา ขั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

รู้ และเข้าใจ ประวัติและความสำคัญของพระพุทธศาสนา พุทธประวัติ หลักธรรมทางพระพุทธศาสนา พุทธศาสนาสุภาษิต พระไตรปิฎก เรื่องน่ารู้จากพระไตรปิฎก ศัพท์ทางพระพุทธศาสนา ประวัติพุทธสาวก พุทธสาวิกา ชาดก หน้าที่ชาวพุทธ บรรยายชาวพุทธ และการปฏิบัติดนต่อพระภิกษุ ชาวพุทธตัวอย่าง การบริหารจิตและการเจริญปัญญา วันสำคัญทางพระพุทธศาสนา ศาสนพิธี สัมมนาพระพุทธศาสนา กับการแก่ปัญหาและการพัฒนา มีความเข้าใจ ว่าพระพุทธศาสนา มีคำสอนและวิธีการที่เป็นสากล มีข้อปฏิบัติเช็คทางสายกลาง เพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข มีหลักคำสอนเชื่อมโยงกันได้กับศาสตร์สมัยใหม่ เทคนิคค่าและศรัทธาในพระรัตนตรัย มีนิสัยดี เห็นคุณค่าและอนุรักษ์ศาสนาไว้ด้วย ศาสนาสถานในห้องถินมุ่งมั่นประพฤติปฏิบัติดนตามหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาเป็นพุทธศาสนิกชนที่ดี มีวิธีคิดแบบโนนิโสมนสิการ และดำเนินชีวิตอย่างมีสติสัมปชัญญา ในขณะเดียวกันให้ทราบนักถึงคุณค่าของชีวิตที่ดำเนินไป ตามกระบวนการแห่งปฏิจสมุปบาท ทั้งนี้เพื่อให้เป็นคนมีใจกว้างและมีเหตุผลสำหรับการเป็น พลเมืองดีของสังคม ประเทศชาติและโลก

1.4 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้สาระพระพุทธศาสนา

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย (2545:167) ได้กำหนดขั้นตอนการจัดการเรียนรู้สาระพระพุทธศาสนาไว้ดังนี้

ภาพที่ 2.1 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้สาระพระพุทธศาสนา

1.5 สาระการเรียนรู้ เรื่องหลักธรรมตามรอยพระยุคลบาท

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนพระแม่สกอลังเคราะห์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 ว่าด้วยหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา หน่วยย่อยที่ 7 เรื่องการวิเคราะห์หลักธรรมตามรอยพระยุคลบาท ได้แก่หัวข้อธรรมดังนี้ คือ 1. สำนึกรู้ 2. ความพอเพียง 3. ความไม่ประมาท 4. ความกตัญญูตัวเวที 5. ความอดทน

เนื่องในโอกาสทรงครองสิริราชสมบัติครบ 60 ปี และมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 80 พรรษา 5 ธันวาคม 2550 เพื่อเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในปีแห่งการทำความดีถวายถวายแด่พระองค์ท่าน ผู้วิจัยได้นำหลักธรรมตามรอยพระยุคลบาท มาสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ตามกระบวนการเชิงสุณหัติศาสตร์

สุเมธ ตันติเวชกุล (2549 : 29 – 63) ได้เขียนถึงหลักธรรมตามรอยพระยุคลบาท ไว้ว่า

1.5.1 สำนึกรู้ คือ มโนธรรม ที่บุคคลแต่ละคนสั่งสมให้เกิดมีขึ้นในจิตของตนเองเกี่ยวกับความรับผิดชอบ ในการสร้างสรรค์สิ่งที่ดีงามและเป็นประโยชน์ ต่อตนเอง ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ

สำนึกรู้ตามนัยพระพุทธศาสนาหมายถึงสัมมาทิฏฐิ คือ ความเห็นที่ถูกต้องตามทำนองคอลองธรรม ที่เป็นปัญญาพิจารณาถึงเหตุและผลในการประกอบกิจกรรมงานต่างๆ ดังพระบรมราโชวาท ในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรแก่ผู้สำเร็จการศึกษาฯ พาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 14 กรกฎาคม 2537 ว่า "...เมื่อมีปัญหาใด ๆ เกิดขึ้น ทุกคนชอบที่จะทำความคิดความเห็นให้สอดคล้องกัน ร่วมกันพิจารณาหาทางแก้ไขด้วยเหตุและผลตามความเป็นจริง บนพื้นฐานอันเดียวกัน ก็จะเห็นแนวทางปฏิบัติ แก้ไขได้อย่างเที่ยงตรงถูกต้องและเหมาะสม..." เป็นคุณธรรมที่นำไปให้เกิดคุณกรรม (การกระทำที่เป็นความดี) อย่างอื่นอีกมากทั้งที่เป็นความดีแก่ตนเองครอบครัว และสังคมโดยรวมและนำมามชีช่องความไฟบุญลัพย์ ทำให้บุคคลอื่นเกิดความเชื่อถือ

วิธีพัฒนาตนให้เกิดมีสำนึกรู้

1. ฝึกทำสมาธิ
2. ฝึกมองคนในแง่ดี
3. ยึดแบบอย่างบุคคลดี
4. ฝึกคิดเอาใจเขาใส่ใจเรา
5. ฝึกคิดตามแนวแห่งโภนิโสมนสิการ

1.5.2 ความพอเพียง

หมายถึง ความพอประมาณ ความมีเหตุผล รวมถึงความจำเป็นที่จะต้องมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีพอสมควรต่อการมีผลกระทำใดๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายใน ทั้งนี้จะต้องอาศัยความรอบรู้ ความรอบคอบ และความระมัดระวังอย่างยิ่ง ในการนำวิชาการต่างๆ มาใช้ในการวางแผน และการดำเนินการทุกขั้นตอน ขณะเดียวกันจะสร้างเสริมพื้นฐานทางจิตใจ ให้มีสำนึกในคุณธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต และให้มีความรอบรู้ที่เหมาะสม ดำเนินชีวิตด้วยความอดทน ความเพียร มีสติปัญญา และความรอบคอบ เพื่อให้สมดุลและพร้อมต่อการรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และกว้างขวาง ทั้งด้านวัตถุ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม การพัฒนาคนให้พออยู่ พอกิน นำไปสู่ความอยู่ดีมีสุข พระราชคำรัส (4 ธันวาคม 2541) คนเราถ้าพอนิความต้องการก็มีความโลภน้อย เมื่อมีความโลภน้อย ก็เบียดเบี้ยนคนอื่นน้อย มีความคิดว่าทำอะไรต้องพอดี หมายความว่า พอดีไม่สุดโต่ง ไม่โลภอย่างมาก คนเราจะอยู่เป็นสุข พระราชคำรัส (4 ธันวาคม 2541) ความพอเพียงนี้ อาจจะมีของหรูหราที่ได้แต่ว่าต้องไม่เบียดเบี้ยนคนอื่น ต้องให้พอประมาณตามอัตภาพ พุดจากพอดี ทำอะไรไร้ก่อพอดี ปฎิบัติตนก็พอเพียง

หลักธรรมนำไปสู่ความพอเพียง

1. ความเป็นบุคคลผู้รู้เหตุ

2. ความเป็นบุคคลผู้รู้ผล

สองข้อนี้นำไปสู่ความเป็นคนมีเหตุมีผล

1. ความเป็นบุคคลผู้รู้ตน

2. ความเป็นบุคคลรู้ประมาณ

สองข้อนี้นำไปสู่ความเป็นคนพอประมาณ

1. ความเป็นบุคคลผู้ก้าด

2. ความเป็นบุคคลรู้คนรอบข้าง

3. ความเป็นบุคคลรู้ชุมชน

สามข้อนี้นำไปสู่ความเป็นคนมีภูมิคุ้มกันที่ดี

การใช้จ่ายอย่างพอเพียง

พอประมาณ หมายถึง ร่ายจ่ายสมดุลกับรายรับ

มีเหตุผล หมายถึง ใช้จ่ายอย่างมีเหตุผล / มีความจำเป็น / ไม่ใช้สิ่งของเกิน

ฐานะ / ใช้ของอย่างคุ้นค่าประหมัด

มีภูมิคุ้มกัน หมายถึง มีเงินออม / แบ่งปันผู้อื่น / ทำบุญ

ความรู้คุณธรรม หมายถึง ประกอบอาชีพสุจริต ด้วยความขยันหมั่น
เพียร ใช้ปัญญาในการตัดสินใจ และดำเนินการต่างๆ เพื่อให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง

1.5.3 ความไม่ประมาท คือ ความเป็นอยู่อย่างไม่ขาดสติ ได้แก่ การดำเนินชีวิต
โดยมีสติเป็นเครื่องกำกับความประพฤติปฏิบัติ และการกระทำทุกอย่าง ระมัดระวังตัวไม่ยอมกดล้ำ
ลงไปในทางเสื่อม แต่ไม่ยอมพลาดโอกาสสำหรับความดีงาม และความเจริญก้าวหน้า ตระหนัก
ในสิ่งที่พึงทำและพึงละเว้น ใจสำนึกรู้สึกเสมอในหน้าที่จะต้องรับผิดชอบ ไม่ยอมปล่อยปละ
ละเลย กระทำการด้วยความจริงจัง รอบคอบและรุคหน้าเรื่อยไป (พระธรรมปีฎก 2543 : 67)
ดังพระบรมราโชวาท ที่พระราชทานเนื่องในวันเด็กแห่งชาติ ปี พ.ศ 2521 ว่า เด็กๆ ทำอะไรต้อง
หัดให้รู้ตัว การรู้ตัวอยู่เสมอจะทำให้เป็นคนมีระเบียบ และคนที่มีระเบียบดีแล้วจะสามารถ เล่า
เรียน และทำการงานต่างๆ ได้โดยถูกต้องรวดเร็วจะเป็นคนที่สร้างความสำเร็จและความเจริญ
ให้แก่ ตนเองแก่ส่วนรวมในอนาคตได้อย่างแน่นอน ความไม่ประมาทดังกล่าวแบ่งออกเป็น 2
ประเภท คือ

1. ความไม่ประมาททางโลก ได้แก่ ไม่ประมาทในการศึกษา การ
ประกอบอาชีพทุกชนิดและการดำเนินชีวิตประจำวัน

2. ความไม่ประมาททางธรรม ได้แก่ การระวังไม่ให้ความชั่วเกิดขึ้น การ
ละความชั่วที่เกิดขึ้นแล้ว และการทำความดีให้เกิดขึ้น

คุณค่าของความไม่ประมาท

1. มีสติและสัมปัญญาอยู่กับตัวตลอดเวลา
2. ดำเนินชีวิตด้วยการเป็นคนดี มีอาชีพที่สุจริต
3. ชีวิตประสบความสำเร็จทั้งทางโลกและทางธรรม
4. ชีวิตมีความสงบสุข

โทษของความประมาท

1. ขาดสติ ทำให้เกิดอันตรายแก่ตนเองและผู้อื่น
2. ปล่อยตัวปล่อยใจ ให้ความชั่วครอบงำได้
3. ชีวิตประสบความทابนทั้งทางโลกและทางธรรม

การพัฒนาตนให้เป็นคนไม่ประมาท

การฝึกตนให้เป็นคนไม่ประมาทด้วยเริ่มต้นด้วยการใช้ปัญญาพิจารณาว่า
ตนเองชอบประมาทในเรื่องอะไรแล้วรับปรับปรุงแก้ไข พระพุทธเจ้าทรงสอน เรื่องความไม่
ประมาทไว้ 4 ประการ

1. ละกาญจน์ บำเพ็ญกายสุจริต

2. ละเวจทุจริต บำเพ็ญวิสูตริต

3. ละโนนทุจริต บำเพ็ญโนสูตริต

4. ละความเห็นผิด ทำความเห็นให้ถูกต้อง

และสิ่งที่มนุษย์ไม่ควรประมาท 7 ประการ คือ เวลา วัย ความไม่มีโรค

ชีวิต งาน การศึกษา และการประพฤติธรรม

1.5.4 ความกตัญญูกตเวที คือ ผู้รู้อุปการะที่เขาทำแล้วและทำตอบแทน , ผู้รู้ักคุณค่าแห่งการกระทำดีของผู้อื่น และแสดงออกเพื่อนุชาความดีนั้น พระธรรมปีฎก (2543 : 78)

พระมหาสมชาย ฐานวุฒิ (2543 : 224) กล่าวว่า ความไม่ประมาท หมายถึง ความเป็นผู้มีใจกระจ่างมีสติปัญญาบริบูรณ์ รู้อุปการคุณที่ผู้อื่นกระทำแล้วแก่ตน ไม่ว่า จะเป็นการเลี้ยงดู สั่งสอน ให้ที่พัก ให้ที่ทำงาน เป็นต้น ย่อมระลึกถึงด้วยความซาบซึ้งอยู่เสมอ ไม่ลืมอุปการคุณนั้นและทำตอบแทนอุปการคุณนั้นเมื่อมีโอกาส แม้ว่าเวลาจะผ่านไปนานขนาดไหน ย่อมเป็นเครื่องบ่งชี้ถึงความเป็นคนดี และนำไปสู่ความเจริญรุ่งเรืองในชีวิต

สิ่งที่ควรกตัญญูและกตเวที ได้แก่

1. บุคคล ไครกีตามที่เคยมีพระคุณ ไม่ว่าจะมากหรือน้อยเพียงใด จะต้องรู้คุณท่านและกระทำการตอบแทนเมื่อมีโอกาส

2. ต่อตนเอง คือ ร่างกายของเรานี้เป็นอุปกรณ์สำคัญในการสร้างความดี เพื่อความสุขความเจริญก้าวหน้าของตนเอง จึงควรหันตนอนคุณและร่างกาย รักษาสุขภาพให้ดี ไม่ทำร้ายด้วยการดื่มเหล้า เสพสิ่งเสพติด เที่ยวเตร่ดึกๆ ดื่นๆ และไม่นำร่างกายนี้ไปประกอบความช้ำ เช่น ฆ่าสัตว์ ลักทรัพย์ เจ้าชู้ อันเป็นการทำลายตัวเอง

3. ต่อความดี (บุญ) เราเกิดมาเมื่อยืนยาน ร่างกายแข็งแรง ผิวพรรณดี สติปัญญาเฉลียว ฉลาด มีความสุขความเจริญ มีความก้าวหน้า มีทรัพย์สมบัตินาก ก็เนื่องมาจากผลบุญคนเราจึงควรรู้คุณของบุญ มีความอ่อนน้อมในตัว ไม่ดูถูกบุญ ตามระลึกถึงบุญเก่าให้จิตใจชุมชื่น และไม่ประมาทในการสร้างบุญใหม่ให้ยั่งยืนไป

สิ่งที่ควรกตัญญูกตเวทีไม่เฉพาะต่อบุคคล ตนเอง ความดี (บุญ) เท่านั้น มนุษย์ควรรู้คุณและปฏิบัติด้วยความเมตตา กรุณาปราณี ไม่เจ็บตัวและเลี้ยงดูอย่างดี ต่อสัตว์ที่เลี้ยงไว้ใช้งาน เช่น ช้าง น้ำ วัว ควาย

คุณค่าของความกตัญญู – กตเวที

1. ทำให้รักษาความดีเดิมไว้ได้และสร้างความดีใหม่เพิ่มได้อีก

2. ส่งผลให้เกิดสติ ไม่ประมาท มีחרิโตตัปะ มีขันติ มีจิตใจผ่องใส มองโลกในแง่ดี

3. ทำให้เป็นที่สรรเสริญของคนดี คนอยากคนหาสมาคมด้วย
วิธีการพัฒนาตนให้มีความกตัญญู - กตเวที

1. หมั่นระลึกถึงอุปการคุณ หรือความดีต่างๆ ที่บุคคลอื่นกระทำแก่ตัวเรา
2. คบคนดี เพราะคนดีนั้นเป็นผู้ที่ยึดมั่นในความกตัญญู - กตเวที
3. หมั่นเจริญสติ สมานชีวิวนา อันเป็นบ่อเกิดแห่งปัญญาที่จะทำให้เห็น
แจ้งในความดีที่ผู้อื่นกระทำแก่เรา

1.5.5 ความอดทน หมายถึง ความอดทนต่อความหนาหนาว หิวกระหาย ความ
เจ็บปวด และคำค่าわりเสียดสีให้เงินใจต่างๆ ทุกคนได้ประสบกับความไม่พอใจอยู่เสมอ ในการ
ทำงานถ้าใช้ความอดทนก็จะเป็นคนเข้มแข็งแม่น้ำงคราวจะต้องเหนื่อยยากตกรากตรำลำบาก
เพียงใด ก็จะทำให้เกิดกำลังใจในการนั้น ๆ เพราะสามารถกำจัดความท้อแท้อ่อนแอดลงได้ แม้
ในบางคราว ได้รับทุกข์เหตุนา อันเกิดจากโรคภัยไข้เจ็บเบื้องทางร่างกาย เมื่อได้ใช้ความ
อดทน ก็อาจจะช่วยรับความทุกข์เหตุนา ให้บรรเทาเบาบางลงได้

ประเภทของความอดทน

1. อดทนต่อความทุกข์ที่เกิดจากการเจ็บป่วย ไม่แสดงอาการเจ็บปวด
กระวนกระวายใจ หรือร้องครวญครางให้ผู้อื่นเห็น

2. อดทนต่อความเหนื่อยยากตกรากตรำ แม้จะลำบากยากเข็ญเพียงใด เช่น
ความลำบากในการเรียนหนังสือ ความลำบากในการประกอบอาชีพ

3. อดทนต่อความเจ็บใจ คือ อดทนต่อการถูกดูหมิ่น หรือคำคุํคำว่า คำ
วิพากษ์วิจารณ์ โดยไม่แสดงอาการโกรธหรือไม่พอใจให้คนอื่นรับรู้

4. อดทนต่อความอยากมี อยากเป็น อยากได้ อันเป็นความอยากรที่อดทน
ได้ยากที่สุด เพราะไม่รู้จักพอใจในสิ่งที่ตนเป็นอยู่ ความอยากระบกวนนี้ สร้างความทุกข์ให้กับคน
มากmany ทั้งคนรวยและคนจน

คุณค่าของความอดทน

1. ทำให้ชีวิตมั่นคง ประสบความสำเร็จในชีวิต ทำให้งานสำเร็จตาม
วัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ไม่ติดขัด มีจิตใจที่เข้มแข็งไม่ตกเป็นทาสของสิ่งชั่วเบ้าซึ่งอาจทำให้เสียคนได้
ง่าย

2. ให้ความอบอุ่นใจแก่บุคคลอื่น คนที่มีความอดทนนั้นใครๆ ก็ยกย่อง
ไกดี และร่วมงานด้วย เพราะก่อให้เกิดความอุ่นใจในการคบค้าสมาคม และทำงานร่วมกัน
ครอบครัวญาติพี่น้องก็สนับสนิทใจที่ได้อยู่และร่วมงานกับคนที่มีความอดทน

3. ทำให้มีสั่ง่าราชี เป็นที่ยำเกรงและไว้ใจได้ สำหรับคนที่เป็นผู้นำ จะต้องมีความอดทนเป็นอย่างยิ่ง ในการประกอบการกิจประจำวัน

4. สามารถป้องกันความหายจะได้ โดยการอดทนต่อสิ่งขี้ร้ายวนใจซึ่งเป็น อำนาจฝ่ายค้าที่จะนำพาชีวิตตกเป็นทาสของสิ่งขี้ร้ายนานาประเทศ ทำให้เป็นคนมัชชัลล์รูจก่อน ทรัพย์เพื่อนภาคใต้มากกว่าคนที่ขาดความอดทนไม่สู้ความยากลำบาก

“ความอดทน เพียรพยายาม ทำให้คนประสบความสำเร็จดังตั้งใจ” ดังพระ บรมราโชวาท ในพิธีพระราชทานปริญญาบัตร แก่ผู้สำเร็จการศึกษามหาวิทยาลัยครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร 21 มิถุนายน 2522 ว่า การทำงานใดๆ ไม่ว่าเล็ก ใหญ่ ง่าย ยาก ถ้าย่อห้อย่อน จากความเพียรแล้ว ยากที่จะให้สำเร็จเรียบร้อยทันเวลาได้ และเมื่อได้ผลลัพธ์ของความเพียรนี้เกิดขึ้น เมื่อนั้นการงานทั้งหลายก็สำเร็จได้โดยง่ายดายและรวดเร็ว

วิธีพัฒนาตนให้มีความอดทน

1. ฝึกสมานชิ พะการฝึกสมานชิเป็นการฝึกรวมพลังใจ ให้แน่วแน่ ซึ่งจะ ส่งผลให้เป็นบุคคลที่มีความอดทน โดยเฉพาะทนต่ออำนาจกิเลส

2. ฝึกเข้มใจตนเอง คนที่จะข่มใจตนเองได้นั้นจะต้องฝึกมืออย่าง โดยพิจารณา เห็นโทษของการเป็นคนที่ขาดความอดทน และประโยชน์ที่บุคคลที่มีความอดทนจะพึงได้รับ เมื่อเห็นคุณและโทษดังกล่าวแล้วบ่อมจะทำให้บุคคลนั่นใจตนเองได้

3. ยึดบุคคลเป็นตัวอย่าง กือเอาอย่างบุคคลที่ประสบความสำเร็จในชีวิต เพราะจะต้องเป็นคนที่มีจิตใจเข้มแข็ง ใจเย็น มีความปกติทั้งทางกาย วาจา และจิตใจ แบบอย่าง ของคนไทยทั้งประเทศด้านความอดทน ได้แก่องค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ

4. เป็นผู้ที่ประกอบด้วยปัญญา ใช้ปัญญาไตรตรองว่าอะไรดี อะไรไม่ดี อะไรควรทำ อะไรไม่ควรทำ ควรตั้งจิตใจให้แน่วแน่ ในอันที่จะเอาชนะอุปสรรคทั้งหลายทั้งปวง เพื่อความสำเร็จในชีวิต

2. การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

นคร พันธุ์ณรงค์ (2546 : 1) กล่าวถึงการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ว่า เป็นการขัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับการดำรงชีวิต หมายความว่าความสามารถและความสนใจของ ผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและลงมือปฏิบัติจริงทุกขั้นตอน จนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง มี ขั้นตอนดังนี้

1. ให้ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ด้วยตนเอง โดยการ

- แสวงหาข้อมูล
 - ศึกษาทำความเข้าใจ
 - คิดวิเคราะห์
 - ตีความ
 - แปลความ
 - สร้างความหมายแก่ตนเอง
 - สังเคราะห์ข้อมูล
 - สรุปปัจจุบัน
2. ให้ผู้เรียนนึบทบททางและมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ให้มากที่สุด
 3. ให้ผู้เรียนนีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน และได้เรียนรู้จากกันและกัน ได้แลกเปลี่ยน
ข้อมูลความรู้ ความคิด และประสบการณ์กันและกันให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้
 4. ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ "กระบวนการ" ควบคู่ไปกับ "ผลงาน/ข้อความรู้ที่สรุปได้"
 5. ให้ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในชีวิตประจำวัน
- รุ่ง แก้วแดง (2540 : 140-147) ได้เสนอหลักการในการจัดการเรียนการสอนสำหรับครูยุคใหม่ ที่จัดการเรียนการสอนเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญไว้ว่า ครูควรให้การเรียนเป็นสิทธิหน้าที่ และความรับผิดชอบของผู้เรียน ให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และเอาใจใส่ผู้เรียนเป็นรายบุคคล รวมทั้งครูจะต้องทำตัวเป็นกัลยาณมิตรกับผู้เรียนและยังได้เสนอ
กระบวนการสอน 10 ขั้นตอน ซึ่งประกอบด้วย
1. รวบรวมข้อมูลของผู้เรียนเป็นรายบุคคล
 2. วิเคราะห์เพื่อกันหาศักยภาพของผู้เรียน
 3. ร่วมกับผู้เรียนในการสร้างวิสัยทัศน์
 4. ร่วมวางแผนการเรียน
 5. แนะนำช่วยเหลือเรื่องการเรียน
 6. สรรหาราสือและอุปกรณ์
 7. ให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง
 8. เสริมพลังและสร้างกำลังใจ
 9. ร่วมการประเมิน
 10. เก็บรวบรวมข้อมูล
- พิศนา แรมมณี (2545: 121-122) กล่าวถึงการจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ) ว่าเป็นการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนนึบทบทหรือมีส่วนร่วม

อย่างตื่นตัว (active participation) ทั้งทางด้านกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม ในกิจกรรมหรือกระบวนการเรียนรู้โดยมีบทบาทดังกล่าวมากกว่าผู้สอน ตัวบ่งชี้ของการจัดการเรียนการสอนแบบนี้ ก็คือ

1. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม กระบวนการเรียนรู้อย่างตื่นตัวทางกาย คือ ผู้เรียนได้เคลื่อนไหวร่างกายทำกิจกรรมต่าง ๆ ทำให้ร่างกายหรือประสาทการรับรู้ตื่นตัวพร้อมที่จะเรียนรู้
2. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม/กระบวนการเรียนรู้อย่างตื่นตัวทางสติปัญญา คือ ผู้เรียนได้มีการเคลื่อนไหวทางสติปัญญาหรือสมอง คือ ได้คิด ได้ทำ โดยใช้ความคิด เป็นการใช้สติปัญญาของตนสร้างความหมาย ความเข้าใจในสิ่งที่เรียนรู้
3. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม/กระบวนการเรียนรู้อย่างตื่นตัวทางอารมณ์ คือ ผู้เรียนได้มีการเคลื่อนไหวทางอารมณ์หรือความรู้สึก คือ กิจกรรมการเรียนรู้มีส่วนทำให้อารมณ์ของผู้เรียนตื่นตัว หรือกล่าวง่าย ๆ คือ เกิดอารมณ์ ความรู้สึกต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยให้การเรียนรู้นั้นมีความหมายต่อตนเองมากขึ้น
4. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม/กระบวนการเรียนรู้อย่างตื่นตัวทางสังคม คือ ผู้เรียนได้มีการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับผู้อื่นและสิ่งต่าง ๆ รอบตัว เกิดการตื่นตัวทางสังคมอันจะเป็นปัจจัยช่วยให้สามารถเรียนรู้ได้ดีขึ้น
5. บทบาทการมีส่วนร่วมในกิจกรรม/กระบวนการเรียนรู้ทั้ง 4 ด้าน ของผู้เรียนมีมากกว่าผู้สอน

การเรียนรู้โดยใช้กระบวนการเพชิญสถานการณ์จัดเป็นการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพราะเป็นการเรื่องการปฏิบัติกับการคิดเก็บปัญหาเข้าด้วยกัน โดยให้ผู้เรียนได้เพชิญสถานการณ์ลักษณะต่าง ๆ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของประสบการณ์ที่จะเกิดขึ้นในชีวิตจริง ฝึกให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตัวครู ได้นำความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร มาสรุปประเด็นเพื่อประเมินค่าว่า สิ่งใด ถูกต้อง ดีงาม เกิดประโยชน์ สิ่งใดบกพร่องไม่ถูกไม่ตรงในการตัดสินใจ การเพชิญสถานการณ์ จำเป็นจะต้องมีความรู้ ทักษะ และคุณธรรม ซึ่งได้จากการรวมรวมข้อมูล ข่าวสาร ข้อเท็จจริง ความรู้ หลักการ การประเมินค่า การเลือก การตัดสินใจ การฝึกปฏิบัติ และการฝึกฝน

3. การจัดการเรียนการสอน โดยใช้กระบวนการเพชิญสถานการณ์

กระบวนการเพชิญสถานการณ์สร้างสรรค์มาจากความรู้และประสบการณ์ของสุมน อมรวิพัฒน์ (2533 : 168-170) โดยใช้แนวทางของหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาเป็นหลักและกระบวนการเรียนรู้เพื่อฝึกหัดอบรมให้บุคคลก้าวพบรความรู้ด้วยตนเอง เรียนรู้จากการสัมผัส และ

สัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม ปัญหา และสถานการณ์ จนเกิดทักษะชีวิต (life skills) และ ความสามารถในการคิดแก้ปัญหา

3.1 ความหมายของกระบวนการเพชญสถานการณ์

กระบวนการเพชญสถานการณ์ เป็นกระบวนการการเรียนรู้ของมนุษย์ในการจัดการกับปัญหาที่ประสบในการดำเนินชีวิต คือ การเพชญปัญหา การผจญปัญหา การทดสอบ วิธีการ และการเผด็จปัญหา ทั้ง 4 ขั้นตอนสามารถอธิบายความได้ดังนี้

3.1.1 การเพชญ คือ สถานการณ์ต่าง ๆ ที่มนุษย์ทุกคนต้องพบต้องประสบในการดำเนินชีวิต สามารถแบ่งออกเป็น 2 ด้าน คือ

- 1) สถานการณ์ที่พึงปรารถนา หรือเรียกว่า อิภูฐานณ์ คือ ได้ลาภ การได้มาซึ่งสิ่งเป็นที่พอใจ เช่น ได้ทรัพย์สิน ได้บริวาร ได้ยก การได้รับตำแหน่งหน้าที่ที่สูงขึ้น สรรสิริย ได้รับการยกย่อง ชมเชย ประกาศคุณความดี เป็นที่ยอมรับของสังคม

สุข เป็นสภาวะที่ประสบความสำเร็จ สมหวัง ปลื้มปิติอิ่มใจเมื่อประสบสิ่งที่ปรารถนา

- 2) สถานการณ์ที่ไม่พึงปรารถนา หรือเรียกว่า อิภูฐานณ์ ได้แก่ เสื่อมลาภ การสูญเสียทรัพย์สิน เงินทอง บริวาร ทำให้รู้สึกขัดสน ทนได้ยาก อยากไปให้พ้น

เสื่อมยศ การสูญสิ้นซึ่งตำแหน่งหน้าที่ ถูกทอดถอน หมดเกียรติยศ นินทา ถูกตำหนิ ติเตียน ให้ร้าย ใส่ความ กดให้ต่ำกว่าความเป็นคน ทุกข์ สภาพที่เป็นปัญหา ทนได้ยาก อยากไปให้พ้น

มนุษย์ต้องเรียนรู้ โดยมีโอกาสเพชญสถานการณ์อย่างหลากหลาย ทั้งที่เป็นสถานการณ์จริงและเป็นสถานการณ์ที่จำลอง เพื่อฝึกให้เป็นบุคคลรู้เท่าทันเหตุการณ์ต่างๆ ที่ผ่านเข้ามาในชีวิตไม่ประมาณ สามารถเพชญสถานการณ์อย่างรู้เท่าทัน

3.1.2 การผจญ คือ ความสับสนและซับซ้อนของประสบการณ์ที่บุคคลได้ผ่านพบ ทำให้เกิดเงื่อนไขและปัญหา ซึ่งต้องเรียนรู้วิธีการต่อสู้ แก้ไขปัญหาด้วยความพร้อมทุกด้าน มีวิธีการผจญสถานการณ์และมีหลักการ กระบวนการเรียนรู้จะต้องสอนและฝึกให้ผู้เรียนมีความพร้อมในการแก้ปัญหา และมีวิธีการผจญสถานการณ์ อย่างถูกทำองค์ของธรรม หลักธรรมที่ใช้เป็นฐานในการผจญ

สถานการณ์ คือ ไตรสิกขา ๓ เป็นหลักธรรมที่ทำให้บุคคลต่อสู้ แก่ปัญหาอย่างถูกต้องและแบบถูกต้องได้แก่

- 1) ศีล การรักษาภาระ ว่าجا ให้เป็นปกติ ไม่ทำชั่ว พูดชั่ว
- 2) สมานิช มีจิตตั้งมั่นกับกิจที่ทำ รู้เท่าทัน ไม่ฟุ่มฟ่าน
- 3) ปัญญา เป็นตัวกำกับทำให้การคิด การพูด การทำ ถูกต้องดีงาม รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงสามารถดับทุกปัญหานี้และแก่ปัญหาได้

โภคศล ๓ เป็นหลักคำสอนที่มุ่งสอนให้บุคคลใช้วิธีการอย่างชาญฉลาดได้แก่

- 1) อายโภคศล ฉลาดในความเจริญ รอบรู้ทางเจริญ และเหตุของความเจริญ
- 2) อปายโภคศล ฉลาดในทางเสื่อม รอบรู้ในทางเสื่อมและเหตุของทางเสื่อม
- 3) อุปายโภคศล ฉลาดในอุบَاข รอบรู้ในวิธีการแก้ไขเหตุการณ์ และวิธีทำให้สำเร็จ

ปัญชัมภิทา เป็นความสามารถในการคิดเร็ว คิดคล่อง นำไปใช้ประโยชน์ได้ทันทีเมื่อพบปัญหางานในวงความคิด ทันการ ซึ่งพุทธองค์wang แนะนำว่า ต้องปฏิบัติให้เหมาะสมสมกับ เหตุผล ตน ประมาณ กาล บุคคล และชุมชน จึงจะสามารถพัฒนาและพิชิตสถานการณ์นั้น ๆ ได้อย่างเหมาะสม

3.1.3 การผสมผสาน ชีวิตและสังคม อันมีองค์ประกอบที่ละเอียดอ่อนและหลากร้ายย่อมต้องการความสัมพันธ์ที่ผสมกลมกลืนกันสนิทได้สัดส่วนพอเหมาะสม มีเหตุผล และนำไปสู่ความพัฒนาที่ยั่งยืน เพราะเมื่อได้กลไกและองค์ประกอบของชีวิตไม่กินเกลี้ยวกัน เกิดความขัดแย้งอย่างมากที่จะแก้ไขได้ เมื่อนั้นชีวิตจักต้องวิบัติลง

3.1.4 การเด็จ มุขย์จำต้องเรียนรู้ ฝึกฝนความคิด ความสามารถ และวิธีการที่จะสามารถเอาชนะปัญหาได้สำเร็จ โดยไม่ก่อปัญหาสืบเนื่องต่อไปอีก เมื่อการศึกษาสามารถช่วยให้มุขย์เอาชนะปัญหาได้ การศึกษาจึงได้ชื่อว่าเป็นประโยชน์แก่ชีวิตมนุษย์อย่างแท้จริง

ศุภน อมรวิพัฒน์ (2545 : 190) ได้เสนอการผสมผสานวิธีการต่าง ๆ โดยใช้กระบวนการเชิงยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย ๔ ขั้นตอน ดังนี้

1. การรวมรวมข่าวสารและข้อมูล ข้อเท็จจริง ความรู้ และหลักการเป็นพื้นฐานในการเผชิญสถานการณ์และแก่ปัญหาที่สำคัญมากเป็นอันดับแรก หากขาดข้อมูล ก็จะถูกหลอกลวง เอ้าเปรี้ยบไม่สามารถคิดทำสิ่งที่ถูกต้องเหมาะสม ผู้ที่มีข่าวสารมากพอจะรู้เท่าทันสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ตนกำลังเผชิญ เพราะทุกวงการต่างใช้ข่าวสารเป็นเครื่องมือในการสร้างและ

ทำลายได้ทั้งสิ้น การรับข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ นั้นบุคคลต้องมีความสามารถด้านทักษะภาษา ทักษะความคิด วิเคราะห์ และการรู้จักเลือกประเมินเพื่อนำไปใช้ประโยชน์นี้ นอกจากนี้ ความสามารถในการฟัง การอ่าน การคิด ของคนเรานั้นต้องนำมาพัฒนาและฝึกฝน กับการเขียน ข้อความ และการจำประสนการณ์ต่าง ๆ ด้วย การใช้ความจำนั้นเป็นสิ่งที่ขาดเสียไม่ได้ เพราะข้อมูลนี้ให้สำคัญ ข้อมูลที่สื่อต่าง ๆ นำเสนออย่างรวดเร็วและต้องระมัดระวังเลือกการท่องจำ ให้เด็กรู้จักวิธีจำโดย เชื่อมโยงกับสิ่งอื่น ๆ อีกทั้งความสามารถในการส่งสารและรับสารซึ่งเป็นทักษะสำคัญที่เด็กและ เยาวชน ต้องเรียนรู้และฝึกทักษะ มิฉะนั้นจะได้รับข้อมูลข่าวสารที่ผิดเพี้ยนจากความเป็นจริงอันนี้ ผลกระทบต่อการคิดแบบแก้ปัญหา หลักการส่งสารและรับสารตามนัยแห่งพระพุทธศาสนา พอกลุ่มได้ดังนี้

1) การสื่อสารที่เป็นจริง เนื้อหาของข่าวสารนั้น เป็นสัจธรรม อธิบาย ความเป็นจริงไม่บิดเบือนเป็นสัจจา ผู้ส่งสารและผู้รับสารมีสัจจะความจริงไว ชื่อตรงต่อ กันเป็น พื้นฐานของความเที่ยงตรง ยุติธรรมในการสื่อสาร ทั้งที่เป็นเนื้อหาและวิธีการ

2) การสื่อสารที่เป็นกลาง ผู้ส่งสารและผู้รับสารต้องปฏิบัติคุยสัมภาษณ์ และปราศจากอดีตทั้ง 4 ประการ ช่วยให้เป็นการปฏิบัติที่ยุติธรรมไม่ลำเอียง เพราะ ฉันหาคติ โภสตคติ โมหาคติ ภยาคติ หากเว้นอดีตเสียได้ข่าวสารนั้นย่อมเป็นกลาง

3) การส่งและการรับข่าวสาร ต้องสามารถตรวจสอบและอ้างอิงได้ว่าสาร นั้นถูกต้อง อยู่ในหลักธรรมที่เรียกว่า มหาปัทมา 4 ซึ่งเป็นหลักธรรมสำหรับตรวจสอบ ที่พระพุทธองค์ได้ตรัสถึงวิธีการตรวจสอบว่า ธรรมวินัยใดถูกต้อง อย่าพึงรับด่วนรับรองหรือคัดค้าน ต้องทบทวน เทียบคุณในพระสูตรหรือพระวินัยให้ชัดเจนว่าถูกต้องจึงเชื่อถือได้ หลักการนี้สามารถ นำมาใช้กับการรับข่าวสารในปัจจุบันได้เช่นกัน พึงตรวจสอบกับแหล่งอ้างอิงหลาย ๆ แหล่ง เพื่อ วิเคราะห์ทบทวนให้มั่นใจ

4) ความชัดเจนและการจัดระบบของสาระที่นำมาสื่อตามแบบพระพุทธ องค์ที่ทรงจัดหมวดหมู่ชัดเจนในพระไตรปิฎก จากเหตุไปสู่ผล อธิบายเนื้อหาชัดเจน มีตัวอย่าง ประกอบ มีการเปรียบเทียบอุปมาอุปมัย และพระพุทธองค์ทรงสื่อความหมายได้ตรงกับจิตศรัทธา อุปนิสัยของผู้ฟัง การพิจารณา尼สัยของผู้ส่งสารและผู้รับสารที่มีผลต่อสาระที่สื่อต่อ กัน พระพุทธ องค์ทรงอธิบายลักษณะของบุคคล 3 ลักษณะ ของผู้ส่งสาร คือ

(1) ผู้ที่พูดปดทั้ง ๆ ที่รู้ เพื่อประโยชน์ของตนเอง เพื่อประโยชน์ของ ผู้อื่นหรืออามิสสินจ้าง

(2) ผู้ที่ไม่พูดปดเพื่อหวังประโยชน์ตนเองและผู้อื่นหรืออามิสสินจ้าง

(3) ผู้ที่เว้นจากการพูดหมาย พูดแต่คำที่รื่น夷เป็นที่พอใจแก่คนหมู่มาก

ส่วนลักษณะของผู้รับสาร พระพุทธองค์ทรงแสดงไว้ 3 ลักษณะ คือ

- (1) ผู้ไม่สนใจรับข่าวสารข้อมูลใด ๆ
- (2) ผู้ที่ไม่สนใจข้อมูลจริงจัง ลืมง่าย
- (3) ผู้ที่สนใจจริงข้อมูล เข้าใจข้อมูลข่าวสารดี

ในกระบวนการเผยแพร่สถานการณ์ ผู้มีข้อมูลข่าวสารถูกต้อง เปรียบเสมือนผู้มีสายตาคมชัด ย้อมมองเห็นทางสว่างไสว สามารถคิดประเมินค่าและตัดสินใจได้ถูกต้อง

การพิจารณาข่าวสารมีวิธีเดกต่างกันขึ้นอยู่กับลักษณะของข่าวสาร ซึ่งมีหลายประการดังนี้

- 1) ข่าวสารนั้นมีความยาก หรือง่ายต่อการรับรู้
- 2) เป็นเรื่องธรรมดा หรือซับซ้อนซ่อนเงื่อน
- 3) มีความเจาะจง หรือกว้างขวางกระჯัดกระจาด
- 4) มีลักษณะคลุมเครือ หรือเด่นกระฉับกระเฉด
- 5) มีความจริงมากกว่าความเท็จ หรือความเท็จมากกว่าความจริง
- 6) เป็นเรื่องดีหรือเรื่องร้าย
- 7) มีองค์ประกอบเดียวหรือหลายองค์ประกอบ
- 8) มีรูปแบบ ระบบ ระเบียบ หรือยุ่งเหยิง
- 9) เป็นกฎธรรมหรือนามธรรม
- 10) มีแหล่งอ้างอิง หรือเป็นเรื่องโคนลอย
- 11) เกิดขึ้นจากเหตนาดี หรือเหตนาร้าย
- 12) เป็นข่าวที่ควรรู้ หรือไม่ควรรู้

2. การประเมินค่าเพื่อหาคุณค่าแท้และคุณค่าเทียม

พระธรรมปีปฏิก (ป.อ. ปุสต陀 2542 : 694) อธิบายความหมายของคุณค่าแท้ - คุณค่าเทียม ไว้ว่า

คุณค่าแท้ หมายถึง คุณค่า หรือ ประโยชน์ของสิ่งทั้งหลายที่օศัยปัญญาเป็นเครื่องวัด เป็นคุณค่า หรือประโยชน์โดยตรงของชีวิต ลักษณะของผู้ที่ใช้ปัญญาในการประเมินค่า มีดังนี้

- (1) เข้าใจคุณสมบัติบทบาทของสรรพสิ่ง
- (2) รู้จักสภาพค่าที่เป็นประโยชน์พื้นฐานแก่ชีวิตอย่างแท้จริง
- (3) การทำสิ่งต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ของตนเองและผู้อื่น

(4) รู้จักวิเคราะห์ตนเองอยู่เสมอ เป็นผู้รู้จักประเมินตน

(5) เป็นผู้รับผิดชอบปฏิบัติหน้าที่ของตนให้เต็มกำลังความสามารถ
เพื่อให้สำเร็จประโยชน์อันเป็นจุดมุ่งหมายของชีวิต

**คุณค่าเที่ยม หมายถึง คุณค่าที่ปรุงแต่ง พอกพูนขึ้นเกินจากประโยชน์
หน้าที่อันแท้จริง**

ลักษณะของผู้ที่ยึดคิดกับคุณค่าเที่ยม

(1) มักมองสิ่งต่าง ๆ อย่างผิวเผิน

(2) ขาดเหตุผล เมื่อจะต้องคัดสินใจ เนื่องจากข้อมูลไม่ละเอียดเพียงพอ
เกณฑ์คุณค่าแท้ - คุณค่าเที่ยม มี 4 เกณฑ์ คือ

1) เกณฑ์เกี่ยวกับวิธีการและเวลาที่ได้รับประโยชน์ บุคคลต้องรู้จัก
พิจารณาวิธีการกับเวลาที่ใช้ในการเชซิญสถานการณ์ ดังนี้

(1) เป็นวิธีการที่ใช้เวลาน้อย เกิดประโยชน์มาก คุ้มค่าทันที

(2) เป็นวิธีการที่ใช้เวลาน้อย เกิดประโยชน์น้อย ต้องค่อยนาน

(3) เป็นวิธีการที่ใช้เวลานาน เกิดประโยชน์มาก คุ้มค่าทันที

(4) เป็นวิธีการที่ใช้เวลานาน เกิดประโยชน์น้อย ไม่คุ้มค่าต้องค่อยนาน

(5) เป็นวิธีการที่ใช้เวลามากเกิดประโยชน์มาก และต้องอดใจรอเป็น

เวลานาน

เกณฑ์เวลาไม่ส่วนสำคัญในการประเมินค่า ซึ่งต้องขึ้นอยู่กับเรื่อง
และเหตุการณ์อื่นมาประกอบการประเมินด้วย บางคนใจร้อนต้องการเรียนลัดและรวดเร็ว บางคน
ใช้วิธีการลากๆ รีบเร่ง จนสะเพร่าและเกิดความผิดพลาด บางคนเลือยชาแต่ต้องการประโยชน์
มาก เวลาจึงเป็นเกณฑ์หนึ่งที่ทำให้บุคคลประเมินค่าแตกต่างกันไป

2) เกณฑ์เกี่ยวกับผู้ทำและรับประโยชน์ บุคคลจะเลือกตัดสินใจปฏิบัติ
อย่างไรย่อมขึ้นอยู่กับการกิจ ความรับผิดชอบและประโยชน์ว่าจะเกิดขึ้นกับตนเองหรือผู้อื่น การ
ประเมินคุณค่าย่อมขึ้นอยู่กับคุณธรรมหลาบประการ เช่น ความรับผิดชอบ ความเสียสละ ความ
กล้าหาญ ความอดทน ความขลาดเหลา การปฏิบัติ วิธีการ และประโยชน์ที่เกิดขึ้นจึงย่อมแตกต่าง
กันไปตามพื้นฐานของจิตใจ ซึ่งถ้าบุคคลตระหนัก ในคุณค่าของศีลธรรม ความไม่เห็นแก่ตัว
ย่อมจะทำงานด้วยวิธีการที่เหมาะสม โดยเลือกประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน

3) เกณฑ์เกี่ยวกับความเด่นชัดของประโยชน์ คนส่วนมากจะประเมิน
คุณค่าของวัตถุสูง เช่น อำนาจสิ淫จ้าง ลาภ ยศ สรรเสริญและความสุขชนิดฟุ้งฟื้อ มากกว่า
ประโยชน์ทางด้านจิตใจอันเป็นประโยชน์ที่เกิดจากคุณค่าแท้คือประโยชน์ทางจิตใจที่เกิดจากนั้นจะ

คือ ความพอใจ ไฟป์ารณานี้จะทำงานให้เกิดผลดีขึ้น ๆ ขึ้นไป การประเมินค่าจึงมีความสำคัญ ค่าของเงินกับค่าของความเป็นมนุษย์ ค่าของอำนาจกับค่าของความสงบสุข เป็นสิ่งที่ทำให้คนประเมินต่างกันได้รับผลต่างกัน การให้คนเรียนรู้หลักเกณฑ์ในการประเมินให้ถูกต้อง จะช่วยพัฒนาความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์

4) เกณฑ์เกี่ยวกับความสมบูรณ์ของประโยชน์ วิธีการทำงานหรือวิธีการปฏิบัติ บางครั้งแม้จะทำงานครบถ้วนแต่ได้ผลประโยชน์ไม่สมบูรณ์ ประโยชน์นั้นอาจเกิดในบางส่วน แก่บางคนในบางเวลาและบางครั้งมีผลดีบางครั้งมีผลเสียทำให้การประเมินค่าแตกต่างกันได้ ความสมบูรณ์ของประโยชน์ประเมินได้จาก สิ่งต่อไปนี้

- (1) ความเหมาะสม โดยใช้หลักค่านิยมของกลุ่มชนในสังคมขณะนี้
- (2) ความสูงต่ำตามหลักของวัฒนธรรมประเพณี อันเป็นวิถีของการอยู่ร่วมกัน
- (3) ความดีงามตามหลักศรัทธาและศีลธรรม
- (4) ความถูกต้องตามหลักของกฎหมาย

3. การเลือกและการตัดสินใจ

เป็นขั้นตอนของการพิจารณาและการทดสอบผลของการประเมินค่า เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติเป็นการฝึกทักษะการเลือกและการตัดสินใจ เมื่อต้องเผชิญปัญหา หรือสถานการณ์ การเลือกและการตัดสินใจหลังจากที่ได้ประเมินค่าข้อมูลต่าง ๆ ไว้หลายทางแล้วนั้น หากมีความผิดพลาดหรือลังเลใจบุคคลนั้นย่อมไม่สามารถแก้ปัญหาได้และอาจหลีกหนีไปจากสถานการณ์นั้นแม้จะรู้วิถีทางการแก้ปัญหา

ขั้นตอนของการเลือกและการตัดสินใจ

- 1) การรวบรวมข้อมูลที่ดีทำให้สามารถกำหนดและอธิบายประเด็นสำคัญของปัญหาได้
- 2) การประเมินค่าตามเกณฑ์ที่ถูกต้อง ดีงาม เหมาะสม ทำให้คิดและคาดถึงผลดี ผลเสียในการเลือกและการตัดสินใจ
- 3) การวิเคราะห์และเปรียบเทียบประเด็นที่ประเมินค่าแล้ว ทำให้สามารถกำหนดทางเลือก และทางออกของสถานการณ์และปัญหาได้
- 4) เมื่อมีทางเลือกหลายทาง บุคคลต้องอาศัยหลักการ ประสบการณ์ และการทำนายผลมาสร้างเกณฑ์ เพื่อเลือกทางเลือกที่ดีที่สุด
- 5) ถ้าไม่มีทางเลือกหรือนิทางเลือกทางเดียว ที่ไม่สามารถปฏิบัติได้ต้องหาทางออกใหม่ที่น่าจะเป็นไปได้

6) ตัดสินใจเลือกทางที่ดีที่สุด

7) วางแผนการปฏิบัติที่ได้ผล

ลักษณะของทางเลือกเมื่อบุคคลได้ประเมินค่าของข้อมูลความรู้เกี่ยวกับสถานการณ์ และปัญหาแล้ว จะพบกับลักษณะทางเลือกต่อไปนี้

1) พบททางเลือกหลายทาง และเป็นทางเลือกที่ดีทุกทาง เพราะเป็นทางเลือกที่ไม่ผิดกฎหมาย ไม่ผิดศีลธรรมค่านิยม ประเพณีอันดีงาม สามารถนำไปปฏิบัติได้ผล

2) พบททางเลือกหลายทาง แต่เป็นทางเลือกที่ร้ายทุกทาง เพราะเป็นทางเลือกที่ผิดกฎหมาย ขัดกับหลักศีลธรรม ค่านิยมประเพณี ถ้านำไปปฏิบัติจะเกิดผลร้าย

3) พบททางเลือกหลายทาง และเป็นทางเลือกที่ดีบ้างร้ายบ้างปะปนกัน ซึ่งต้องเปรียบเทียบและตัดสินใจ โดยรู้จักความเสี่ยง คำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่า ผลประโยชน์ส่วนตน

4) พบททางเลือกทางเดียว ไม่ว่าทางเลือกนั้นจะดีหรือไม่ดีก็ต้องเลือกและตัดสินใจ

4. การปฏิบัติ

เป็นขั้นตอนของการdecide คือการลงมือแก้ปัญหาและเพชญสถานการณ์ จนสำเร็จลุล่วง ล่วงด้วยดี การที่บุคคลสามารถร่วบรวมข้อมูลความรู้มาประเมินค่าและตัดสินใจได้อย่างดีเพียงใด แต่ถ้าขาดการนำมาปฏิบัติย่อมไม่ประสบผลสำเร็จ

พระธรรมปีฉก (ป.อ. ปชุตโต 2546 : 210-219) กล่าวถึงหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาที่แนะวิธีการปฏิบัติไว้หลายหมวด ในที่นี้ขอนำเสนอ สัปปุริสธรรม 7 ประการ ได้แก่

1) การปฏิบัติตามหลักการ กฎเกณฑ์ และคิดถึงเหตุผล (ขั้นมัณฑุตา)

2) การปฏิบัติตามสาระและความมุ่งหมายที่กำหนดไว้ คิดถึงผลตามสาระและความมุ่งหมาย (อัตถัญญา)

3) การปฏิบัติให้เหมาะสมกับสภาพฐานะ ความรู้ความสามารถของตน (อัตตัญญา)

4) การปฏิบัติตนโดยยึดหลักของความพอดี รู้จักประมาณ ไม่เคร่งครัด ไม่เข้มงวดเกินไป หรือไม่หละหลวยเหลวในผลงานเกินไป (มัตตัญญา)

5) การปฏิบัติตนให้เหมาะสมกับการเวลา คือ ตรงเวลา เป็นเวลาทันกा�ล และพอเหมาะกับเวลา (กาลััญญา)

6) การปฏิบัติดินให้เหมาะสมกับกลุ่มคน ชุมชน และสังคมนี้ ๆ
(ปริสัยญาติ)

7) การปฏิบัติให้สอดคล้องกับความแตกต่างระหว่างบุคคล ซึ่งย่อมมี
ความแตกต่างทางกาย สติปัญญา ฐานะ ความคิด ความสามารถ ความสนใจ และคุณธรรม
(ปุ่มคล้ายญาติ)

นอกจากจะปฏิบัติตามหลักสันปฏิริสธรรม 7 ประการแล้ว ยังมี
หลักเกณฑ์ของการปฏิบัติให้ถูกต้อง 4 ประการ พระธรรมปี่ฎก (ป.อ. ปี่ฎกโต 2542 : 570 – 575)
กล่าวไว้ ดังนี้

1) ทางสายกลาง (มัชณิมาปฏิปทา) ไม่ปฏิบัติดินเอียงไปสุดต่อ ทั้ง
ในการที่สุขสำราญ และในทางที่บีบคั้นตนเอง

2) ประธานประโภชน์การปฏิบัติดินในสถานการณ์ที่มีทางเลือกหลาย
ทางเกี่ยวข้องกับบุคคลหลายฝ่าย มักจะเกิดความคิดเห็นและการปฏิบัติ

3) กระทำปฏิบัติการแก้ปัญหาโดยสันติวิธิ ใช้วิธีการที่ละมุนละม่อน
สร้างความเข้าใจกับทุกฝ่าย เพื่อนุ่งประธานประโภชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตน ถือหลักการและ
เหตุผลมากกว่าการใช้อารมณ์ ใช้การสร้างสรรค์ มากกว่าการทำลาย เว้นจากความโลภ ความ
พยาบาทและการเบียดเบี้ยนกัน

4) เว้นจากการพูดเท็จ พูดส่อเสียด พูดคำหยาบ พูดเพ้อเจ้อ เพราะการ
พูดคังกั่ว นั่นจะทำให้เกิดการแก้ปัญหาด้วยวิธีการที่รุนแรง

3.2 การจัดการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการเชิงสถานการณ์

รพีพรรณ เอกสุกานันธ์ (อ้างในปราบีต จันทร์ขันตี 2542 : 16-17) ได้เสนอ
รูปแบบการสอนด้วยกระบวนการเชิงสถานการณ์ตามแนวคิดของสุมน อมรวิวัฒน์ ไว้ 6
ขั้นตอนดังนี้

3.2.1 สร้างครั้งทชา

1) ก่อนการเรียนแต่ละครั้งครูต้องจัดสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศใน
ห้องเรียนให้สอดคล้องกับเนื้อหาของบทเรียน และสร้างสิ่งเร้าให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของ
บทเรียน

2) ครูหาช่วงเวลา ก่อนสอน สร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูกับนักเรียน
อย่างจริงใจ ขึ้นแม่นแจ่มใส เป็นมิตร สุภาพ มั่นใจในเรื่องที่จะสอน รวมทั้งเสนอสถานการณ์
ปัญหาหรือกรณีตัวอย่างที่จะนำเข้าสู่เรื่องที่จะสอน

3.2.2 ศึกษาสังคม

เป็นการฝึกทักษะการแสวงหาและรวบรวมข้อมูล ข้อเท็จจริง ความรู้และหลักการ โดยนำเสนอด้วยสถานการณ์ที่ใกล้ตัวผู้เรียนให้ผู้เรียนสืบสອนแหล่งที่มาเพื่อกลั่นกรองข้อมูลให้เกิดประโยชน์โดยใช้วิธีคิดแบบแก้ปัญหา

3.2.3 ระดมแพชญญาสถานการณ์

นักเรียนฝึกสรุปประเด็นสำคัญ เพื่อประเมินค่า แนวทางแก้ไขปัญหาว่า ทางใดดีที่สุด โดยใช้วิธีคิดแบบแก้ปัญหา เป็นเครื่องกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดจิตสำนึกในส่วนที่ตนเอง เกยกรำทำ หรือเคยปฏิบัติเป็นประจำด้วยการนำความรู้ที่ได้มجاจสรุปประเด็น และประเมินว่า ประเด็นไหนน่าจะถูกต้องดีงาม เหมาะสม และเกิดประโยชน์สูงสุดแท้จริง ประเด็นบกพร่อง ผิดพลาด ชั่ว ráย ไม่เหมาะสม ไม่ควร ทำไปจะเกิดผลร้าย มีภัยที่ประเมิน และประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นต่อสิ่งนั้น หรือการกระทำนั้น ได้แก่

- 1) เวลา
- 2) ผู้กระทำและผู้รับผลประโยชน์
- 3) ความชัดเจนของประโยชน์
- 4) ความสมบูรณ์

3.2.4 วิจารณ์ความคิด

ฝึกทักษะการเลือกและการตัดสินใจ โดยให้นักเรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและคิดทดลองด้วยเหตุผลจนมั่นใจว่าเป็นทางเลือกที่ถูกต้อง เป็นขั้นที่เร้าให้ผู้เรียนได้คิด วิเคราะห์วิจารณ์ จากประเด็นปัญหา มีการสนทนากลุ่ม ชักถาม วิพากษ์ วิจารณ์ แสดงความคิดเห็น จากเรื่องที่เรียน ยกปรายอย่างมีเหตุผล การให้อิสระในการแสดงความคิดเห็นที่จะทำให้ผู้เรียน สนับสนุนโดยไม่ต้องกลัวหรือหวาดระแวงว่าจะตอบผิด เพราะครูได้เปิดโอกาสอย่างอิสระให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่โดยใช้หลักการคิดอย่างเบนคายในการเลือกและการตัดสินใจ และช่วยกันคิดหารือแก้ไขและข้อเสนอแนะ โดยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน และวิเคราะห์ความจริงได้ด้วยตนเอง นำไปสู่ขั้นสรุปในการเลือกและการตัดสินใจแก้ปัญหาด้วยตนเอง เกณฑ์การตัดสินใจเลือกวิธีการหรือการกระทำนั้น ได้แก่

- 1) ถูกต้อง ไม่ผิดกฎหมาย ระบุข้อบังคับประเพณี ค่านิยม ศีลธรรม
- 2) เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมมากกว่าส่วนตน
- 3) สามารถปฏิบัติได้

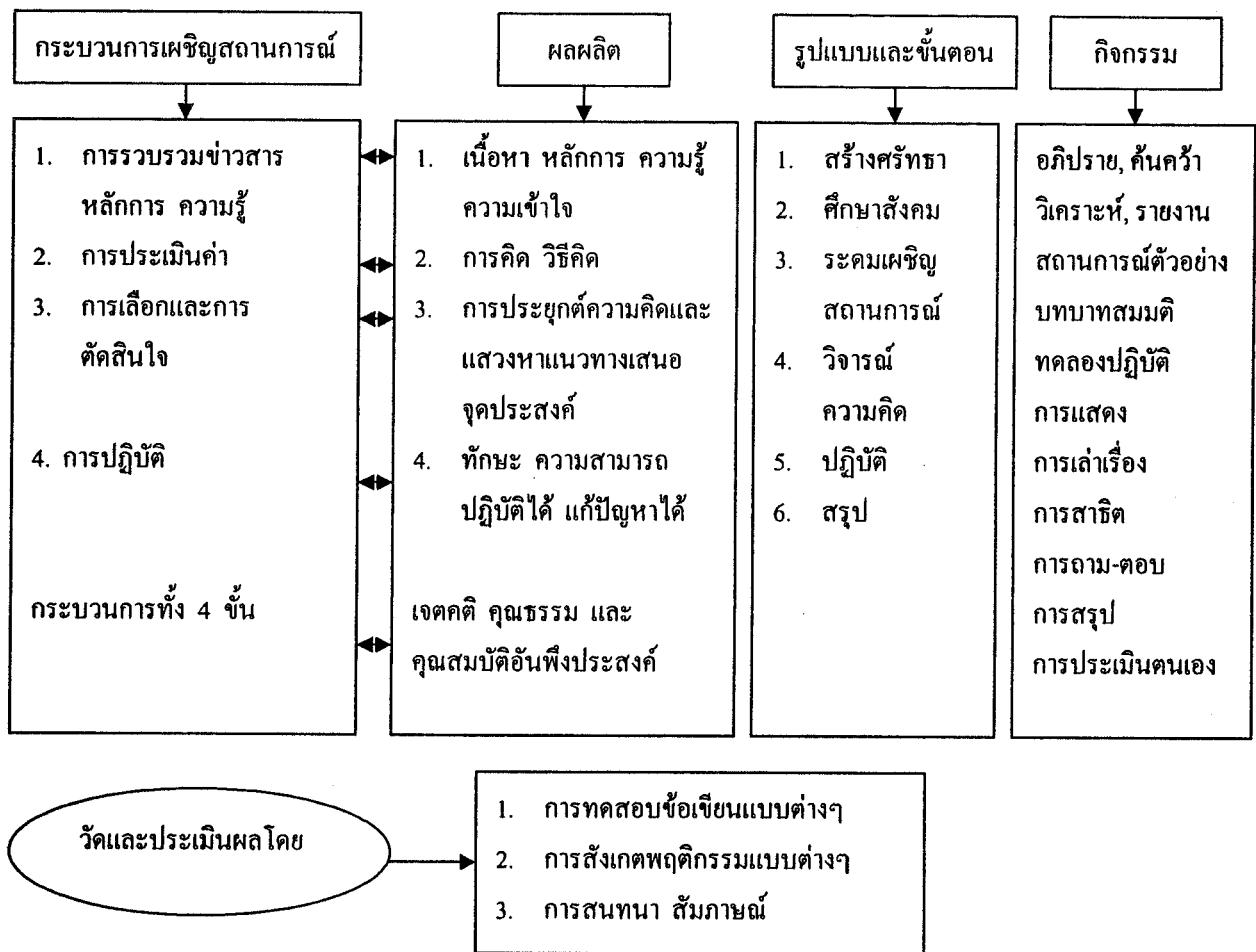
3.2.5 ฝึกปฏิบัติ

นักเรียนลงมือฝึกปฏิบัติทั้งในเวลาเรียนและนอกเวลาเรียน โดยครุอยสังเกต แนะนำ และใช้วิธีการให้คำปรึกษา เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนค้นหาคำตอบทางปฎิบัติ มี ข้อเสนอแนะหรือแนวคิดที่ดีอะไรบ้างในเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้น ให้นักเรียนนำแนวคิดดังกล่าว เป็นหลักในการประพฤติปฎิบัติ หรือนำมาแต่งเป็นนิทาน คำขวัญ ข้อคิด ซึ่งเป็นการตรวจสอบได้ว่า เกิดจิตสำนึกริบหรือไม่

3.2.6 สรุป

นักเรียนแสดงออกด้วยวิธีการต่างๆ เช่นการพูด การเขียนหรือการกระทำ ต่างๆ สนองตอบต่อสิ่งเร้าในรูปแบบที่เหมาะสมกับความสามารถและวัย เพื่อเป็นการตอกย้ำให้ ผู้เรียนเกิดความสำนึกรักในการกระทำมากขึ้น ผู้เรียนต้องสรุปบทเรียน เพื่อให้เกิดความเข้าใจทุกครั้ง ที่สอนจบ เช่น อาจใช้เนื้อเพลงที่สอดคล้องกับบทเรียน หรือหลักธรรมที่สอน คำกลอน คำขวัญ ให้ผู้เรียนร้องหรืออ่านพร้อมกัน หรือคุยคิดทัศน์ พังเพลง เป็นการสรุปความเข้าใจ

จาก 6 ขั้นตอนวิธีการสอน โดยใช้กระบวนการเชิงสถานการณ์ ดังกล่าว สามารถสรุปได้ดังภาพที่ 2.2

ภาพที่ 2.2 กระบวนการเพชรยสถานการณ์ในการสอน ของสุนน อมรวิวัฒน์

ที่มา: คณะกรรมการศึกษาเอกชน, สำนักงาน คู่มือชุดการเรียนการสอนชิ้นส่วน
กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์คุรุสภา 2537

การจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการเพชรยสถานการณ์ มาจากแนวคิดที่ว่า การศึกษาที่แท้จริงสัมพันธ์สอดคล้องกับการดำเนินชีวิต ซึ่งต้องเพชรยกับการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่มีทั้งสุข ทุกข์ สมหวัง และความผิดหวังต่างๆ การศึกษาที่แท้จริงให้ผู้เรียน ได้เรียนรู้ที่จะ เพชรยสถานการณ์ต่าง ๆ เริ่มจากการสร้างครรภ์ การศึกษาสังคม ให้ผู้เรียนระดมเพชรย สถานการณ์ ร่วมวิจารณ์ความคิด ฝึกปฏิบัติ และสรุปประเมินผล โดยจัดเป็นกิจกรรมฝึกปฏิบัติ เพื่อเร้าความสนใจของนักเรียน ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน ครุเป็นผู้ชี้แนะและ

โดยจัดบรรยายสื่อ วิธีการ ให้ผู้เรียนฝึกแก้ปัญหาอยู่เสมอ จนสามารถแก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสมทุกสถานการณ์ที่ต้องเผชิญ และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

4. ความสามารถในการคิดแก้ปัญหา

การคิดแบบแก้ปัญหา เป็นส่วนหนึ่งของการคิดแบบโยนิโสมนสิการ พระธรรมปีฎก (ป.อ. ปุญโต 2542 : 28) กล่าวไว้ว่า การคิดแบบแก้ปัญหานี้คือ การใช้ความคิดที่ถูกวิธี ความรู้จักคิด คิดเป็นหรือคิดอย่างมีระเบียบ หมายถึงการรู้จักกับ รู้จักพิจารณาสิ่งทั้งหลายโดยมองตามสิ่งนั้นๆ มันเป็นของมัน และโดยวิธีทางเดียว ลืมคืนด้นเก้า ลืมสาวให้ตลอดสาย แยกแยะสิ่งนั้นๆ หรือปัญหานั้นๆ ออก ให้เป็นสภาวะและความสัมพันธ์สืบทอดแห่งปัจจัย โดยไม่เอาความรู้สึกด้วยตัวเอง อุปทานของตนเองเข้าไป ปัจจัยนี้เรียกว่าปัจจัยโยนิโสมนสิการ ซึ่งเป็นปัจจัยภายในตัวบุคคล เรียกว่าวิธีการแห่งปัญญา

4.1 โยนิโสมนสิการประกอบด้วย

1. อุปกรณ์สิการ แปลว่า การคิดหรือพิจารณาโดยอุบายน คือ คิดอย่างมีวิธี หรือถูกวิธีที่จะให้เข้าถึงความจริง ลดคลื่องกับแนวสังจะทำให้หยุดสภาวะลักษณะ และสามัญลักษณะของสิ่งทั้งหลาย

2. ปัจจัยสิการ แปลว่า การคิดเป็นทางหรือคิดถูกทาง คือ คิดได้ต่อเนื่องเป็นลำดับ ขั้นลำดับได้หรือมีลำดับขั้นตอน แล้วเป็นแควเป็นแนว หมายถึง คิดเป็นระเบียบตามแนวเหตุผล

3. การมนสิการ แปลว่า การคิดตามเหตุ คิดคืนเหตุ คิดตามเหตุหรือคิดอย่างนี้เหตุผลหมายถึง การคิดสืบคืนตามแนวความสัมพันธ์ หรือสืบทอดกันแห่งเหตุปัจจัย พิจารณาลืมสาวหาสาเหตุให้ถึงคืนเก้า หรือแหล่งที่มาซึ่งส่งผลต่อเนื่องตามลำดับ

4. อุปกรณ์สิการ แปลว่า คิดให้เกิดผล คือ ใช้ความคิดที่พึงประสงค์ เลือกเห็นถึงการคิดอย่างมีเป้าหมาย หมายถึง การคิดพิจารณาที่ทำให้เกิดกฎกรรม เช่น การปลูกเร้าให้เกิดความเพียร การรู้จักคิดในทางที่ทำให้หายหวาดกลัว หายโกรธ การพิจารณาที่ทำให้มีสติหรือทำให้จิตใจเข้มแข็ง

ขอบเขต (Scope) และบทบาท (Function) ของโยนิโสมนสิการนี้ กินความหมายกว้าง ครอบคลุม ตั้งแต่การนึกคิดอยู่ในแนวศีลธรรม การคิดหลักความดีงาม และหลักความจริง ต่างๆ ไปจนถึงการคิดแบบแยกแยะองค์ประกอบและ การสืบสานหาเหตุปัจจัยที่ต้องใช้อาศัยศรัทธานั้นเป็นทางเดินและโยนิโสมนสิการก็ลับเป็นปัจจัยส่งเสริมครั้งชาวนให้ตั้งใจศึกษาอีกขั้น

4.2 วิธีคิดแบบโภนิโสมนสิการ คือการนำเอาโภนิโสมนสิการมาใช้ในการปฏิบัติ หรือ โภนิโสมนสิการภาคปฏิบัติ วิธีคิดแบบโภนิโสมนสิการหรือเรียกสั้นๆว่า วิธีโภนิโสมนสิการนี้ แม้จะมีหลากหลายวิธี แต่เมื่อว่าโดยหลักการมี 2 แบบ ได้แก่ โภนิโสมนสิการที่มุ่งสกัดหรือกำจัดวิชา โดยตรง และโภนิโสมนสิการที่มุ่งสกัดหรือกำจัดความต้องการที่เกินขอบเขต พระธรรมปีฉก (ป.อ. ปยุตโต2542 : 676-708) ได้กล่าวถึงโภนิโสมนสิการ 10 วิธี คือ

4.2.1 วิธีคิดแบบสืบสานเหตุปัจจัย เป็นการคิดแบบสืบสานหาเหตุปัจจัย คือ การพิจารณาปรากฏการณ์ที่เป็นผลให้รู้จักสภาวะที่แท้จริง หรือพิจารณาปัญหา หาหนทางแก้ไขด้วยการค้นหาสาเหตุและปัจจัยต่างๆที่สัมพันธ์ส่งผลสืบทอดกันมา อาจเรียกว่า วิธีคิดแบบอิทธิปัจจัย หรือคิดตามหลักปฏิจสมุปนาท จัดเป็นโภนิโสมนสิการแบบพื้นฐาน

4.2.2 วิธีคิดแบบแยกแยะส่วนประกอบ เป็นการคิดที่มุ่งให้มอง และให้รู้จักสิ่งทั้งหลายตามสภาวะของมันเองอีกแบบหนึ่ง ในทางธรรมท่านมักใช้พิจารณาเพื่อให้เห็นความไม่มีแก่นสาร หรือความไม่เป็นตัวเป็นตนที่แท้จริงของสิ่งทั้งหลายให้หายีดติดถือมั่นในสมมติฐานญัติ โดยเฉพาะการพิจารณาเห็นสัตว์บุคคลเป็นเพียงการประชุมกันขององค์ประกอบต่างๆ ที่เรียกว่า ขันธ์ 5 แต่ละอย่างก็เกิดขึ้นจากส่วนประกอบย่อยต่อไปอีก

4.2.3 วิธีคิดแบบสามัญลักษณ์ คือวิธีคิดแบบรู้เท่าทันธรรมชาต มองอย่างรู้เท่าทันความเป็นไปของสิ่งทั้งหลาย ซึ่งจะต้องเป็นอย่างนั้นตามธรรมชาติของมันในรูณะเป็นสิ่งซึ่งเกิดจากเหตุปัจจัยต่างๆ ปฐุงแต่งขึ้น จะต้องเป็นไปตามเหตุปัจจัย วิธีคิดแบบนี้แบ่งได้เป็น 2 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 คือ รู้เท่าทันและยอมรับความจริง

ขั้นตอนที่ 2 คือ แก้ไขและทำการไปตามเหตุปัจจัย

4.2.4 วิธีคิดแบบแก้ปัญหา เรียกตามโวหารทางธรรมว่า วิธีแห่งความดับทุกข์ จัดเป็นวิธีคิดแบบหลักอย่างหนึ่ง เพราะสามารถขยายให้ครอบคลุมวิธีคิดแบบอื่นๆ ได้ทั้งหมด นาเลิศที่พึงอ้างในข้อความสั้นๆ คือ เป็นวิธีคิดตามเหตุและผล หรือเป็นฯไปตามเหตุและผล สืบสานจากผลไปหาเหตุ แล้วแก้ไขและกระทำที่ต้นเหตุ เป็นวิธีคิดตรงเหตุตรงเรื่องตรงไปตรงมา

4.2.5 วิธีคิดแบบอรรถสัมพันธ์ เป็นการคิดตามหลักการและความมุ่งหมาย ให้เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างธรรมกับอรรถ หรือหลักการกับความมุ่งหมาย เป็นความคิดที่มีความสำคัญมาก ในเมื่อจะลงมือปฏิบัติธรรมหรือทำการตามหลักการอย่างโดยย่างหนึ่ง เพื่อให้ผลตรงตามความมุ่งหมาย ไม่กล้ายเป็นกระทำที่คลาดเคลื่อนเลื่อนลอย หรือมองหาย

4.2.6 วิธีคิดแบบเห็นคุณโทษและทางออก คือ การพิจารณาให้ครบถ้วนส่วนดี ส่วนอร่อย ส่วนหวานชื่น คุณโทษ คุณค่า ข้อที่น่าพึงพอใจ และส่วนเสีย ข้อเสีย ข้อมูลร่อง

4.2.7 วิธีคิดแบบคุณค่าแท้ – คุณค่าที่ยั่งยืน คือการพิจารณาเกี่ยวกับการใช้สอย การบริโภค เป็นวิธีคิดแบบสักดิหรือบรรเทาตัวเอง เป็นขั้นฝึกขัดเกลากิเลส หรือตัดทางไม่ให้กิเลส เข้ามารองจำจิตใจ ซักจูงพฤติกรรมต่อๆไป

4.2.8 วิธีคิดแบบเร้าคุณธรรม เป็นวิธีคิดแบบเร้ากุศล เร้าคุณธรรม หรือวิธีคิดแบบคุณภาพนิยม เป็นวิธีคิดในแนวสักดิหรือบรรเทาและขัดเกลาตัวเอง จึงจัดได้ว่าเป็นปฎิบัติด้านๆ สำหรับส่งเสริมความเจริญของงานแห่งกุศลธรรม และสร้างเสริมสัมมาทิฏฐิที่เป็นโลกิยะ

4.2.9 วิธีคิดแบบอนุญาตันบังอุบัน เป็นวิธีคิดแบบรู้สึกตัวอยู่ทุกขณะ รู้คิดเห่าทันกระบวนการของสภาวะต่างๆ อยู่ตลอดเวลา ก่อให้เกิดวินัยในตนเอง มีความตั้งใจปฏิบัติภารกิจที่กำลังทำอยู่อย่างใช้ปัญญา เช่น การขับรถต้องมีสติและสมารถ ตั้งใจขับให้ถูกต้องตามกฎหมาย และปลอดภัย

4.2.10 วิธีคิดแบบวิภัชชวาง ไม่ใช่วิธีคิดโดยตรง แต่เป็นวิธีพูด หรือการแสดงหลักการแห่งคำสอนแบบหนึ่ง อย่างไรก็ตาม การคิดกับการพูดเป็นกรรมไกลัชิดกันมากที่สุด ก่อนจะพูดต้องคิดก่อน สิ่งที่พูดล้วนสำเร็จมาจากความคิดทั้งสิ้น ในทางธรรมก็แสดงว่าวิสัช�始ได้แก่ วิตกและวิจารณ์

4.3 วิธีคิดแบบแก้ปัญหา

พระธรรมปีฎก (ป.อ. ปุญโต 2542 : 681) กล่าวถึงวิธีคิดแบบแก้ปัญหาว่า เป็นวิธีแห่งความดับทุกข์ (ปัญหา) มีลักษณะทั่วไป 2 ประการ

1. เป็นวิธีคิดตามเหตุและผล หรือเป็นไปตามเหตุและผล สืบสานจากผลไปหาเหตุแล้วแก้ไขและทำการที่ด้านเหตุ จัดเป็น 2 คู่คือ

คู่ที่ 1 ทุกข์เป็นผล เป็นตัวปัญหา เป็นสถานการณ์ประสบที่ไม่ต้องการ สมุทัยเป็นเหตุ เป็นที่มาของปัญหา เป็นจุดที่ต้องกำจัดหรือแก้ไข

คู่ที่ 2 นิโรคเป็นผล เป็นภาวะที่สิ้นปัญหา เป็นจุดหมายที่ต้องการจะเข้าถึง บรรกเป็นเหตุ เป็นวิธีการ เป็นข้อปฏิบัติที่ต้องกระทำในการแก้ไขสาเหตุปัญหา เพื่อบรรลุจุดหมายคือภาวะสิ้นปัญหាដันได้แก่ความดับทุกข์

2. เป็นวิธีคิดที่ตรงจุดตรงเรื่อง ตรงไปตรงมา มุ่งตรงต่อสิ่งที่จะต้องทำด้วยปฎิบัติต้องเกี่ยวข้องของชีวิต ใช้แก้ปัญหา ไม่ฟังช้านอกไปในเรื่องที่ฟังเพื่อ

หลักการหรือสาระสำคัญของวิธีคิดแบบแก้ปัญหา คือ การเริ่มต้นจากปัญหารือความทุกข์ที่ประสบ โดยกำหนดรู้ ทำความเข้าใจกับปัญหาคือความทุกข์นั้นให้ชัดเจน แล้วสืบกันหาสาเหตุเพื่อเตรียมแก้ไข ในเวลาเดียวกันกำหนดเป้าหมายของตนให้แน่ชัดว่าคืออะไร จะเป็นไป

ได้หรือไม่ และเป็นไปได้อย่างไร แล้วคิดว่างวิธีปฏิบัติที่จะกำจัดสาเหตุของปัญหาโดยสอดคล้องกับการที่จะบรรลุจุดหมายที่กำหนดไว้ในนี้

พระราชบัญญัติ (ป.อ. ป.ยุตโ 2542 : 682) กล่าวถึงวิธีการคิดแบบแก้ปัญหา และแนวปฏิบัติไว้ 4 ขั้นดังนี้

1. **ทุกข์** คือสภาพปัญหา ความคับข้อง ติดขัด กดดัน บีบคั้น บกพร่อง ที่เกิดมีแก่ชีวิตหรือที่คนได้ประสบทุกข์นี้เรามีหน้าที่เพียงกำหนดครุ คือทำความเข้าใจและกำหนดขอบเขตให้ชัด เมื่อนอนอย่างแพทย์กำหนดครุหรือตรวจให้รู้ว่าเป็นอาการของโรคอะไร เป็นที่ไหน เราไม่มีหน้าที่เอาทุกข์มาครุณคิดตามแบบแก้ไขหรือคิดขัดเคืองเป็นปฏิปักษ์กับความทุกข์ หรือห่วงกังวลอย่างทุกข์ เพราะคิดอย่างนั้นมีแต่จะทำให้ทุกข์เพิ่มขึ้น เรายากแก้ทุกข์ได้ แต่เราแก้ทุกข์ด้วยความอยากรู้ไม่ได้ เราต้องแก้ด้วยรู้มั่นและกำจัดเหตุของมัน ดังนั้นจะอย่างไรไปก็ไม่มีประโยชน์ มีแต่โทษเพิ่มขึ้น เมื่อกำหนดรู้ทุกข์หรือเข้าใจปัญหาที่เป็นอันปฏิบัติหน้าที่ต่อทุกข์หรือต่อปัญหา เสริจสิ้น พึงก้าวไปสู่ขั้นที่ 2 ทันที

2. **สมทัย** คือสาเหตุแห่งทุกข์ หรือสาเหตุของปัญหา ได้แก่เหตุปัจจัยต่างๆ ที่เข้าสัมพันธ์ขัดแย้งส่งผลสืบทอดกันมาจนปราภูมิเป็นสภาพบีบคั้น กดดัน คับข้อง ติดขัด อีดอัด บกพร่อง ในรูปแบบต่างๆ แปลกดๆ กันไป อันจะต้องค้นหาให้พบ จากนั้นต้องกำจัดหรือละเสีย ตัวเหตุแกนกลางที่ยืนพื้นหรือยืนโรงกำกับชีวิตอยู่กับความคุ้นเคยความทุกข์พื้นฐานของมนุษย์ เมื่อประสบทุกข์หรือปัญหาจำเพาะแต่ละกรณีต้องสืบสาวหาสาเหตุและปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ตามวิธีคิดขั้นที่ 1 หากเป็นปัจจัยด้านมนุษย์ ก็พึงนำเอาตัวเหตุแกนกลางหรือเหตุยืนโรงมาพิจารณาร่วมกับเหตุปัจจัยเฉพาะกรณีด้วย เมื่อสืบค้นวิเคราะห์และวินิจฉัยขั้นมูลเหตุของปัญหา ซึ่งจะต้องกำจัดหรือแก้ไขให้ได้แล้ว ก็เป็นอันเสริจสิ้นการคิดขั้นที่ 2

3. **นิรณะ** คือความดับทุกข์ ความพ้นทุกข์ ภาวะไร้ทุกข์ ภาวะพ้นปัญหา หมวดหรือปราศจากปัญหา เป็นจุดหมายที่ต้องการ ซึ่งเราต้องประจักษ์แจ้ง ทำให้เป็นจริง ทำให้สำเร็จ หรือบรรลุถึง ในขั้นนี้จะต้องกำหนดให้รู้จุดหมายที่ต้องการคืออะไร การที่ปฏิบัติอยู่นี้หรือจะปฏิบัติเพื่ออะไร จะทำกันไปไหนจุดหมายนั้นเป็นไปได้หรือไม่ เป็นไปได้อย่างไรมีหลักการในการเข้าถึงอย่างไร

4. **มรรค** คือทางดับทุกข์ ข้อปฏิบัติให้ถึงความดับทุกข์ หรือวิธีแก้ไขปัญหา ได้แก่วิธีการและรายละเอียดสิ่งที่จะต้องปฏิบัติ เพื่อกำจัดเหตุปัจจัยของปัญหา ให้เข้าถึงจุดหมายที่ต้องการ ซึ่งเรามีหน้าที่ปฏิบัติหรือลงมือทำ สิ่งที่ต้องทำในขั้นของความคิด ก็คือ กำหนดวางแผนวิธีการ แผนการ รายการสิ่งที่จะต้องทำ ซึ่งจะช่วยให้แก้ไขสาเหตุของปัญหาได้สำเร็จโดยสอดคล้องกับจุดหมายที่ต้องการ

เสรีบพงษ์ วรรณปก (2546 : 100 –101) กล่าวถึงการคิดแก้ปัญหาไว้ 3 ประการ
คือ

1. กำหนดให้รู้ว่าสภาพปัญหาคืออะไร

2. สาเหตุของปัญหาอยู่ที่ไหน อะไรบ้าง

3. ปัญหานี้มีทางแก้ไขมั้ย มีกี่วิธี และวิธีไหนที่ดีที่สุด

สรุปให้ชัดๆ ก็คือการจะแก้ปัญหาได้ จะต้องรู้สภาพปัญหา รู้สาเหตุของปัญหา
รู้ว่าปัญหาต่างๆ นั้นหมวดไป และต้องลงมือทำหรือแก้ปัญหานั้นอย่างต่อเนื่อง

อัลัย พระมหาชน (2541 : 35) ได้ระบุตัวที่บ่งชี้การคิดแก้ปัญหาไว้ ดังนี้

1. คิดตามเหตุผล

2. คิดผลไปหาเหตุ

3. คิดตรงจุด ตรงเรื่อง ตรงไปตรงมา

4. การแก้ปัญหาชีวิต

สรุปขั้นตอนวิธีคิดแบบแก้ปัญหา ดังนี้

1. ขั้นกำหนดปัญหา (ขั้นทุกข์) ครูผู้สอนนำสถานการณ์ให้นักเรียนได้ศึกษา
พิจารณาคุ้นเคยกับปัญหาที่เกิดขึ้น ด้วยความรอบครอบและพยายามกำหนดขอบเขตของปัญหาซึ่งนักเรียน
จะต้องคิดแก้ไขให้จงได้

2. ขั้นตั้งสมมติฐาน (ขั้นสมทัย)

1) ให้นักเรียนให้ได้พิจารณาด้วยตนเองว่า สาเหตุของปัญหาจากสถานการณ์
ที่ให้ศึกษามีอะไรบ้าง

2) ให้นักเรียนเกิดความเข้าใจว่า ในการแก้ปัญหาใดๆ นั้น จะต้องกำจัดหรือดับ
ที่ต้นตอหรือแก้ที่สาเหตุของปัญหาเหล่านั้น

3) ให้นักเรียนเกิดความคิดว่า ในการแก้ที่สาเหตุนั้น อาจกระทำอะไรได้บ้าง
ก็ให้กำหนดสิ่งจะกระทำเป็นข้อ ๆ ไป

3. ขั้นทดลองและเก็บข้อมูล (ขั้นนิรธ) เป็นการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลมี
ขั้นตอน ดังนี้

1) สังเคราะห์ หมายถึง การทำให้แจ้ง หรือให้บรรลุจุดหมายที่ต้องการทำ
อย่างไรจึงจะทำให้แจ้งได้ กิจกรรมในขั้นนี้ครูผู้สอนต้องช่วยให้นักเรียนได้กระทำการ
ทดลองด้วยตนเองตามหัวข้อประเด็นต่างๆ ที่กำหนดไว้ในกิจกรรม

2) เมื่อนักเรียนได้ลงมือปฏิบัติตามกิจกรรม ได้ผลประการใด ต้องบันทึกผล
ของการปฏิบัติแต่ละขั้นตอน หรือที่เรียกว่า “ข้อมูล” ไว้เพื่อพิจารณาในขั้นต่อไป

4. ขั้นวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผล (ขั้นบรรยาย) เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลมีขั้นตอน ดังนี้

1) จากการทดลองกระทำด้วยตนเองหลายๆ อย่างนั้น ย่อมจะได้ผลลอกมาให้เห็นชัด ผลงานประการซึ่งให้เห็นว่า แก้ปัญหาได้บางประการ แต่ไม่ค่อยชัดเจนนัก ผลที่ถูกต้องจะซึ่งให้เห็นว่า แก้ปัญหาได้แน่นอนแล้วและ ได้บรรลุจุดหมายแล้ว ได้แนวทางหรือข้อปฏิบัติที่เราต้องการแล้วเหล่านี้หมายความว่าจะต้องวิเคราะห์และเปรียบเทียบข้อมูลที่ได้บันทึกไว้ในขั้นที่ ๑ ข้อ ๒ นั้น จนเห็นแจ้งแจ้งว่าทำอย่างไรจึงจะแก้ปัญหาที่กำหนดในขั้นที่ ๑ ได้สำเร็จ

2) จากการวิเคราะห์ดังกล่าวแล้วนั้นจะทำให้เห็นว่าสิ่งใดแก้ปัญหาได้จริง ต่อไปก็ให้สรุปการกระทำที่ได้ผลนั้นๆ ไว้เป็นข้อๆ หรือเป็นระบบ หรือเป็นแนวทางปฏิบัติแล้วให้ลงมือกระทำหรือปฏิบัติอย่างเต็มที่ตามแนวทางนั้นโดยทั่วถ้วน

ผู้วิจัยได้นำวิธีการสอนตามขั้นตอนของกระบวนการเพชญสถานการณ์ มาสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ในเรื่องหลักธรรมตามรอยพระบูคลบาท โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับเนื้อหา และผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ฝึกทักษะต่างๆ ตามขั้นตอนของกระบวนการเพชญสถานการณ์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการคิดแก้ปัญหาของนักเรียน

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำกระบวนการเพชญสถานการณ์ไปใช้ในการจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และกระบวนการคิด ดังนี้

ระพีพรรณ เอกสุกานพันธุ์ (2537) “ได้ทำการทดลองชุดการสอนจริยศึกษาที่จัดทำขึ้นสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โดยใช้วิธีการสอนด้วยกระบวนการเพชญสถานการณ์ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการคิดหลังการสอนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการคิด หลังการสอนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพส่วนใหญ่ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการคิดหลังการสอนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01”

นฤรี วิมลโภกภกติ (2537 : 143) “ได้ศึกษาผลของการใช้กระบวนการเพชญสถานการณ์ และกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ที่มีต่อการสร้างโนทัศน์ประชาธิปไตยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ในด้านการนับถือในเอกตบุคคล การมีส่วนร่วม การเคารพในเหตุผล และการ

แก้ปัญหาโดยสันติวิธี พบว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้กระบวนการเพชรัญญาสถานการณ์ มีนิโนทัศน์ประชาธิปไตยในด้านการนับถือในเอกตัญคคล การมีส่วนร่วม และการแก้ปัญหาโดยสันติวิธีสูงกว่าก่อนสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนมโนทัศน์ประชาธิปไตยในด้านการเคารพในเหตุผล ไม่แตกต่างกัน และนักเรียนที่เรียนโดยใช้กระบวนการเพชรัญญาสถานการณ์ มีนิโนทัศน์ประชาธิปไตยในด้านการนับถือเอกตัญคคล การมีส่วนร่วม และการเคารพในเหตุผลสูงกว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้กระบวนการกรุณามั่นพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อาทัย พรหมชนะ (2541 : 43) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการคิดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ในรายวิชาพระพุทธศาสนา โดยใช้วิธีสอนตามแนวโนนิโสมนสิการพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีทักษะการคิดแบบโนนิโสมนสิการหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ประภิต จันทร์ขันตี (2542 : 39-47) ได้ศึกษาผลของการใช้กระบวนการเพชรัญญาสถานการณ์ในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องหลักธรรม ในรายวิชา ส 0412 พระพุทธศาสนาและทักษะการคิดแบบโนนิโสมนสิการ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โดยใช้กระบวนการเพชรัญญาสถานการณ์ กับการสอนแบบปกติไม่แตกต่างกัน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอน โดยใช้กระบวนการเพชรัญญาสถานการณ์ หลังการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และทักษะการคิดแบบโนนิโสมนสิการของนักเรียนที่ได้รับการสอน โดยใช้กระบวนการเพชรัญญาสถานการณ์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สาร่อง บุตรโห (2544 : 50) ได้ศึกษาผลการสอนเรื่องทิภูรูปัณฑมิกกัตตประโยชน์ด้วยวิธีสร้างสรรค์ฐานะและโนนิโสมนสิการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสร้างสรรค์ฐานะ และโนนิโสมนสิการ มีความรู้เรื่องหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาและมีพฤติกรรมการปฏิบัติตามหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ความรู้กับพฤติกรรม การปฏิบัติตามหลักธรรมมีความสัมพันธ์กัน โดยมีค่าสาหร่าย พ.077 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการสร้างสรรค์ฐานะและโนนิโสมนสิการอยู่ในระดับมากที่สุดในทุกด้าน

ทรงชัย สุน്ധุมี (2546: 95) ได้ศึกษาวิธีสอนแบบเบญจขันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการคิดแบบแก้ปัญหาในโนนิโสมนสิการ เรื่องหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา ผลการวิจัยพบว่า ผลการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้วิธีสอนแบบเบญจขันธ์ เรื่องหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่

ระดับ .01 และ (2) ทักษะการคิดแบบแก้ปัญหาในโภนิโสมนสิการของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้วิธีสอนแบบเบบูจขั้นธีลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อนงค์ แนตรพิพัฒ (2547 : 35) ได้ศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้ โดยใช้กระบวนการเพชรสถานการณ์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องภูมิศาสตร์เพชรบูรณ์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ โดยใช้กระบวนการเพชรสถานการณ์หลังการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

โภศด สนกง (2548 : 75) ได้ศึกษาผลการใช้กระบวนการเพชรสถานการณ์ในการสอนเรื่อง พระธรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า (1) นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กระบวนการเพชรสถานการณ์มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (2) นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กระบวนการเพชรสถานการณ์มีคะแนนความสามารถในการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบแก้ปัญหาสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ (3) นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กระบวนการเพชรสถานการณ์มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ (4) นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กระบวนการเพชรสถานการณ์มีคะแนนความสามารถในการคิดแก้ปัญหาสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ผู้วิจัยได้ดำเนินตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/1 และ 2 จำนวน 33 คน โรงเรียนพระแม่สกลสังเคราะห์ จังหวัดนนทบุรี

1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 โรงเรียนพระแม่สกลสังเคราะห์ จังหวัดนนทบุรี จำนวน 17 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้ที่กระบวนการเพชญสถานการณ์ เรื่อง หลักธรรมตามรอยพระบุคลบาท ในสาระที่ 1 มาตรฐาน ส 1.1 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งมีขั้นตอนดำเนินการดังนี้

2.1.1 ศึกษาหลักสูตร จุดมุ่งหมาย ขอบเขตของเนื้อหาวิชา กลุ่มสาระการเรียนรู้ สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม และหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนพระแม่สกลสังเคราะห์ ในส่วนของคำอธิบายรายวิชา ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง สาระการเรียนรู้ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เรื่อง หลักธรรมตามรอยพระบุคลบาท จำแนกหัวข้อธรรมได้ ดังนี้

- 1) สำนึกรัก
- 2) ความพอเพียง
- 3) ความไม่ประมาท

4) ความกตัญญูต่อท่าน

5) ความอดทน

จากนั้น กำหนดเป็นเนื้อหาเพื่อการศึกษาค้นคว้ารายละเอียดทั้งหมดให้ชัดเจน กำหนดเป็นเนื้อหาในรูปแบบใบความรู้เพื่อประกอบการจัดการเรียนรู้

2.1.2 ศึกษาวิธีการสอน โดยใช้กระบวนการสอนแบบเพชริยสถานการณ์ตามแนวคิดของสุนน อมรวิวัฒน์ ซึ่งมีขั้นตอนการสอน 6 ขั้น โดยสรุป ดังนี้

1) ขั้นสร้างศรัทธา

จัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมในห้องเรียน

- สะอาดเรียบร้อย
 - ป้ายนิเทศสัมพันธ์กับเนื้อหาที่นำมาจัดการเรียนรู้
 - มีสื่อหลากหลายเร้าใจผู้เรียนให้อบกรร่วมกิจกรรม
- บุคลิกภาพของครู
- ยิ้มแย้มแจ่มใส สุภาพ เป็นกับบัณฑิต
 - มีความรู้แต่ละน้ำในเนื้อหาที่นำมาจัดการเรียนรู้
 - มีทักษะในการจัดการเรียนรู้เป็นอย่างดี

2) ขั้นศึกษาสังคม

ศึกษาข้อมูล ข่าวสาร สถานการณ์จริงที่เกิดขึ้น ใกล้ตัวผู้เรียนและเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับหลักธรรมที่เรียนเพื่อฝึกทักษะการแสวงหาความรู้ ข้อเท็จจริง

3) ขั้นระดมเพชริยสถานการณ์

สรุปประเด็นสำคัญของสถานการณ์ต่างๆ ที่นำมาเป็นตัวอย่าง

4) ขั้นวิเคราะห์ความคิด

เร้าให้คิดวิเคราะห์ วิจารณ์ จากประเด็นปัญหา เพื่อเลือกและตัดสินใจในการแก้นปัญหาด้วยตัวเอง ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ทั้งทางโลกและทางธรรม

5) ขั้นปฏิบัติ

นำแนวคิดจากหลักธรรมไปประพฤติเพื่อตรวจสอบว่าเกิดขึ้นสำหรับจริง

หรือไม่

6) ขั้นสรุป

ตอกย้ำให้ผู้เรียนเกิดสำนึกในการกระทำมากขึ้น สามารถสรุปหลักธรรม

ได้

2.1.3 การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ โดยพิจารณาจากลักษณะของเนื้อหา
หลักธรรมตามรอยพระบุคลบาท ๕ เรื่อง ๆ ละ ๓ ชั่วโมง ดังตาราง ที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง หลักธรรมตามรอยพระบุคลบาทที่ใช้ในการวิจัย โดยใช้วิธี
สอนแบบกระบวนการเชิงสถานการณ์

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	จำนวนชั่วโมง
1	สำนึกดี	3
2	ความพอเพียง	3
3	ความไม่ประมาท	3
4	ความกตัญญู	3
5	ความอดทน	3
รวม		15

2.1.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้เสนอ คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อ
พิจารณาให้ข้อเสนอแนะ

2.1.5 ปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ ตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการที่
ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในประเด็นต่อไปนี้ คือ

- 1) สาระสำคัญยังไม่ชัดเจน
- 2) การวัดและประเมินผลยังไม่ครอบคลุมทุกผลการเรียนรู้
- 3) เนื้อหาสาระบางเรื่องง่ายไปไม่เหมาะสมกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปี
ที่ 6
- 4) ปรับกิจกรรมให้น่าสนใจ หลากหลาย และไม่ซ้ำซ้อนกัน ในแต่ละ
แผนการจัดการเรียนรู้

2.1.6 จานวนนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ (ดังรายนามผู้เชี่ยวชาญในภาคผนวก ก)
ตรวจสอบความ ถูกต้องของสารการเรียนรู้กับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง กิจกรรม สื่อ และ
วิธีการวัดและประเมินผล ดำเนินการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจมาปรับปรุงแก้ไขตาม
คำแนะนำ ในเรื่องต่อไปนี้ คือ วิธีการนำเสนอสถานการณ์ความมีหลายรูปแบบ เพื่อเร้าความสนใจ
ของนักเรียน การกำหนดเวลาที่ใช้ในแต่ละกิจกรรมให้เหมาะสม เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาในการ
ดำเนินกิจกรรมไม่ครบตามแผนการจัดการเรียนรู้

**2.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง หลักธรรมตามรอยพระยุคลบาท
ผู้อัยได้ดำเนินการดังนี้**

2.2.1 ศึกษาจุดมุ่งหมายและขอบเขตของเนื้อหาวิชาพระพุทธศาสนา เรื่อง หลักธรรมตามรอยพระยุคลบาท รายวิชา สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

2.2.2 ศึกษาวิธีการสร้างข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากเอกสารว่าด้วย การวัดและประเมินผลตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

2.2.3 สร้างแผนผังการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประกอบด้วยผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและพฤติกรรมที่ต้องการจะวัด

2.2.4 กำหนดจำนวนข้อแบบทดสอบให้ครอบคลุมผลการเรียนรู้ที่คาดหวังที่ต้องการจะวัด ดังตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 วิเคราะห์ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

เนื้อหา ประเด็นที่ สำนึกรู้	ประเด็นที่ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	ระดับผลการเรียนรู้ ที่คาดหวัง	จำนวน ข้อสอบ
1	อธิบายความหมายและระบุความสำคัญของ สำนึกรู้ได้	ความรู้ความจำ	1
2	ยกตัวอย่างพฤติกรรมของบุคคลในสังคมที่ แสดงออกให้เห็นถึงการเป็นบุคคลที่มีสำนึกรู้ดี ต่อคนเองและส่วนรวม	ความเข้าใจ	3
3	เปรียบเทียบข้อดีข้อเสียของการมีและขาด สำนึกรู้ของบุคคลในสังคม	ประเมินค่า	1
4	ประเมินพฤติกรรมตนเองที่สอดคล้องกับ ความสำนึกรู้ได้	ประเมินค่า	1
5	เสนอวิธีพัฒนาตนให้เป็นคนที่มีสำนึกรู้ดี ต่อ ส่วนรวมได้	นำไปใช้	1
รวม			7

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

เนื้อหา	ประเด็นที่	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	ระดับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	จำนวนข้อสอบ
ความพอดี	6	อธิบายความหมายและนออกความสำคัญของความพอดี	ความรู้ความจำ	1
	7	บอกเหตุผลที่ต้องนำหลักความพอดีมาใช้ในการดำเนินชีวิตได้	ความเข้าใจ	4
	8	ประเมินพฤติกรรมตนเองที่สอดคล้องกับความพอดี	ประเมินค่า	2
	9	เสนอวิธีการพัฒนาตนให้เป็นบุคคลที่มีความพอดี	นำไปใช้	1
รวม				8
ความไม่ประมาท	10	อธิบายความหมายและประเภทของความไม่ประมาทได้	ความรู้ความจำ	2
	11	วิเคราะห์คุณค่าของความไม่ประมาทและโทษของความประมาทได้	การวิเคราะห์	3
	12	วิเคราะห์พฤติกรรมตนเองเกี่ยวกับความไม่ประมาทได้	การวิเคราะห์	2
	13	เสนอแนวทางการพัฒนาตนเองให้เป็นคนไม่ประมาทและนำไปปฏิบัติให้เกิดผลได้	นำไปใช้	2
รวม				9
ความกตัญญูกตเวที	14	อธิบายความหมายและประเภทของความกตัญญูกตเวทีได้	ความรู้ความจำ	2
	15	วิเคราะห์คุณค่าของความกตัญญูกตเวทีได้	การวิเคราะห์	3
	16	ประเมินพฤติกรรมตนเองเกี่ยวกับความกตัญญูกตเวทีได้	ประเมินค่า	1
	17	แสดงออกถึงความเป็นคนที่มีความกตัญญูกตเวทีในการดำเนินชีวิตประจำวันได้	นำไปใช้	1
รวม				7

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

เนื้อหา	ประเด็นที่	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	ระดับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	จำนวนข้อสอบ
ความอดทน	18 19 20 21	อธิบายความหมายของความอดทนได้ วิเคราะห์คุณค่าของความอดทนได้ ประเมินพฤติกรรมตนเองที่แสดงถึงการเป็นคนที่มีความอดทนได้ เสนอแนวทางการพัฒนาตนให้เป็นคนที่มีความอดทนได้	ความรู้ความจำ การวิเคราะห์ ประเมินค่า ^{น้ำไปใช้}	1 4 1 3
		รวม		9
		รวม		40

2.2.5 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ให้ครอบคลุมผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ที่ต้องการจะวัด เป็นแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 55 ข้อ เลือกไว้ 40 ข้อ ซึ่งจำแนกตามระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังตารางที่ 3.3

ตารางที่ 3.3 วิเคราะห์แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ประเด็นที่	ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	จำนวนข้อ	น้ำหนัก (%)
1	ความรู้ความจำ	7	17.50
2	ความเข้าใจ	7	17.50
3	การนำความรู้ไปใช้	8	20.00
4	การวิเคราะห์	12	30.00
5	การประเมินค่า	6	15.00
	รวม	40	100

2.2.6 นำแบบทดสอบที่สร้างเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาให้คำแนะนำ ปรับปรุงแบบทดสอบตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ในประเด็นต่อไปนี้ คือ คำถ้าไม่สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ ไม่ครอบคลุมทุกผลการเรียนรู้ คำถ้าไม่สอดคล้องกับระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากนั้นนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ (ดังรายนามผู้เชี่ยวชาญในภาคผนวก ก) ตรวจสอบความตรงของแบบทดสอบตลอดจนภาษาที่ใช้ และปรับปรุงแบบทดสอบตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญในประเด็นต่อไปนี้ คือ คำถ้าไม่สอดคล้องกับระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตัวเลือกที่ถูกกับตัวลงบั้งไม่ชัดเจนดีพอที่จะจำแนกนักเรียนได้ และภาษาที่ใช้ยังไม่สะลวยพอ

2.2.7 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดสอบ กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/2 ของโรงเรียนพระแม่สกลสังเคราะห์ กลุ่มอื่นจำนวน 16 คนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

2.2.8 นำกระดาษคำตอบของนักเรียนมาตรวจให้คะแนน โดยให้ข้อละ 1 คะแนนสำหรับข้อสอบที่ตอบถูก และให้ 0 คะแนนสำหรับข้อสอบที่ตอบผิดหรือไม่ได้ตอบ

2.2.9 นำผลการตรวจให้คะแนนของแบบทดสอบแต่ละข้อ เพื่อคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยาก (p) ระหว่าง .02 - .80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ .02 ขึ้นไป จำนวน 40 ข้อ เลือกและปรับปรุงแก้ไข จัดพิมพ์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 1 ฉบับ ได้จำนวน 40 ข้อ ซึ่งครอบคลุมผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง และระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ต้องการจะวัดที่กำหนดไว้ในแผนผังการสร้างข้อสอบ

2.2.10 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งฉบับ โดยใช้สูตร กูเดอร์ – ริ查ร์ดสัน (Kuder – Richardson) ที่ 20 ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเท่ากับ 0.6946

2.3 แบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดแก้ปัญหา ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและตรวจสอบคุณภาพตามขั้นตอน ดังนี้

2.3.1 ศึกษาระดับความสามารถในการคิดแบบแก้ปัญหา จากเอกสารที่เกี่ยวกับทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการคิดแก้ปัญหา รวมทั้งงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการคิดแก้ปัญหา

2.3.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดแก้ปัญหา จากหนังสือและเอกสารว่าด้วยการวัดและประเมินผล ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 และคู่มือการวัดและประเมินผลของโรงเรียน

2.3.3 สร้างแผนผังการสร้างข้อสอบ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดแก้ปัญหา

2.3.4 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดแก้ปัญหา ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือกจำนวน 50 ข้อ โดยเสนอเป็นสถานการณ์ 13 สถานการณ์ ตามขั้นของการคิดแก้ปัญหา 4 ขั้นตอน คือ (1) การกำหนดปัญหา (ขั้นทุกข์) (2) การตั้งสมมติฐาน (ขั้นสมุทัย) (3) การทดลองและเก็บข้อมูล (4) การวิเคราะห์และสรุปผล (ขั้นมรรค) ดังตารางที่ 3.4

ตารางที่ 3.4 วิเคราะห์แบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดแก้ปัญหา

ข้อ	ระดับขั้นแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดแก้ปัญหา	จำนวนข้อแบบทดสอบ	น้ำหนัก (%)
1	การกำหนดปัญหา (ขั้นทุกข์)	14	28
2	การตั้งสมมติฐาน (ขั้นสมุทัย)	14	28
3	การทดลองและเก็บข้อมูล (นิrote)	8	16
4	การวิเคราะห์และสรุปผล (ขั้นมรรค)	14	28
รวม		50	100

แบบทดสอบประกอบด้วย 13 สถานการณ์ แต่ละสถานการณ์มีข้อคำถามที่ต้องการจะวัด คือ

(1) การกำหนดปัญหา(ขั้นทุกข์)

เป็นข้อสอบข้อที่ 1 5 9 13 17 21 25 29 33 35 37 41 44 48

(2) การตั้งสมมติฐาน (ขั้นสมุทัย)

เป็นข้อสอบข้อที่ 2 6 10 14 18 22 26 30 34 38 39 42 45 49

(3) การทดลองและเก็บข้อมูล (นิrote)

เป็นข้อสอบข้อที่ 4 8 12 16 24 28 32 47

(4) การวิเคราะห์และสรุปผล (ขั้นมรรค)

เป็นข้อสอบข้อที่ 3 7 11 15 19 20 23 27 31 36 40 43 46 50

2.3.5 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดแบบแก้ปัญหา เสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณา เพื่อตรวจแก้ไขและให้ข้อเสนอแนะ

2.3.6 ปรับปรุงข้อสอบ ตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ในเรื่องต่อไปนี้ คือ สถานการณ์ที่นำมาให้นักเรียนได้ร่วมกันศึกษาวิเคราะห์ไม่ควรข้างซื่อบุคคลในเหตุการณ์ สถานการณ์ที่นำเสนอต้องไม่แสดงความรุนแรง ควรนำเสนอสถานการณ์ที่สร้างสรรค์ คำถามบางข้อไม่สอดคล้องกับขั้นตอนการคิดแบบแก้ปัญหา นำแบบทดสอบให้ผู้เชี่ยวชาญ (ดังรายนามผู้เชี่ยวชาญในภาคผนวก ก) ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ที่ต้องการวัด (IOC) ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างวัดถูกประสงค์กับแบบทดสอบ ปรับปรุงข้อคำถามตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ในประเด็นต่อไปนี้ คือ ข้อคำถามบางข้อไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ คำถามไม่สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ตัวเลือกไม่ชัดเจน

2.3.7 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดแบบแก้ปัญหา ที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/2 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 16 คน

2.3.8 นำกระดาษคำตอบของนักเรียนมาตรวจให้คะแนน โดยให้ข้อละ 1 คะแนนสำหรับข้อสอบที่ตอบถูก และให้ 0 คะแนน สำหรับข้อสอบที่ตอบผิดหรือไม่ได้ตอบ

2.3.9 นำผลการตรวจมาวิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อ เพื่อหาค่าความยาก (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) เป็นรายข้อ เลือกข้อสอบที่มีระดับความยากอยู่ระหว่าง 0.20 - 0.80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไปจำนวน 65 ข้อ เลือกและปรับปรุงแก้ไขจัดพิมพ์แบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดแก้ปัญหา 1 ฉบับ จำนวน 50 ข้อ

2.3.10 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดแก้ปัญหา จำนวน 50 ข้อ ที่คัดเลือกไว้แล้วไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/1 โรงเรียนพระแม่สกลสังเคราะห์ จำนวน 17 คน

2.3.11 หาค่าความเชื่อมั่นแบบทดสอบ วัดความสามารถในการคิดแก้ปัญหา โดยใช้สูตร คูเดอร์ - ริชาร์ดสัน (Kuder -Richardson) ที่ 20 ได้ค่าความความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.6743

แบบแผนการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการทดลอง โดยใช้รูปแบบศึกษาภูมิเดียก่อนและหลังการทดลอง ตามตารางนี้

สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
O ₁	X	O ₂

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการวิจัย

- O₁ แผนการสอบก่อนเรียน
- X แผนสิ่งทดลอง
- O₂ แผนการสอบหลังเรียน

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

3.1 ผู้วิจัยทำการสอบก่อนเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฉบับก่อนเรียนจำนวน 40 ข้อ ใช้เวลา 1 คาบเรียน (60 นาที)

3.2 ผู้วิจัยทำการสอบก่อนเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดแก้ปัญหาฉบับก่อนเรียนจำนวน 50 ข้อ ใช้เวลา 1 คาบเรียน (60 นาที)

3.2 ผู้วิจัยดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการเพชญสถานการณ์ สัปดาห์ละ 1 แผน ใช้เวลา 3 คาบ คือในวันอังคารระหว่างเวลา 10.00 - 12.00 น. และวันพุธระหว่างเวลา 10.00 - 11.00 น. 5 สัปดาห์ 5 แผน รวม 15 คาบ

3.4 หลังการทดลองสอน ผู้วิจัยให้ผู้เรียนสอบหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฉบับหลังเรียนซึ่งเป็นข้อสอบชุดเดียวกับก่อนเรียน จำนวน 40 ข้อ ใช้เวลา 1 คาบเรียน (60 นาที) ในวันอังคารระหว่างเวลา 10.00 - 11.00 น. ให้ผู้เรียนสอบหลังเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดแก้ปัญหา จำนวน 50 ข้อ ซึ่งเป็นฉบับเดียวกันกับก่อนเรียนใช้เวลา 1 คาบเรียน (60 นาที) ในวันพุธระหว่างเวลา 10.00 - 11.00

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ดำเนินการดังนี้

4.1 เปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียนที่ได้รับการสอนด้วยกระบวนการเพชิญสถานการณ์ โดยใช้ค่าที (*t* – test dependent)

4.2 เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการคิดแบบแก้ปัญหา ทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน ที่ได้รับการสอนด้วยกระบวนการเพชิญสถานการณ์ โดยใช้ค่าที (*t* – test dependent)

4.3 การหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean)

$$\text{สูตร } \bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อกำหนดให้ \bar{X} แทน คะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนนักเรียนกลุ่มทดลอง

4.4 การหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$$\text{สูตร } SD = \sqrt{\frac{\sum (X - \bar{X})^2}{N-1}}$$

เมื่อกำหนดให้ SD แทน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

\bar{X} แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

$\sum X$ แทน คะแนนเฉลี่ย

N แทน จำนวนนักเรียนกลุ่มทดลอง

4.5 การหาค่าความมั่นคงสำคัญของคะแนนก่อนเรียน และหลังเรียนของกลุ่มทดลอง

$$\text{สูตร } t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N-1}}}$$

เมื่อกำหนดให้ $\sum D$ แทน ผลรวมของผลต่างของคะแนน

$\sum D^2$ แทน ผลรวมของผลต่างยกกำลังสอง

$(\sum D)^2$ แทน กำลังสองของผลรวมของผลต่าง

N แทน จำนวนนักเรียนกลุ่มทดลอง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงกึ่งทดลอง เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการคิดแบบแก้ปัญหา ก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สาระที่ 1 ศาสนา ศีลธรรม จริยธรรม เรื่อง หลักธรรมตามรอยพระบุคลบาท ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการเพชิญสถานการณ์ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ได้รับการสอน โดยใช้กระบวนการเพชิญสถานการณ์
 2. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนจากแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดแบบแก้ปัญหาที่ได้รับการสอน โดยใช้กระบวนการเพชิญสถานการณ์
1. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ได้รับการสอน โดยใช้กระบวนการเพชิญสถานการณ์

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยต้องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอน โดยใช้กระบวนการเพชิญสถานการณ์ เรื่องหลักธรรมตามรอยพระบุคลบาท ดังแสดงผลเปรียบเทียบตามตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนและหลังเรียน

ที่	คะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน		คะแนนเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ	
	ก่อนเรียน (40)	หลังเรียน (40)	เพิ่มขึ้น	คิดเป็นร้อยละ
1	30	31	1	3.33
2	28	32	4	14.28
3	14	18	4	28.57
4	21	27	6	28.57
5	30	32	2	6.66
6	23	24	1	4.34
7	30	31	1	3.33
8	31	32	1	3.22
9	25	28	3	12.00
10	29	34	5	17.24
11	27	28	1	3.70
12	30	31	1	3.33
13	30	33	3	10.00
14	28	31	3	10.71
15	29	30	1	3.44
16	26	31	5	19.23
17	25	28	3	12.00
\bar{X}	26.82	29.47	2.65	10.82
S.D.	4.33	3.84	-	-

จากตารางที่ 4.1 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กระบวนการเพชญสถานการณ์ คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนอยู่ที่ 26.82 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนอยู่ที่ 29.47 เพิ่มขึ้นจากคะแนนก่อนเรียนคิดเป็นร้อยละ 10.82 เมื่อพิจารณาเป็นรายบุคคลพบว่าคะแนนหลังเรียนเพิ่มขึ้นจากคะแนนก่อนเรียนสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 28.57 และเพิ่มขึ้นต่ำสุดคิดเป็นร้อยละ 3.22

ตารางที่ 4.2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการเพชญสถานการณ์

กลุ่มทดลอง	n	\bar{X}	S.D.	\bar{D}	$SD_{\bar{D}}$	t
ก่อนเรียน	17	26.82	4.33			
หลังเรียน	17	29.47	3.84	2.65	1.69	6.45*

* $p < .05$

จากตารางที่ 4.2 คะแนนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คะแนนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 29.47 สูงกว่าคะแนนก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 26.82 และเมื่อทดสอบค่าความแตกต่างของคะแนน พบร่วาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนจากแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดแก้ปัญหาที่ได้รับการสอนโดยใช้กระบวนการเพชญสถานการณ์

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยต้องการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนจากแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดแบบแก้ปัญหาก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กระบวนการเพชญสถานการณ์ เรื่องหลักธรรมตามรอยพระบุคลบาท ดังแสดงผลเปรียบเทียบตามตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนวัดความสามารถในการคิดแบบแก้ปัญหา ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนจำนวน 17 คน

ที่	คะแนนแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดแก้ปัญหา		คะแนนเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ	
	ก่อนเรียน (50)	หลังเรียน (50)	เพิ่มขึ้น	คิดเป็นร้อยละ
1	31	32	1	3.22
2	31	36	5	16.12
3	10	18	8	80.00
4	24	33	9	37.50
5	32	36	4	12.50
6	18	29	11	61.11
7	30	35	5	16.66
8	30	33	3	10.00
9	24	33	9	37.50
10	32	35	3	9.37
11	25	26	1	4.00
12	30	36	6	20.00
13	29	36	7	24.13
14	30	37	7	23.33
15	22	38	16	72.72
16	22	35	13	59.09
17	30	34	4	13.30
\bar{x}	26.47	33.06	6.59	29.44
S.D.	5.96	4.88	-	-

จากตารางที่ 4.3 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนจากแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดแบบแก้ปัญหา ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กระบวนการเพชรัญสถานการณ์ คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนอยู่ที่ 26.47 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนอยู่ที่ 33.06 เพิ่มขึ้นจากคะแนนก่อนเรียน คิดเป็นร้อยละ 29.44 เมื่อพิจารณาเป็นรายบุคคลพบว่า

คะแนนหลังเรียนเพิ่มขึ้นจากคะแนนก่อนเรียนสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 80.00 และเพิ่มขึ้นต่ำสุดคิดเป็นร้อยละ 3.22

ตารางที่ 4.4 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการคิดแก้ปัญหา ก่อนและหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กระบวนการเพชญสถานการณ์

กลุ่มทดลอง	n	\bar{X}	S.D.	\bar{D}	$SD_{\bar{D}}$	t
ก่อนเรียน	17	26.47	5.96	6.59	4.11	6.61*
หลังเรียน	17	33.06	4.88			

* $p < .05$

จากตารางที่ 4.4 คะแนนจากแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดแบบแก้ปัญหา คะแนนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 33.06 สูงกว่าคะแนนก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 26.47 และเมื่อทดสอบค่าความแตกต่างของคะแนน พบร่วาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การเสนอผลการวิจัย เรื่อง ผลกระทบของการสอนโดยใช้กระบวนการเพชญสถานการณ์ ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการคิดแก้ปัญหา เรื่องหลักธรรมตามรอยพระบุคลบาท กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพระแม่สกลสองคราห์ จังหวัดนนทบุรี มีดังนี้

1. สรุปการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.1.1 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ก่อนการเรียนและหลังการเรียน เรื่องหลักธรรมตามรอยพระบุคลบาท โดยใช้วิธีการสอนแบบกระบวนการเพชญสถานการณ์

1.1.2 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการคิดแก้ปัญหาของนักเรียน ก่อนการเรียนและหลังการเรียนเรื่องหลักธรรมตามรอยพระบุคลบาท โดยใช้วิธีสอนแบบกระบวนการเพชญสถานการณ์

1.2 วิธีดำเนินการวิจัย

1.2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1) ประชากรที่ทำการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 2 ห้องเรียน มีจำนวนนักเรียนทั้งหมด 33 คน โรงเรียนพระแม่สกลสองคราห์ อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี

2) กลุ่มตัวอย่างที่ทำการวิจัย เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 17 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง

1.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการเพชญสถานการณ์

2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน ชนิดเลือกตอบแบบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ

3) แบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดแก้ปัญหา ก่อนและหลังเรียน
ชนิดเลือกตอบแบบ 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ

1.2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูล ดังนี้

1) ผู้วิจัยทำการสอนก่อนเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฉบับก่อนเรียนจำนวน 40 ข้อ ใช้เวลา 1 คาบเรียน (60 นาที)

2) ผู้วิจัยทำการสอนก่อนเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดแก้ปัญหาฉบับก่อนเรียนจำนวน 50 ข้อ ใช้เวลา 1 คาบเรียน (60 นาที)

3) ผู้วิจัยดำเนินการสอนตามแผนการสอน โดยใช้กระบวนการเพชรัญสถานการณ์ สัปดาห์ละ 1 แผน ใช้เวลา 3 คาบ คือ ในวันอังคารระหว่างเวลา 10.00 - 12.00 น. และวันพุธระหว่างเวลา 10.00 - 11.00 น. 5 สัปดาห์ 5 แผน รวม 15 คาบ

4) หลังการทดลองสอน ผู้วิจัยให้ผู้เรียนสอนหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฉบับหลังเรียนซึ่งเป็นข้อสอบชุดเดียวกันกับก่อนเรียน จำนวน 40 ข้อ ใช้เวลา 1 คาบเรียน (60 นาที) ในวันอังคารระหว่างเวลา 10.00 - 11.00 น. ให้ผู้เรียนสอนหลังเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดแก้ปัญหา จำนวน 50 ข้อ ซึ่งเป็นฉบับเดียวกันกับก่อนเรียนใช้เวลา 1 คาบเรียน (60 นาที) ในวันพุธระหว่างเวลา 10.00 - 11.00

1.2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนและหลังเรียน ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กระบวนการเพชรัญสถานการณ์ ด้วยการทดสอบค่าที (t – test) แบบ dependent

2) เปรียบเทียบความสามารถในการคิดแก้ปัญหา ก่อนและหลังเรียน ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กระบวนการเพชรัญสถานการณ์ ด้วยการทดสอบค่าที (t – test) แบบ dependent

1.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1.3.1 นักเรียนที่ได้รับการสอน โดยใช้กระบวนการเพชรัญสถานการณ์ มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.3.2 นักเรียนที่ได้รับการสอน โดยใช้กระบวนการเพชรัญสถานการณ์ มีคะแนนความสามารถในการคิดแก้ปัญหาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. อภิปรายผล

การวิจัยเพื่อศึกษาผลของการสอนโดยใช้กระบวนการเพชรัญสถานการณ์ ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการคิดแก้ปัญหา เรื่องหลักธรรมตามรอยพระบุคลบาท กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

2.1 จากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กระบวนการเพชรัญสถานการณ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าการสอนโดยใช้กระบวนการเพชรัญสถานการณ์สามารถช่วยให้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน เพราะการสอนโดยใช้กระบวนการเพชรัญสถานการณ์ เป็นวิธีการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนได้ฝึกวิเคราะห์ ประเมินค่า ตัดสินใจเลือกแนวทางปฏิบัติ โดยตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้น และหาวิธีแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้องตรงจุด ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ปราณีต จันทร์ขันตี (2542 : บทคัดย่อ) พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กระบวนการเพชรัญสถานการณ์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับผลการวิจัยของ อนงค์ เนตรทิพย์ (2547: บทคัดย่อ) พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กระบวนการเพชรัญสถานการณ์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับผลการวิจัยของ โภศล สนกิจ (2548 : บทคัดย่อ) พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กระบวนการเพชรัญสถานการณ์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 จากการเปรียบเทียบความสามารถในการคิดแก้ปัญหาของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กระบวนการเพชรัญสถานการณ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้และสอดคล้องกับงานวิจัยของ รพีพร ณ เอกสุกานันท์ (อ้างใน ปราณีต จันทร์ขันตี 2542 : 28) ได้ทำการทดลองนำชุดการสอนจริยศึกษา ไปใช้สอนนักเรียนระดับมัธยมศึกษาและระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โดยใช้วิธีการสอนด้วยกระบวนการเพชรัญสถานการณ์ พบร่วมกับกระบวนการคิดหลังการสอนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ปราณีต จันทร์ขันตี (2542 : บทคัดย่อ) พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กระบวนการเพชรัญสถานการณ์มีทักษะการคิดแบบโภนิโสมรสิการหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ โภศล สนกิจ (2548 :

บทคัดย่อ) พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอน โดยใช้กระบวนการเพชิญสถานการณ์ความสามารถในการคิดแก้ปัญหาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การที่นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการคิดแก้ปัญหาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอาจเป็นผลสืบเนื่องจาก การจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการเพชิญสถานการณ์ตามแนวคิดของสุมนน ออมริวัฒน์ มีลักษณะเด่น คือ

1) การสร้างศรัทธา คือ มีการสร้างบรรยากาศและสถานการณ์ต่าง ๆ ในชั้นเรียน อย่างเหมาะสมกับการเรียนและความเป็นก้ามยามมิตรระหว่างครูกับนักเรียน ส่งผลให้เกิดความเชื่อมั่นในการเรียนรู้ ทำให้กระบวนการจัดการเรียนรู้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน

2) การสอนโดยใช้กระบวนการเพชิญสถานการณ์ เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน นักเรียนได้คิดเอง ลงมือปฏิบัติเอง และนำเสนอผลงานด้วยตนเอง ผ่านกระบวนการฟีกรูบรวมข้อมูลข่าวสาร การประเมินค่า การเลือกตัดสินใจ และการฝึกปฏิบัติ

จากการศึกษาการประเมินพฤติกรรมนักเรียนมีข้อสังเกตที่น่าสนใจ ดังนี้

นักเรียนมีความสนใจ กระตือรือร้น ร่วมทำกิจกรรมและแบบทดสอบที่ยึดตัวอย่างจากเหตุการณ์ปัจจุบัน ซึ่งในแต่ละเหตุการณ์จะมีประเด็นให้นักเรียนได้ฝึกคิดต่อไปนี้ คือ (1) ปัญหาดังกล่าวคืออะไร (2) อะไรเป็นสาเหตุของปัญหา (3) ปัญหานี้จะมีวิธีแก้อย่างไร (4) เมื่อคำนึงตามวิธีในข้อ 3 เสร็จตามขั้นตอนจะเกิดผลอย่างไร เมื่อนักเรียนแต่ละกลุ่มได้ร่วมกันอภิปรายและบันทึกผลจากนั้นส่งตัวแทนออกมารายงานนำเสนอหน้าชั้น ครูและนักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันแสดงความเห็นต่อผลงานที่กลุ่มต่าง ๆ นำเสนอ เป็นวิธีการส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกการคิดวิเคราะห์อย่างเป็นระบบและต่อเนื่องทำให้สามารถแก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสมถูกต้องและตรงจุด

จากการดำเนินการวิจัยสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการเพชิญสถานการณ์ช่วยพัฒนาให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสามารถในการคิดแบบแก้ปัญหาสูงขึ้น รู้จักคิดวิเคราะห์อย่างเป็นระบบและแก้ปัญหาต่างๆ ที่ประสบอย่างมีเหตุผลนำไปใช้ในการดำเนินชีวิตจริงได้อย่างถูกต้อง

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

3.1.1 การพัฒนาระบวนการคิดต้องฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้เกิดทักษะและความคงทน

3.1.2 การสอนແທກหลักธรรม ต้องให้ทีละเรื่องและมีการย้ำทวนบ่อยๆ เพื่อให้นักเรียนเกิดความเข้าใจอย่างชัดเจน เพราะการให้หลักธรรมหลายเรื่องในกิจกรรมเดียวกันนักเรียนอาจเกิดความสับสน ทำให้เกิดความเบื่อหน่ายเพราะคิดว่าเป็นเรื่องที่เข้าใจยาก

3.1.3 การจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการเพชญสถานการณ์ ควรต้องมีการนำเสนอ กิจกรรมในรูปแบบที่หลากหลายเพื่อไม่ให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย และเป็นเรื่องที่มีความเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันเหมาะสมกับวัยและความสามารถของนักเรียน สถานการณ์ที่ยกมาเป็นกรณีศึกษาจะต้องสร้างสรรค์ให้engaging ไม่ส่งเสริมความรุนแรง

3.1.4 วิธีการสอนโดยใช้กระบวนการเพชญสถานการณ์ สามารถใช้ได้กับนักเรียนที่มีจำนวนมากในแต่ละห้อง โดยแบ่งเป็นกลุ่มๆ กลุ่มละ 5-6 คน ซึ่งจะทำให้การสนทนากิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ซักถามกันและตอบโต้กันอย่างท่วถึงและเหมาะสม นอกจากนั้น ยังสามารถระดมความคิดเห็นในกลุ่ม เป็นการพัฒนาความสามารถในการคิดแบบแก้ปัญหา ซึ่งทุกคนจะมีส่วนในการกำหนดครุภารกิจ สถาหุที่แท้จริงของปัญหา การทดลองและเก็บข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปผล

3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

3.2.1 วิธีการสอนโดยใช้กระบวนการเพชญสถานการณ์ ซึ่งเน้นการมีส่วนร่วมและการปฏิบัติจริงของนักเรียนตลอดจนความสามารถในการคิดแบบแก้ปัญหา เป็นวิธีสอนที่ส่งเสริมคุณสมบัติอันพึงประสงค์ของเยาวชนไทยในปัจจุบัน ควรได้รับการส่งเสริมให้นำไปทดลองใช้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ และในระดับการศึกษาอื่น เพื่อพัฒนาผลลัพธ์ทางการเรียนและความสามารถในการคิดแก้ปัญหาให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

3.2.2 ควรมีการศึกษาถึงผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการเพชญสถานการณ์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการคิดรูปแบบต่างๆ เช่น ความคิดสร้างสรรค์ ความคิดเชิงประยุกต์ กระบวนการนวนการคิดอย่างมีวิชาการณ์

បររលាយករណ

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ (2541) คู่มือและสื่อการพัฒนาชิตพิถีพัฒนา ในการเรียนการสอน
กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์การศึกษา

- . (2542) แนวการจัดการเรียนรู้ตามแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์การศึกษา
- . (2544) แนวการบริหารหลักสูตรและการเรียนการสอนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพมหานคร
- . (2444) การสังเคราะห์งานวิจัย เกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ กรุงเทพมหานคร
- . (2545) การจัดสาระการเรียนรู้พระพุทธศาสนา กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์คุรุสภาลادพร้าว
- . (2545) แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์คุรุสภาลادพร้าว
- . (2545) คู่มือการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์
- . (2546) ผังโน้ตศันนีและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์คุรุสภาลادพร้าว
- . (2547) รูปแบบการจัดกระบวนการเรียนรู้ตามสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์ แคนดิค มีเดีย
- . (2547) สำนักวิชาการและมาตรฐาน กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์คุรุสภาลادพร้าว
- . (2549) ชุดหน่วยการเรียนรู้บูรณาการ ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง กรุงเทพมหานคร

โภศล สินกิจ (2548) “ผลการใช้กระบวนการเชิงสุ่มสถานการณ์ในการสอนเรื่อง พระธรรม กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการคิดแก้ปัญหาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4” ปริญญาโท
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 2, สำนักงาน (2549) ชุดพัฒนาตนเอง โครงการพัฒนาระบบการ
วัดและประเมินผล นนทบุรี

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน (2541) การปฏิรูปการเรียนรู้ตามแนวคิด ๕ ทฤษฎี
กรุงเทพมหานคร โรงพินพ์ไอเดียแคร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2543) นวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้ สำหรับครุยุคปฏิรูปการศึกษา พิมพ์
ครั้งที่ 3 กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ณัชชา พัฒนาภูล (2533) “ผลของการใช้กระบวนการเชิงสัญญาณการณ์ในการสอนต่อ
ความสามารถในการตัดสินใจแก้ปัญหา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกู้เมืองสร้างเสริม
ประสบการณ์ชีวิตชั้นประถมศึกษาปีที่ 3” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ทรงวิทย์ แก้วศรี (2531) ทศพิธราชธรรม กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์การศาสนา

ทิศนา แรมนลี (2547) ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มี
ประสิทธิภาพ พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย

บูรณชัย ศิริมหาสาคร (2545) แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง กรุงเทพมหานคร
โรงพิมพ์ บุ๊ค พอยท์

_____ (2546) การศึกษาที่เน้นมนุษย์เป็นศูนย์กลาง กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์
บุ๊ค พอยท์

ปราณีต จันทร์ขันตี (2542) “ผลของการใช้กระบวนการเชิงสัญญาณการณ์ในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนเรื่อง หลักธรรมในรายวิชา ส0412 พระพุทธศาสนาและทักษะการคิด
แบบโยนิโสัมโนสิการ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนจะอาคุณหญิงเนื่อง
บุรีจังหวัดเพชรบูรี” ปริญญาดุษฎีบัณฑิตศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

ฝ่ายการศึกษา อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ (2548) หลักสูตรการศึกษาฉบับอัครสังฆมณฑล
กรุงเทพฯ กู้เมืองสร้างคนศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์
ฝ่ายการศึกษาอัครสังฆมณฑลกรุงฯ

พิมพันธ์ เศรษฐคุปต์ (2548) ทักษะ 5C เพื่อพัฒนาหน่วยการเรียนรู้และการจัดการเรียนการสอน
แบบบูรณาการ กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

_____ (2548) การสอนคิด พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย

พิมพันธ์ เดชะคุปต์ (2550) การจัดการเรียนการสอนด้วยการสอนด้วยการสอนแต่ละกระบวนการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์และการประเมิน กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พระมหาสมชาย ฐานวุฒิ (2548) มงคลชีวิต ฉบับทางก้าวหน้า กรุงเทพมหานคร ฐานการพิมพ์

_____ (2542) พุทธธรรม พิมพ์ครั้งที่ 8 กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย

พระธรรมปีถูก (2543) พจนานุกรมพุทธศาสตร์ ฉบับประมวลธรรม พิมพ์ครั้งที่ 9 กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย

พระราชนูปวิสูฐ (2548) หลักธรรมากิษา พิมพ์ครั้งที่ 3 ราชบูรี โรงพิมพ์มูลนิธิพุทธศาสนา วิชาธรรมกาย

พระภานุวิริยคุณ (2543) ชุมทรัพย์จากพระไตรปิฎก ปทุมธานี โรงพิมพ์มูลนิธิธรรมกาย กavana เทียนขาว (2540) “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสามารถในการคิดแก้ปัญหา และความรับผิดชอบต่อสังคม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนวิชา สังคมศึกษา ด้วยการสอนแบบแก้ปัญหา กับการสอนตามคู่มือครู” ปริญญาอุดมศึกษา ศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์ วิทยาเขตปะตู ประจำปี พ.ศ. ๒๕๔๗ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย (2547) โรงเรียนวิถีพุทธ กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2543) สถิติวิจัยและการประเมินผลการศึกษา พิมพ์ครั้งที่ 9 นนทบุรีสำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2548) มติใหม่ทางการศึกษา กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์ วัฒนาพาณิช

รพีพรรณ เอกฤกษาพันธุ์ (2541) “การสอนวิชาพระพุทธศาสนาด้วยกระบวนการเชิงสถานการณ์ กับการสอนคิดแบบよいโน้มนิสัยการ” กรุงเทพมหานคร สมาคมครูสังคมศึกษาแห่งประเทศไทย

รุจิร์ ภู่สาระ (2545) การเขียนแผนการเรียนรู้ กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์บุ๊ค พอยท์ รับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา, สำนักงาน (2547) ระบบการประกันคุณภาพ การศึกษา กรุงเทพมหานคร

วินัย คำสุวรรณ (2548) การอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์แม่ค

- ศักดิ์พงษ์ นิลไพรัช (2546) การประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนสื่อความรู้ กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์ประสานมิตร**
- สุเมธ ตันติเวชกุล (2548) หลักธรรมตามรอยพระยุคลบาท พิมพ์ครั้งที่ 15 กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์ค่านสุทธาการพิมพ์**
- สุพัน พิมอิ่ม (2549) แนวทางการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์ พี.เอ. สีฟิวจ์**
- สุมน อมรวิวัฒน์ (2541) การสอนโดยสร้างสรรค์และโยนิโสมนสิการ กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์โอดี้ียนสโตร์**
- เศรษฐีรพงษ์ วรรณปัก (2545) อริยสัจ ปฏิจญามุปนาท กรรม กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยราชภัฏ (อัสดำเนา)**
- สุนีย์ บวนแหลม (2536) การวัดจิตพิสัย ภาควิชาทดสอบและวิจัยการศึกษา (อัสดำเนา)**
- สุคนธ์ สินธพานนท์ (2538) “การใช้วิธีสอนแบบธรรมชาติจราจร เพื่อสร้างศรัทธาและวิธีคิดตามหลักพุทธธรรมแก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช**
- สุมน อมรวิวัฒน์ (2541) “การพัฒนาการเรียนรู้ตามแนวพุทธศาสนา ทักษะกระบวนการเชิงัญญาณการณ์” กรุงเทพมหานคร โครงการกิตติเมธี สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช**
- สุทธิรา พิสิษฐ์กุล (2539) “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการคิดแก้ปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนวิชาสังคมศึกษาโดยการสอนแบบชินดิเคทที่ใช้เทคนิควิธีการทางวิทยาศาสตร์กับการสอนตามคู่มือครู” ปริญญาดุษฎีบัณฑิต ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิตบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒประสานมิตร**
- สุคนธ์ สินธพานนท์ (2546) คู่มือครูและแผนการจัดการเรียนรู้ นนทบุรี ไทยรั่นเกล้า การพิมพ์ สุมน อมรวิวัฒน์ (2545) คิดเป็น ตามนัยแห่งพุทธธรรม พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพมหานคร เมธิปัลล์ อนงค์ เนตรทิพย์ (2547) “ผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการเชิงัญญาณการณ์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ภูมิศาสตร์เพชรบูรณ์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์เพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์” การค้นคว้าอิสระ หลักสูตรศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช**

อาลัย พรหมชนะ (2541) “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการคิดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในรายวิชาพละพุทธศาสนาโดยใช้วิธีสอนตามแนวโน้มไปสู่มนสิการ” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

ການຄົມ

ภาคผนวก ก

รายงานผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย

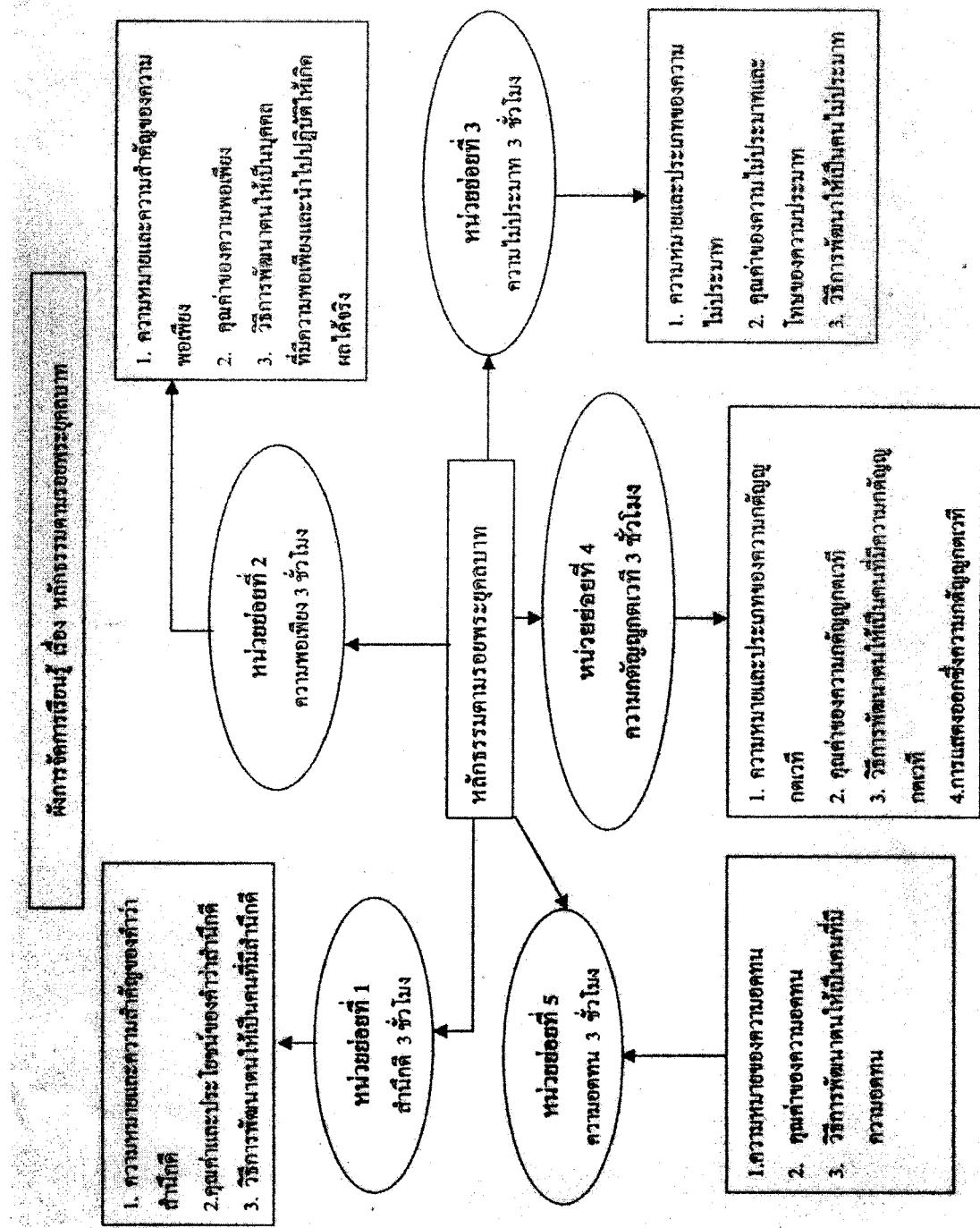
ชื่อ	ดร. สมศักดิ์ ยอดโภ
สถานที่ทำงาน	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 2
วุฒิการศึกษา	Ph.D.
ประสบการณ์หรือความชำนาญ	จัดการเรียนการสอน

ชื่อ	นางวลัยพรรณ บุญมี
สถานที่ทำงาน	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 2
วุฒิการศึกษา	ค.ม.
ประสบการณ์หรือความชำนาญ	นิเทศการศึกษา

ชื่อ	พระมหาวงค์ สุมังคละโล (อับไพบูลย์)
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนพระปริยัติธรรม วัดละหาร
วุฒิการศึกษา	ป.ธ.๙, ศศ.ม.
ประสบการณ์หรือความชำนาญ	จัดการเรียนการสอนพระพุทธศาสนา

ภาคผนวก ฯ

แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการเพชญสถานการณ์

หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง หลักธรรมตามรอยพระยุคลบาท
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เวลา 15 ชั่วโมง

หน่วยการเรียนรู้	หน่วยย่อย / เนื้อหา	จำนวนชั่วโมง
หลักธรรมตามรอยพระยุคลบาท	1. สำนึกรด - ความหมายและความสำคัญของคำว่าสำนึกรด - คุณค่าและประโยชน์ของคำว่าสำนึกรด - แนวทางพัฒนาตนให้เป็นคนที่มีสำนึกรด 2. ความพอเพียง - ความหมายและความสำคัญของความพอเพียง - คุณค่าของความพอเพียง - วิธีการพัฒนาตนให้เป็นบุคคลที่มีความพอเพียงและนำไปปฏิบัติให้เกิดผลได้จริง 3. ความไม่ประมาท - ความหมายและประเภทของความไม่ประมาท - คุณค่าของความไม่ประมาทและโทษของความประมาท - วิธีการพัฒนาให้เป็นคนไม่ประมาท 4. ความกตัญญูกตเวที - ความหมายและประเภทของความกตัญญูกตเวที - คุณค่าของความกตัญญูกตเวที - วิธีการพัฒนาตนให้เป็นคนที่มีความกตัญญูกตเวที - การแสดงออกซึ่งความกตัญญูกตเวที	3
	5. ความอดทน	3
	- ความหมายของความอดทน - คุณค่าของความอดทน - วิธีการพัฒนาตนให้เป็นคนที่มีความอดทน	
	รวม	15

ตารางวิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง หลักน้อมตามร้อยพระยุคลบาท

หน่วยบ่อมที่ 1 สำเนียดี

ชื่อหน่วย (ย่อ)	กลุ่มสาระการเรียนรู้ วัฒนธรรม สาระที่ 1 : ศាតนา ศึกษารมณ์	มาตรฐานการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น มาตรฐานการเรียนรู้ค่ามาตรฐาน	ผลการเรียนรู้ค่ามาตรฐาน
- สำเนียดี	สังคมศึกษา ศาสนา และ วัฒนธรรม	มาตรฐาน ๑.๓ ปรับตัวเป็นตัวตนตามหลัก หลักน้อม ใจบุญ ใจดี และศาสตวนพิธีของ พระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ ตนนั้นถือ ศាតนย์หลัก แต่ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการ พัฒนา บำเพ็ญประโยชน์ต่อ สังคม สังคมด้วย เพื่อการอยู่ ร่วมกันได้อย่างสันติสุข	มาตรฐาน ๕ รู้และปฏิบัติตามหลัก ศักดิ์สิทธิ์ในสังคมที่แต่งตั้งออกให้ นุสิดล เป็นบุคคลที่มีสำเนียดี เห็นถึงการเป็นบุคคลที่มีสำเนียดี ต่อส่วนรวม ประเมินเชิงบวกต่อสังคมของกรา ฟและชาติสืกษานักชูมองคุณค่าใน สังคม ไทย สังคมโลก เพื่อการ อยู่ร่วมกันได้อย่างสันติสุข

ตารางวิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง หลักธรรมตามรอยพระบุddha
หน่วยย่อยที่ 2 ความพอเพียง

กิจกรรมการเรียนรู้		มาตรฐานการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
- ความ พอเพียง	สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สาระที่ 3 เศรษฐกิจพอเพียง	บบ. ส.3.1 1. เข้าใจและสามารถบริหาร จัดการทรัพยากร ในการผดิດ และการบริโภคการใช้ ทรัพยากรที่มีอยู่จำกัด อย่างมีประสิทธิภาพและ คุ้มค่า รวมทั้งเข้าใจหลักการ ของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อ ดำรงชีวิตอย่างมีดุลยภาพ	บบช. ข้อที่ 1 เข้าใจเกี่ยวกับประบบ วิธีการแบบเศรษฐกิจพอเพียง และสามารถนำไปใช้ ประยุต์ให้กับชีวิตประจำวัน ได้	1. อบรมความหมายและนัก ความสำคัญของความพอเพียง ให้ นักเหตุผลที่ต้องนำเสนอความ พอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต ให้ 2. ประเมินพฤติกรรมของตนที่ ติดคลั่งกับความพอเพียง ให้ 3. ประเมินพฤติกรรมของคนที่ 4. เตือนภัยการพัฒนาตนให้ เป็นบุคคลที่มีความพอเพียง ในการดำเนินชีวิต

ตารางวิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง หลักธรรมดานรบประยุกต์

หน่วยที่ 3 ความไม่ประมาท

ชื่อหน่วย (ย่อ)	กลุ่มสาระการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้ชั้นปี	ผลการเรียนรู้ทักษะ
- ความไม่ประมาท	สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	มธส. 1.3 ประพฤติปฏิบัติดูแลอาชญากรรม 並將其转化为法律知识	มาตรฐานที่ 1 รู้และปฏิบัติดูแลอาชญากรรม ศีลธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่ดีงาม หลักธรรมาภิบาล ที่ดีงาม หลักธรรมทางศาสนาที่ตนนับถืออย่างมี虔诚感	1. จับภาพความหมายและประเภทของความไม่ประมาทได้ 2. วิเคราะห์คุณค่าของความไม่ประมาห์และ โทษของความไม่ประมาทได้ 3. วิเคราะห์พฤติกรรมของคนเชิงเสียหายไม่ประมาทได้ 4. เสนอแนวทางการพัฒนาตนเองให้เป็นคนไม่ประมาทได้ นำไปปฏิบัติให้เกิดผลได้

ตารางวิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง หลักนอร์มตามร้อยพระยุคลนา

หน่วยบ่อยที่ 4 ความกตัญญู

ชื่อหน่วย (ย่อ)	กตัญญูทางการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น	ผลการเรียนรู้ภาคทัศน์
- ความ กตัญญู	สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	มาตรฐาน 1.3 ประพฤติปฏิบัติตาม หลักนอร์ม และศาสตร์พิชัย ของพระพุทธศาสนาหรือ ศาสนานี้ด้วยสืด คำนิยมที่ ดีงาม และสามารถนำไป ประยุกต์ใช้ในการพัฒนา บำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคม สังคมโดยยั่งยืนต่อสังคม และสังคมโลก เพื่อการร่วมกัน ร่วมกันได้อย่างสันติสุข	มาตรฐาน 1 รู้และปฏิบัติตามหลัก คิดนอร์ม จริยธรรม คำนิยม ที่ดีงาม หลักธรรมทาง ศาสนาที่ตนนับถือ อี่างเชิง เหตุผล โดยนำประยุกต์ใช้ ในการพัฒนาตนเอง และการ สังเคราะห์สู่สังคม ให้กับ เด็กของตนได้ด้วยความเข้มแข็ง	1. ลัทธิความหมายและ ประเภทของความกตัญญูได้ 2. วิเคราะห์สูญค่าของความ กตัญญูได้ที่ได้ 3. ประเมินผลตัวกรองตนเอง เพื่อวัดความกตัญญูตัวเอง ได้ 4. แสดงออกถึงความเป็นคน ที่มีความกตัญญูตัวเองในการ ดำเนินชีวิตประจำวันได้อย่าง ดูดี

ตารางวิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง หลักธรรมชาติอย่างง่ายๆ ของมนุษย์
หน่วยที่ ๕ ความอุดหนา

ชื่อหน่วย (ปีอุป)	กตุณสาระการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้ทั่วไป	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
ความอุดหนา (ปีอุป)	สังค์สักรูปภาพ ศาสนา เกรด ๔ สาระที่ ๑ : ศาสนา ศึกษารูป จิบธรรม	มาตรฐานการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้	มาตรฐาน ๑ รู้และปฏิบัติตามหลัก ศึกษารูป จิบธรรม คำนิยมที่ดี งาม หลักธรรมทางศาสนาพื้นเมือง นับถือ อย่างเมตตา โศภานาตาม ประยุกต์ใช้ในการพัฒนาตาม สังคม และร่วมกับครอบครัว สังคมไทย สังคมโลก เพื่อการ อนุรักษ์ให้อย่างสันติสุข	๑. ยกข้อหาความหมายของความ อุดหนาได้ ๒. วิเคราะห์ถูกต้องของความ อุดหนาได้ ๓. ประยุกต์ใช้ครรภ์ตามหลัก แมตตาเพื่อกำหนดที่มีความ อุดหนา ๔. เสนอแนวทางการพัฒนาตนให้ เป็นคนที่มีความอดทนได้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 โดยใช้กระบวนการเพชิญสถานการณ์

กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	วิชาพระพุทธศาสนา
เรื่อง หลักธรรมตามรอยพระบุคลบาท หน่วยการเรียนรู้ที่ 1	สำนึกรัก
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	ปีการศึกษา 2550 เวลา 3 ชั่วโมง

สาระ / มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น

กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

สาระที่ 1 : ศาสนา ศีลธรรม จริยธรรม

มาตรฐาน ส1.2 (ข้อ1) ตระหนักรถึงผลของการกระทำความดีและความชั่ว จากการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลช่าวสารสารสนเทศความเป็นเหตุเป็นผลของสถานการณ์ที่ต้องเผชิญ เพื่อการตัดสินใจเลือกแนวทางปฏิบัติตามหลักศีลธรรมจริยธรรม และกำหนดบทบาท เป้าหมายในการดำรงชีวิต เพื่อการอยู่ร่วมกัน ได้อย่างสันติสุข

สาระสำคัญ

สำนึกรัก คือ มโนธรรมที่บุคคลแต่ละคนสั่งสมให้เกิดมีขึ้นในจิตตนเองเกี่ยวกับความรับผิดชอบ ในการสร้างสรรค์สิ่งที่ดีงามและเป็นประโยชน์ ต่อตนเอง ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศไทย

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

1. อธิบายความหมายและระบุความสำคัญของสำนึกรักได้
2. ยกตัวอย่างพฤติกรรมของบุคคลในสังคมที่แสดงออกให้เห็นถึงการเป็นบุคคลที่มีสำนึกรักต่อส่วนรวม
3. เปรียบเทียบข้อดีข้อเสียของการมีและขาดศีลกิจของบุคคลในสังคมได้
4. ประเมินพฤติกรรมตนเองที่สอดคล้องกับความสำนึกรักได้
5. เสนอวิธีการพัฒนาตนให้เป็นคนที่มีสำนึกรักต่อส่วนรวมได้

เนื้อหา

1. ความหมายและความสำคัญของคำว่าสำนึกรัก
2. คุณค่าและประโยชน์ของสำนึกรัก
3. วิธีการพัฒนาตนให้เป็นเป็นคนที่มีความสำนึกรัก

กระบวนการจัดการเรียนรู้ : กระบวนการเพชญสถานการณ์

ขั้นตอนที่ 1

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ขั้นสร้างครรثนา

1. แจ้งวัตถุประสงค์การจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการเพชญสถานการณ์
2. แจ้งผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง / การปฏิบัติกรรม / ชีวะแนสื่อและแหล่งเรียนรู้
3. ครูผู้สอนสร้างบรรยากาศเป็นกันเองกับผู้เรียน โดยการสนทนากตัวอย่างบุคคลในสังคมที่ปฏิบัติด้วยความสำนึกรู้ต่อส่วนรวม เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในตัวครูและพร้อมที่จะเรียน
4. ผู้สอนจัดป้ายนิเทศไว้ล่วงหน้าในห้องเรียน เกี่ยวกับภาพข่าว ตัวอย่างบุคคลที่ดำเนินชีวิตด้วยสำนึกรู้เพื่อเป็นการสร้างบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้เรื่องสำนึกรู้

2. ขั้นศึกษาสังคม

1. ให้ผู้เรียนศึกษารณ์ตัวอย่างจากสถานการณ์ที่กำหนดให้ เกี่ยวกับเรื่องการสำนึกรู้
2. ให้ผู้เรียนทำใบงานที่ 1 เรื่องกรณีศึกษานาขมูล ตามกิจกรรมที่กำหนดประเด็นต่างๆ ให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและหลากหลาย
3. ให้ผู้เรียนร่วมกันอภิปรายแสดงความเห็นถึงประโยชน์ของการเป็นบุคคลที่มีสำนึกรู้และผลเสียขันเกิดจากการปฏิบัติของบุคคลขาดสำนึกรู้
4. ให้ผู้เรียนทำใบงานที่ 2 เรื่อง ตัวอย่างคนสำนึกรู้

ขั้นตอนที่ 2

3. ขั้นระดมเพชรสถานการณ์

1. แบ่งผู้เรียนเป็น 2 กลุ่ม โดยการให้นับหนึ่งและสอง นักเรียนนับหนึ่งอยู่กลุ่มที่ 1 นับสองอยู่กลุ่มที่ 2 จากนั้นให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันคิด วางแผน ในการแสดงบทบาทสมมติ เกี่ยวกับสถานการณ์ของคนที่มีสำนึกรู้และขาดสำนึกรู้ โดยใช้หลักการ ดังนี้

- ผู้สอน / ผู้เรียนนำเสนอสถานการณ์บทบาทสมมติ
- ผู้สอน / ผู้เรียนเลือกผู้แสดงบทบาทสมมติ
- ผู้เรียน แสดงบทบาทสมมติ และสังเกตพฤติกรรมที่แสดงออก
- ผู้สอน / ผู้เรียน อภิปรายเกี่ยวกับความรู้ ความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมที่แสดงออกของผู้แสดง
- ผู้สอนและผู้เรียนสรุปการเรียนรู้ที่ได้รับ

- ผู้สอนประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน

2. ผู้เรียนเตรียมความพร้อมในการเพชิญสถานการณ์ เพราะทั้งสองกลุ่มจะเป็นทั้งผู้แสดงและผู้สังเกตการณ์ คือสลับกันเป็นผู้แสดงและสังเกตการณ์
3. ผู้เรียนเพชิญสถานการณ์ตามที่วางแผนไว้
4. ขั้นวิจารณ์ความคิด

1. ผู้เรียนทั้งสองกลุ่ม แสดงออกตามความรู้สึกนึกคิดของตนและนำเอาการแสดงออกของผู้แสดง ทั้งด้านความรู้ ความคิด ความรู้สึกที่สังเกตพบ มาอภิปราย แสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์

ขั้นตอนที่ 3

5. ขั้นปฏิบัติ

1. ให้ผู้เรียนรายบุคคลทำใบงานที่ 3 เรื่องการประเมินพฤติกรรมตนเอง เพื่อประเมินการดำเนินชีวิตประจำวันของตนเอง solitude ล้อคงกับเรื่องความสำนึกรึหรือไม่อย่างไร

6. ขั้นสรุป

1. ให้ผู้เรียนแต่งคำประพันธ์เกี่ยวกับการปลูกฝังความสำนึกรึให้เกิดกับบุคคลในสังคม
2. นำคำประพันธ์ที่ถูกคัดเลือกติดบอร์ดในห้องและบอร์ดประชาสัมพันธ์ของโรงเรียน เพื่อปลูกฝังสำนึกรึให้เกิดกับเยาวชนของชาติ

สื่อและอุปกรณ์

1. ภาพข่าวที่สะท้อนบทบาทของคนในสังคมเรื่องสำนึกรึ
2. ใบงานที่ 1 กรณีศึกษานามบุคคล
3. ใบงานที่ 2 ตัวอย่างบุคคลที่สำนึกรึต่อส่วนรวม
4. ใบงานที่ 3 ประเมินพฤติกรรมตนเองที่ solitude ล้อคงกับความสำนึกรึ

การวัดและประเมินผล

วิธีการวัดและประเมินผล	เครื่องมือการวัดและประเมินผล	เกณฑ์การวัดและประเมินผล
สังเกตพฤติกรรมการเรียนโดยครู / เพื่อน	แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียน	21 – 30 คะแนน = ดี 11 – 20 คะแนน = พoใช้ 0 – 10 คะแนน = ปรับปรุง
ตรวจใบงานที่ 1 – 3 โดยครู	ใบงานที่ 1 กรณีศึกษานาย มงคล ใบงานที่ 2 ตัวอย่างบุคคลที่มี สำนึกดี	คะแนน 31 – 40 หมายถึง ดีมาก คะแนน 21 – 30 หมายถึง ดี คะแนน 11 – 20 หมายถึง พoใช้
	ใบงานที่ 3 ประเมินพฤติกรรม ตนเอง	คะแนน 10 หมายถึง ปรับปรุง
ตรวจคำประพันธ์ โดยครู	แบบประเมินคำประพันธ์	คะแนน 31 – 40 หมายถึง ดีมาก คะแนน 21 – 30 หมายถึง ดี คะแนน 11 – 20 หมายถึง พoใช้ คะแนน 10 หมายถึง ปรับปรุง
สังเกตการแสดงบทบาท สมมติ	แบบประเมินแสดงบทบาท สมมติ	คะแนน 31 – 40 หมายถึง ดีมาก คะแนน 21 – 30 หมายถึง ดี คะแนน 11 – 20 หมายถึง พoใช้ คะแนน 10 หมายถึง ปรับปรุง

บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

ปัญหา / อุปสรรค

วิธีพัฒนา

ข้อเสนอแนะ

ใบงานที่ 1

คำชี้แจง ให้ผู้เรียนศึกษารณีศึกษาที่กำหนดให้ จากนั้นแสดงความเห็นตามประเด็นอย่างมีเหตุผล

นายมงคลเป็นผู้นำชุมชน ได้รับโ粒จากหน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่น (เทศบาล) ผู้นำชุมชนดีเด่น ด้านการสร้างอาชีพแก่ชุมชน รวมถึงการปฏิบัติดินในฐานะประธานชุมชนด้วยความมุ่งมั่นและเสียสละคำนึงถึงประโยชน์ของชุมชนเป็นหลัก สมาชิกในชุมชนส่วนมากพอใจและให้ความร่วมมืออย่างดี แต่ยังมีบางคนชอบพูดว่าจะทำดีเสียสละเพื่อส่วนรวมไปทำไม่ เพราะทำไปก็เท่านั้น ได้รับยกย่องได้โลเก็ตเท่านั้น เปลื่องตัวเปล่าๆ ไม่รู้จักใช้ตำแหน่งหน้าที่แสวงหาผลประโยชน์ ได้แต่ความดูฐานะกีบขึ้นเท่าเดิม

นักเรียนคิดอย่างไรกับการกระทำการของนายมงคลประธานชุมชน

.....
.....
.....
.....
.....
.....

2. นักเรียนคิดอย่างไรกับบุคคลที่ไม่เห็นด้วยกับการกระทำการของนายมงคล เขา มีแนวคิดอย่างไร แสดงความเห็นดังกล่าว

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

3. หากสังคมมีคนเข่นนายมงคลจำนวนมากจะส่งผลต่อส่วนรวมอย่างไร

.....
.....
.....
.....
.....

ใบงานที่ 2

คำชี้แจง ให้นักเรียนยกตัวอย่างบุคคลในสังคมที่ดำเนินชีวิตประจำวันด้วยความสำนึกรู้ต่อส่วนรวม

1. ชื่อ สกุล หน้าที่ (ตำแหน่ง)

2. ประวัติโดยย่อ

ผลงานที่แสดงให้เห็นว่าเป็นผู้มีสำนึกรักดิศต่อส่วนรวม

นักเรียนได้อะไรจากการศึกษาประวัติและผลงานของบุคคลตัวอย่าง (แสดงความเห็นเชิงเหตุผล ที่สามารถนำสู่การปฏิบัติได้)

ใบงานที่ 3

คำชี้แจง ให้ผู้เรียนประเมินพฤติกรรมตนเองเกี่ยวกับความสำนึกรักในการดำเนินชีวิตประจำวัน

ก. พฤติกรรมที่บ่งชี้ถึงความสำนึกดีและผลที่ตาม

1. ผลที่ตามมาคือ
 2. ผลที่ตามมาคือ
 3. ผลที่ตามมาคือ
 4. ผลที่ตามมาคือ
 5. ผลที่ตามมาคือ

ข. ให้ผู้เรียนแสดงความเห็น

1. ให้เสนอวิธีพัฒนาตนให้มีความสำนึกรักที่ดีต่อส่วนรวมอย่างเป็นกระบวนการ

เกณฑ์ให้ระดับคะแนนการประเมินใบงาน

ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์การให้ระดับคะแนน				หน่วยนัก ชุดเนื้อหา
	4	3	2	1	
1. เนื้อหา	1. ตรงกับข้อเท็จจริง 2. เป็นไปตามลำดับ ขั้นตอน 3. รายละเอียด ครอบคลุม 4. สอดคล้องกับงาน	1. ตรงกับข้อเท็จจริง 2. เป็นไปตามลำดับ ขั้นตอน 3. รายละเอียด ครอบคลุม	1. ตรงกับข้อเท็จจริง 2. เป็นไปตามลำดับ ขั้นตอน	1. ตรงกับ ข้อเท็จจริง	4
2. ความประณีต	1. มีความเป็น ระเบียบเรียบร้อย 2. มีความสะอาด	1. มีความเป็น ระเบียบเรียบร้อย 2. มีร่องรอยบุคคล ขีดฆ่า 1 - 2 แห่ง	1. มีความเป็น ระเบียบเรียบร้อย 2. มีร่องรอยบุคคล ขีดฆ่า 3 - 5 แห่ง	1. มีความเป็น ระเบียบเรียบร้อย 2. มีร่องรอยบุคคล ขีดฆ่า แห่งขึ้น ไป	3
3. รูปแบบ	1. แบลกใหม่ น่าสนใจ 2. ตกแต่งสีสัน สวยงาม 3. ภาพประกอบ สัมพันธ์กับเนื้อหา 4. มีความเหมาะสม	1. แบลกใหม่ น่าสนใจ 2. ตกแต่งสีสัน สวยงาม 3. ภาพประกอบ สัมพันธ์กับเนื้อหา	1. มีความเหมาะสม 2. ตกแต่งสีสัน สวยงาม	1. มีความ เหมาะสม	3

ระดับคุณภาพ

คะแนน 31 – 40	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน 21 – 30	หมายถึง	ดี
คะแนน 11 – 20	หมายถึง	พอใช้
คะแนน 10	หมายถึง	ควรปรับปรุง

แบบบันทึกคะแนนการประเมินใบงาน

แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียน

ชื่อคุณ..... สมาชิกในกลุ่ม 1)..... 2).....

3)..... ผู้สังเกต.....

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย ในช่องที่ตรงกับความเป็นจริง

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	ดี	พอใช้	ปรับปรุง
	3	2	1
1. มีการปรึกษากันก่อนทำงาน			
2. จัดแบ่งหน้าที่ให้สมาชิกในกลุ่มและทุกคนทำงานหน้าที่			
3. ขัดแย้งวัสดุอุปกรณ์พร้อมและเหมาะสมก่อนการปฏิบัติงาน			
4. ปฏิบัติงานตามขั้นตอนและวิธีการที่ได้ตกลงกัน			
5. ขณะปฏิบัติงานมีการปรึกษาและให้ความช่วยเหลือกัน			
6. ผลงานเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้			
7. งานเสร็จภายในเวลาที่กำหนด			
8. ผลงานประณีต			
9. ผลงานเกิดประโยชน์หรือใช้งานได้จริง			
10. ประยุคทรัพยากรและคำนึงถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม			

ข้อสังเกตเพิ่มเติม

.....

.....

.....

เกณฑ์ระดับคุณภาพ

21 – 30 = ดี

11 – 20 = พอใช้

0 – 20 = ปรับปรุง

เกณฑ์การให้ระดับคะแนนคำประพันธ์ / คำขวัญ / คำคม

ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์การให้ระดับคะแนน				น้ำหนักจุดเน้น
	4	3	2	1	
1. การแต่งคำประพันธ์ / คำขวัญ	1. ถูกต้องตามหลักการแต่งคำประพันธ์ / การแต่งคำขวัญไม่เกิน 3 แห่ง	2. ผิดหลักการแต่งคำประพันธ์ / การแต่งคำขวัญไม่เกิน 3 แห่ง	1. ผิดหลักการแต่งคำประพันธ์ / การแต่งคำขวัญไม่เกิน 5 แห่ง	1. ผิดหลักการแต่งคำประพันธ์ / การแต่งคำขวัญไม่เกิน 7 แห่ง	4
2. ใช้ประโยชน์	1. ใช้ประโยชน์ถูกต้องชัดเจน ละเอียด	1. ใช้ประโยชน์สับสนวุ่นวาย 1 ประโยค	1. ใช้ประโยชน์สับสนวุ่นวาย 2 ประโยค	1. ใช้ประโยชน์สับสนวุ่นวาย 3 ประโยค	3
3. ใช้ภาษา	1. เอียนสะกดคำได้ถูกต้องหรือเขียนผิดพลาดไม่เกิน 1 – 3 คำ 2. ใช้คำได้เหมาะสม	1. เอียนสะกดคำได้ถูกต้องผิดพลาด 4-6 คำ 2. ใช้คำได้เหมาะสม	1. เอียนสะกดคำได้ถูกต้องผิดพลาด 7-10 คำ	1. เอียนสะกดคำได้ถูกต้องผิดพลาดมากกว่า 10 คำ	3

ระดับคุณภาพ

คะแนน 31 – 40	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน 21 – 30	หมายถึง	ดี
คะแนน 11 – 20	หมายถึง	พอใช้
คะแนน 10	หมายถึง	ควรปรับปรุง

แบบบันทึกคะแนน คำประพันธ์ / คำวัญ / คำคม

เกณฑ์การให้ระดับคะแนนการแสดงบทบาทสมมติ

ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์การให้ระดับคะแนน				นำหนักชุดเน้น
	4	3	2	1	
1. เมื่อหา	1. ตรงกับ ข้อเท็จจริง 2. เป็นไป ตามลำดับขั้นตอน 3. รายละเอียด ครอบคลุม 4. สอดคล้องกับ งาน	1. ตรงกับ ข้อเท็จจริง 2. เป็นไป ตามลำดับขั้นตอน 3. รายละเอียด ครอบคลุม	1. ตรงกับ ข้อเท็จจริง 2. เป็นไป ตามลำดับขั้นตอน	1. ตรงกับ ข้อเท็จจริง	4
การนำเสนอ	1. นำเสนอ สถานการณ์ที่ ต้องการจะสื่อได้ ครอบคลุม ชัดเจน	1. นำเสนอ สถานการณ์ที่ ต้องการจะสื่อได้ ครอบคลุม	1. นำเสนอ สถานการณ์ที่ ต้องการจะสื่อได้ ครอบคลุม เล็กน้อย	1. นำเสนอ สถานการณ์ที่ ต้องการจะสื่อ สน สนวน	3
การสื่อความ	1. ผู้แสดงถ่ายทอด ความรู้สึกนึกคิด ของเรื่องผ่าน พฤติกรรมการ แสดงได้ตรง ประเด็นชัดเจน	1. ผู้แสดงถ่ายทอด ความรู้สึกนึกคิด ของเรื่องผ่าน พฤติกรรมการ แสดงได้ตรง ประเด็นไม่ ครบถ้วน	1. ผู้แสดง ถ่ายทอด ความรู้สึกนึกคิด ของเรื่องผ่าน พฤติกรรมการ แสดงได้ชัดเจน แต่ไม่ตรงประเด็น	1. ผู้แสดงถ่ายทอด ความรู้สึกนึกคิด ของเรื่องผ่าน พฤติกรรมการ แสดงได้ไม่ตรง ประเด็น	3

ระดับคุณภาพ

คะแนน 31 – 40	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน 21 – 30	หมายถึง	ดี
คะแนน 11 – 20	หมายถึง	พอใช้
คะแนน 10	หมายถึง	ควรปรับปรุง

แบบบันทึกคะแนนการแสดงบทบาทสมมติ

กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	วิชาพระพุทธศาสนา
เรื่อง หลักธรรมตามรอยพระบุคลบาท หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 ความพอเพียง	ความพอเพียง
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2550 เวลา 3 ชั่วโมง	

สาระ / มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น

กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

สาระที่ 3 : เศรษฐศาสตร์

มาตรฐาน ส 3.1 เข้าใจและสามารถบริหารจัดการทรัพยากรในการผลิตและการบริโภค การใช้ทรัพยากรที่มีอยู่จำกัด ได้อย่างมีประสิทธิภาพและคุ้มค่า รวมทั้งเข้าใจหลักการของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพ

สาระสำคัญ

ความพอเพียง หมายถึง ความพอประมาณ ความมีเหตุผล รวมถึงความจำเป็นที่จะต้องมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีพอสมควรต่อการมีผลกระทำใดๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายใน เมื่อปฏิบัติได้จะทำให้รู้จักคำว่าพอ ซึ่งจะทำให้ชีวิตประสบแต่ความสงบสุข

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

1. อธิบายความหมายและบอกความสำคัญของความพอเพียงได้
2. บอกเหตุผลที่ต้องนำหลักความพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตได้
3. ประเมินพฤติกรรมของตนที่สอดคล้องกับความพอเพียงได้
4. เสนอแนวทางพัฒนาตนให้เป็นบุคคลที่มีความพอเพียงในการดำเนินชีวิตได้

เนื้อหา

1. ความหมายและความสำคัญของความพอเพียง
2. คุณค่าของความพอเพียง
3. แนวทางพัฒนาตนให้เป็นคนที่มีความพอเพียงและนำไปปฏิบัติให้เกิดผลได้จริง

กระบวนการจัดการเรียนรู้ : กระบวนการเผยแพร่สถานการณ์

ชั่วโมงที่ 1

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ขั้นสร้างครรชชา

1. แจ้งวัตถุประสงค์การจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการเพชญสถานการณ์
2. แจ้งผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง / การปฏิบัติกิจกรรม / ชีวะแบบสื่อและแหล่งเรียนรู้
3. ครูผู้สอนสร้างบรรยากาศเป็นกันเองกับผู้เรียนโดยการพูดคุยกัน กับ ความพอดี ความพอประมาณ และการมีภูมิคุ้มกันที่ดีด้านต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในตัวครูและพร้อมที่จะเรียน
4. ผู้สอนจัดป้ายนิเทศไว้ล่วงหน้าเพื่อสร้างบรรยากาศ ความพอดี ความพอประมาณในการดำเนินชีวิต

2. ขั้นศึกษาสังคม

1. ให้ผู้เรียนศึกษาใบความรู้ เรื่องความพอดี จากนั้นแต่ละคนแสดงความเห็นตามประเด็นที่กำหนดให้ในใบงานที่ 1
3. ผู้เรียนร่วมแสดงความเห็นถึงผลดีของการปฏิบัติตามหลักความพอดี และผลเสียของการเป็นคนที่ขาดความพอดี
- 4) ให้ผู้เรียนศึกษาสถานการณ์ที่กำหนดให้ เกี่ยวกับค่านิยมพลีกายเพื่อแลกกับเงินเพื่อนำไปซื้อสิ่งของที่ตนมองต้องการ สุดท้ายต้องติดโกรร้าย จากนั้นผู้เรียนแต่ละคนทำใบงานที่ 2

ช่วงโน้มที่ 2

3. ขั้นระดมเพชญสถานการณ์

3.1 ผู้สอนกำหนดสถานการณ์ปัญหาให้ผู้เรียนได้เพชญ ดังนี้

- 1) ผู้สอนจัดสถานการณ์ให้ผู้เรียนได้เพชญ โดยจัดห้องเรียนให้โล่งเพื่อเตรียมแสดงบทบาทสมมติตามสถานการณ์ โดยแบ่งผู้เรียนออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 แสดงเรื่องที่สะท้อนถึงความพอดี กลุ่มที่ 2 แสดงเรื่องที่สะท้อนให้เห็นถึงโทษที่เกิดจากการขาดความพอดี
- 2) ผู้เรียนร่วมกันวางแผน เตรียมความพร้อมในการเพชญสถานการณ์ที่กำหนดให้โดยการแสดงบทบาทสมมติให้เป็นไปตามขั้นตอนของกระบวนการแสดงบทบาทสมมติ
- 3) ผู้สอนจัดเตรียมข้อมูลให้ผู้เรียนทั้ง 2 กลุ่ม ได้เพชญสถานการณ์ด้วยการแสดงบทบาทสมมติเกี่ยวกับความพอดี โดยครูเป็นที่ปรึกษาให้การแนะนำตามสถานการณ์ที่กำหนด คือ
 - ประโยชน์ของความพอดี
 - ทำไมต้องมีความพอดี
 - ถ้าปฏิบัติตามเป็นคนที่ไม่พอดีส่งผลอย่างไร
- 4) ผู้เรียนแต่ละกลุ่มเริ่มระดมเพชญสถานการณ์ โดยการแสดงบทบาทสมมติ

4. ขั้นวิจารณ์ความคิด

4.1 ผู้เรียนทั้ง 2 กลุ่มร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับคุณประโยชน์ของความพอดีและผลเสียที่เกิดจากการปฏิบัตินเป็นคนขาดความพอดี โดยครุอยเดิมเต็มในประเด็นที่ผู้เรียนนองข้าม

ขั้นโน้มที่ 3

5. ขั้นปฏิบัติ

5.1 ให้ผู้เรียนทำใบงานที่ 3 เพื่อประเมินพฤติกรรมตนเองในการดำเนินชีวิตประจำวันที่สอดคล้องกับความพอดีและตรงกันข้ามกับความพอดี

6. ขั้นสรุป

6.1 ให้ผู้เรียนเขียนเรียงความ โดยยึดกรอบ ความพอดี ความพอประมาณ ความนីเหตุผล การมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตนเอง สู่การปฏิบัติในชีวิตประจำวัน ความยาว 1 หน้ากระดาษเอสี

สื่อและอุปกรณ์

5. ภาพข่าวที่สะท้อนถึงความพอดี
6. ใบความรู้ เรื่องความพอดี
4. ใบงานที่ 1 เรื่องความพอดี
5. ใบงานที่ 2 กรณีศึกษาอย
6. ใบงานที่ 3 ประเมินตนเองเรื่องความพอดี

การวัดและประเมินผล

วิธีการวัดและประเมินผล	เครื่องมือการวัดและประเมินผล	เกณฑ์การวัดและประเมินผล
สังเกตพฤติกรรมการเรียนโดยครุ / เพื่อน	แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียน	21 – 30 คะแนน = ดี 11 – 20 คะแนน = พoใช้ 0 – 10 คะแนน = ปรับปรุง
ตรวจใบงาน ที่ 1 - 3 โดยครุ	ใบงานที่ 1 เรื่องความพอดี ใบงานที่ 2 กรณีศึกษา ขาย ใบงานที่ 3 ประเมินตนเองเรื่อง ความพอดี	คะแนน 31 – 40 หมายถึง ดีมาก คะแนน 21 – 30 หมายถึง ดี คะแนน 11 – 20 หมายถึง พoใช้ คะแนน 10 หมายถึง ปรับปรุง
ตรวจเรียงความ โดยครุ	แบบประเมินการเขียนเรียงความ	คะแนน 31 – 40 หมายถึง ดีมาก คะแนน 21 – 30 หมายถึง ดี คะแนน 11 – 20 หมายถึง พoใช้ คะแนน 10 หมายถึง ปรับปรุง
ประเมินการแสดงบทบาท สมมติ	แบบประเมินการแสดงบทบาท สมมติ	คะแนน 31 – 40 หมายถึง ดีมาก คะแนน 21 – 30 หมายถึง ดี คะแนน 11 – 20 หมายถึง พoใช้ คะแนน 10 หมายถึง ปรับปรุง

บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

ปัญหา / อุปสรรค

.....

.....

.....

วิธีพัฒนา

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ในความรู้
เรื่อง ความพอเพียง

ความพอเพียงมีความหมาย 3 ประการ ได้แก่

1. ความพอประมาณ หมายถึง ความพอดีที่ไม่น้อยเกินไปและไม่มากเกินไปโดยไม่เบี่ยดเบี้ยนตนเองและผู้อื่น เช่น การผลิตและการบริโภคที่อยู่ในระดับพอประมาณ
2. ความมีเหตุผล หมายถึง การตัดสินใจเกี่ยวกับระดับของความพอเพียงนั้น จะต้องเป็นไปอย่างมีเหตุผล โดยพิจารณาจากเหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้องตลอดจนคำนึงถึงผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการกระทำนั้น ๆ อย่างรอบคอบ
3. การมีภูมิคุ้มกันที่ดีในด้าน หมายถึง การเตรียมตัวให้พร้อมรับผลกระทบและการเปลี่ยนแปลงด้านต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้น โดยคำนึงถึงความเป็นไปได้ของสถานการณ์ต่าง ๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตทั้งใกล้และไกล

และยังมีเงื่อนไขที่ใช้ประกอบการตัดสินใจ และการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ให้อยู่ในระดับพอเพียงนั้น ต้องอาศัยทั้งความรู้ และคุณธรรมเป็นพื้นฐาน กล่าวคือ

1. เงื่อนไขความรู้ ประกอบด้วย ความรอบรู้เกี่ยวกับวิชาการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างรอบด้าน ความรอบคอบที่จะนำความรู้เหล่านั้นมาพิจารณาให้เข้มข้น โยงกัน เพื่อประกอบการวางแผน และความระมัดระวังในขั้นปฏิบัติ
2. เงื่อนไขคุณธรรม ที่จะต้องเสริมสร้างประกอบด้วย มีความตระหนักในคุณธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริตและมีความอดทน มีความเพียร ใช้สติปัญญาในการดำเนินชีวิต (หน่วยการเรียนรู้การปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง กระทรวงศึกษาธิการ 2549)

ดังนั้น จะต้องอาศัยความรอบรู้ ความรอบคอบ และความระมัดระวังอย่างยิ่ง ในการนำวิชาการต่างๆ มาใช้ในการวางแผน และการดำเนินการทุกขั้นตอน ขณะเดียวกันจะสร้างเสริม พื้นฐานทางจิตใจ ให้มีสำนึกในคุณธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต และให้มีความรอบรู้ที่เหมาะสม ดำเนินชีวิตด้วยความอดทน ความเพียร มีสติปัญญา และความรอบคอบ เพื่อให้สมดุลและพร้อม ต่อการรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและก้าวข้างหน้า ทั้งด้านวัสดุ สังคม ลิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม

ใบงานที่ 1

คำชี้แจง เมื่อผู้เรียนศึกษาไปความรู้แล้ว จากนั้นตอบคำถามตามประเด็นที่กำหนดให้

1. ถ้านักเรียนไม่ทำงานที่ครูมอบหมายให้ ไม่ต้องใจสอน เมื่อครูตักเตือน ตอบว่า ผมมีความพอดีของรู้จักพอประมาณ ได้เพียงเกรด 1 ก็พอใจแล้ว พฤติกรรมดังกล่าวจัดว่าเป็นผู้มีความพอดีหรือไม่ เพราะอะไร
-
.....
.....

2. บุคคลที่ประพฤติดีเป็นผู้มีความพอดี มีความพอประมาณ มีเหตุผล มีพฤติกรรมบ่งชี้อย่างไร
-
.....
.....

และพฤติกรรมดังกล่าวส่งผลดีต่อสังคมส่วนรวมอย่างไร

.....
.....
.....

2. หากคนในสังคมไทยส่วนมากประพฤติดีเป็นตามหลักความพอเพียง คือความเป็นคนมีเหตุผล ความพอประมาณ การมีภูมิคุ้มกัน จะส่งผลให้เกิดความสมดุลด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมอย่างไรบ้าง
-
.....
.....

3. พฤติกรรมใดบ้างของนักเรียนที่ต้องแก้ไข เพื่อฝึกตนเองให้เป็นที่มีความพอเพียง
-
.....
.....

ใบงานที่ 2

คำชี้แจง ให้ผู้เรียนศึกษาเหตุการณ์ที่กำหนดให้ จากนั้นแสดงความเห็นตามประเด็น

ขอบ เด็กสาวที่เติบโตในครอบครัวที่พ่อแม่แยกทางกัน คุณพ่อไปมีภรรยาใหม่ ส่วน
ของอยู่กับแม่ที่มีสามีใหม่ พ่อเลี้ยงพยาบาลที่จะวนลามเธอ ทำให้ห้อยต้องหนีออกจากบ้าน
ไปอยู่กับแฟนหนุ่ม เมื่อนีปัญหาภัยแพนจอยเรื่องนอนออกจากบ้าน จนสุดท้ายเธอเชือดอาชีพขาย
ตัว เพราะเป็นอาชีพที่สบายหาเงินง่าย เธอใช้จ่ายอย่างฟุ่มเฟือยไม่เห็นคุณค่าของเงิน เพราะ
ได้มาโดยง่าย ไม่นานเธอติดโรคร้าย

1. ปัญหาของจอย คืออะไร

.....
.....

2. สาเหตุที่แท้จริงของปัญหาที่เกิดกับจอย คืออะไร

.....
.....

3. ผลที่เกิดจากปัญหาดังกล่าว เป็นอย่างไรบ้าง

.....
.....

4. ปัญหาที่เกิดกับจอย.crmีหน้าที่ดูแลแก้ไข และแก้ไขอย่างไร

.....
.....

5. หาก จอยเป็นคนรู้จักคุณค่าของเงิน ไม่ฟุ่มเฟือย ใช้จ่ายเงินอย่างระมัดระวังจะเกิดปัญหาดังกล่าว
หรือไม่ เพราะเหตุใด

.....
.....

.....
.....

.....
.....

ใบงานที่ 3

คำชี้แจง ให้ผู้เรียนระบุพฤติกรรมของตน สาเหตุพฤติกรรม ผลที่เกิด

ลักษณะพฤติกรรม	พฤติกรรม	สาเหตุพฤติกรรม	ผลจากพฤติกรรม
1. ความพอใจ

2. ความพอใจ

3. ความมีเหตุผล

4. การมีภูมิคุ้มกันที่ดีใน ตัว

ผู้เรียนมีแนวทางปฎิบัติให้ตนเองเป็นผู้มีความพอใจอย่างไร

.....

.....

.....

.....

เกณฑ์ให้ระดับคะแนนการประเมินใบงาน

ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์การให้ระดับคะแนน				จำนวน จุดเน้น
	4	3	2	1	
1. เนื้อหา	1. ตรงกับข้อเท็จจริง 2. เป็นไปตามลำดับขั้นตอน 3. รายละเอียดครอบคลุม 4. สอดคล้องกับงาน	1. ตรงกับข้อเท็จจริง 2. เป็นไปตามลำดับขั้นตอน 3. รายละเอียดครอบคลุม	1. ตรงกับข้อเท็จจริง 2. เป็นไปตามลำดับขั้นตอน	1. ตรงกับข้อเท็จจริง	4
2. ความประณีต	1. มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย 2. มีความสะอาด	1. มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย 2. มีร่องรอยบุคคล ชิ้นมา 1 – 2 แห่ง	1. มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย 2. มีร่องรอยบุคคล ชิ้นมา 3 – 5 แห่ง	1. มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย 2. มีร่องรอยบุคคล ชิ้นมา 5 แห่งขึ้นไป	3
3. รูปแบบ	1. แบลกใหม่น่าสนใจ 2. ตกแต่งสีสันสวยงาม 3. ภาพประกอบสัมพันธ์กับเนื้อหา 4. มีความเหมาะสม	1. แบลกใหม่น่าสนใจ 2. ตกแต่งสีสันสวยงาม 3. ภาพประกอบสัมพันธ์กับเนื้อหา	1. มีความเหมาะสม 2. ตกแต่งสีสันสวยงาม	1. มีความเหมาะสม	3

ระดับคุณภาพ

คะแนน 31 – 40	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน 21 – 30	หมายถึง	ดี
คะแนน 11 – 20	หมายถึง	พอใช้
คะแนน 10	หมายถึง	ควรปรับปรุง

แบบบันทึกคะแนนการประเมินในงาน

แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียน

ชื่อกลุ่ม..... สมาชิกในกลุ่ม 1)..... 2).....
 3)..... ผู้สังเกต.....
คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย ในช่องที่ตรงกับความเป็นจริง

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	ดี	พอใช้	ปรับปรุง
3	2	1	
1. มีการปรึกษากันก่อนทำงาน			
2. จัดแบ่งหน้าที่ให้สมาชิกในกลุ่มและทุกคนทำงานหน้าที่			
3. จัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์พร้อมและเหมาะสมก่อนการปฏิบัติงาน			
4. ปฏิบัติงานตามขั้นตอนและวิธีการที่ได้ตกลงกัน			
5. ขณะปฏิบัติงานมีการปรึกษาและให้ความช่วยเหลือกัน			
6. ผลงานเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้			
7. งานเสร็จภายในเวลาที่กำหนด			
8. ผลงานประณีต			
9. ผลงานเกิดประโยชน์หรือใช้งานได้จริง			
10. ประทับตราพยานและดำเนินถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม			

ข้อสังเกตเพิ่มเติม

.....

.....

.....

เกณฑ์ระดับคุณภาพ

21 – 30	=	ดี
11 – 20	=	พอใช้
0 – 20	=	ปรับปรุง

เกณฑ์การให้ระดับคะแนนประเมินการเขียนเรียงความ

ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์การให้ระดับคะแนน				นำหนัก จุดเน้น
	4	3	2	1	
เนื้อหา	1. นำคำสำคัญของเรื่องที่ใหม่ใช้ครบถ้วน 2. ลำดับเรื่องได้ต่อเนื่องไม่สับสน 3. เรื่องมีความหมาย	1. นำคำสำคัญมาใช้ไม่ครบถ้วนขาด 1-2 คำ 2. ลำดับเรื่องราวได้ต่อเนื่อง	1. นำคำสำคัญมาใช้ไม่ครบถ้วนขาด 3-4 คำ 2. ลำดับขั้นตอนสับสนเล็กน้อย	1. นำคำสำคัญมาใช้ไม่ครบถ้วนขาดมากกว่า 4 คำ 2. ลำดับขั้นตอนสับสน	4
การใช้ภาษา	1. เขียนสะกดคำได้ถูกต้องหรือเขียนผิดพลาดไม่เกิน 3 คำ 2. ใช้คำได้เหมาะสม	1. เขียนสะกดคำได้ถูกต้องผิดพลาดไม่เกิน 6 คำ 2. ใช้คำได้เหมาะสม	1. เขียนสะกดคำได้ถูกต้องผิดพลาดไม่เกิน 10 คำ	- เขียนสะกดคำได้ถูกต้องผิดพลาดมากกว่า 10 คำ	3
ความประณีต	1. มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย 2. มีความสะอาด	1. มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย 2. มีรอยลบ ชุด ขีด ผ่าไม่เกิน 2 แห่ง	1. มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย 2. มีรอยลบ ชุด ขีด ผ่าไม่เกิน 5 แห่ง	1. มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย 2. มีรอยลบ ชุด ขีด ผ่ามากกว่า 5 แห่ง	3

ระดับคุณภาพ

คะแนน 31 – 40	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน 21 – 30	หมายถึง	ดี
คะแนน 11 – 20	หมายถึง	พอใช้
คะแนน 10	หมายถึง	ควรปรับปรุง

แบบบันทึกคะแนนการเขียนเรียงความ

เกณฑ์การให้ระดับคะแนนการแสดงบทบาทสมมติ

ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์การให้ระดับคะแนน				นำหนักชุดเน้น
	4	3	2	1	
1. เนื้อหา	1. ตรงกับข้อเท็จจริง 2. เป็นไปตามลำดับขั้นตอน 3. รายละเอียดครอบคลุม 4. สอดคล้องกับงาน	1. ตรงกับข้อเท็จจริง 2. เป็นไปตามลำดับขั้นตอน 3. รายละเอียดครอบคลุม	1. ตรงกับข้อเท็จจริง 2. เป็นไปตามลำดับขั้นตอน	1. ตรงกับข้อเท็จจริง	4
การนำเสนอ	1. นำเสนอสถานการณ์ที่ต้องการจะสื่อได้ครอบคลุม ชัดเจน	1. นำเสนอสถานการณ์ที่ต้องการจะสื่อได้ครอบคลุม	1. นำเสนอสถานการณ์ที่ต้องการจะสื่อได้ครอบคลุม เด็กน้อย	1. นำเสนอสถานการณ์ที่ต้องการจะสื่อได้ สนับสนุน	3
การสื่อความ	1. ผู้แสดงถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดของเรื่องผ่านพฤติกรรมการแสดง ได้ตรงประเด็นชัดเจน	1. ผู้แสดงถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดของเรื่องผ่านพฤติกรรมการแสดง ได้ตรง ประเด็นชัดเจน	1. ผู้แสดงถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดของเรื่องผ่านพฤติกรรมการแสดง ได้ไม่ตรง แต่ไม่ประเด็น	1. ผู้แสดงถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดของเรื่องผ่านพฤติกรรมการแสดง ได้ไม่ตรงประเด็น	3

ระดับคุณภาพ

คะแนน 31 – 40	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน 21 – 30	หมายถึง	ดี
คะแนน 11 – 20	หมายถึง	พอใช้
คะแนน 10	หมายถึง	ควรปรับปรุง

แบบบันทึกคะแนนการแสดงบทบาทสมมติ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 โดยใช้กระบวนการเพชิญสถานการณ์

กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	วิชาพระพุทธศาสนา
เรื่อง หลักธรรมตามรอยพระบุคลบาท หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	ความไม่ประมาท
	ปีการศึกษา 2550
	เวลา 3 ชั่วโมง

สาระ / มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น

กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

สาระที่ 1 : ศาสนา ศีลธรรม จริยธรรม

มาตรฐาน ส 1.3 มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น ข้อที่ 1

สาระสำคัญ

ความไม่ประมาท คือ การมีสติอยู่กับตัว ทำให้เกิดความรอบคอบระมัดระวัง เป็นเหตุนำไปสู่ความเจริญก้าวหน้า และความสำเร็จในชีวิตทั้งทางโลกและทางธรรม

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

1. อธิบายความหมายและประเภทของความไม่ประมาทได้
2. วิเคราะห์คุณค่าของความไม่ประมาทและโทษของความประมาทได้
3. วิเคราะห์พฤติกรรมตนเองเกี่ยวกับความไม่ประมาทได้
4. เสนอแนวทางการพัฒนาตนให้เป็นคนไม่ประมาทและนำไปปฏิบัติให้เกิดผลได้

สาระการเรียนรู้

1. ความหมายและประเภทของความไม่ประมาท
2. คุณค่าของความไม่ประมาทและโทษของความประมาท
3. แนวทางการพัฒนาตนให้เป็นคนไม่ประมาท

กระบวนการจัดการเรียนรู้ : กระบวนการเพชิญสถานการณ์

ข้อที่ 1

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ขั้นสร้างครั้ง

1.1 แจ้งวัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการเพชญสถานการณ์

1.2 แจ้งผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง / การปฏิบัติกรรม / ขีแนะนำสื่อและแหล่งเรียนรู้

1.3 ครูสร้างบรรยากาศในห้องเรียน โดยการทักทายและสนทนากับผู้เรียนเกี่ยวกับเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นในสังคมปัจจุบัน จากนั้นให้ผู้เรียนร่วมกันนั่งสมาธิ

1.4 สอนจัดป้ายนิเทศในห้องเรียนไว้ล่วงหน้า ด้วยภาพเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นจากความประมาท

1.5 ให้ผู้เรียนศึกษาปัจจุบันอย่างที่พุทธองค์ตรัสก่อนจะเสด็จปรินิพพานจากบัตรข้อความจากนี้ ร่วมกันอภิปรายว่ามีความหมายอย่างไร สอนให้รู้เกี่ยวกับอะไร และมีประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตในสังคมปัจจุบันอย่างไร เพื่อเชื่อมโยงไปสู่ความไม่ประมาท

2. ขั้นศึกษาสังคม

2.1 ให้นักเรียนศึกษาเหตุการณ์ข่าวเกี่ยวกับอุบัติเหตุต่างๆ ที่เกิดขึ้นเพื่อความประมาทจากในความรู้ จากนั้นให้ผู้เรียนแต่ละคนทำใบงานที่ 1 ในประเด็นต่อไปนี้

- อุบัติเหตุเกี่ยวกับอะไร
- เกิดจากสาเหตุใด
- จะมีวิธีแก้ไขอย่างไร

2.2 ให้ผู้เรียนวิเคราะห์ถึงผลกระทบที่เกิดจากความประมาท

2.3 ครูยกตัวอย่างคำกลอนเกี่ยวกับความประมาทให้ผู้เรียนร่วมกันอภิปราย โยงไปสู่คุณธรรมคือความไม่ประมาท โดยเปรียบเทียบให้เห็นชัดกับโทษของความประมาท

2.4 ให้ผู้เรียนศึกษาใบความรู้เรื่องความไม่ประมาทในประเด็นต่อไปนี้

- ความหมายและประเภทของความไม่ประมาท
- คุณค่าของความไม่ประมาทและโทษของความประมาท
- แนวทางการพัฒนาตนเองให้เป็นคนไม่ประมาท

จากนั้นแต่ละคนทำใบงานที่ 2

ช่วงที่ 2

3. ขั้นระดม寄せสถานการณ์

3.1 แบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่มๆ ละ 5-6 คน ให้ตัวแทนกลุ่มจับสลากระดมสถานการณ์ที่กำหนดให้ในใบงานที่ 3

3.2 ให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มอ่านคำชี้แจงให้เข้าใจจากนั้นศึกษาสถานการณ์ที่กลุ่มตนเองได้รับ อกิจกรรมแสดงความเห็นอย่างทั่วถึง

4. ขั้นวิจารณ์ความคิด

4.1 ให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอผลงานการระดมความเห็นของกลุ่มตนเอง

4.2 ให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มวิพากษ์วิจารณ์กันอีกครั้ง ได้อย่างสร้างสรรค์ โดยครูเป็นนำในการวิพากษ์วิจารณ์และเสริมเพิ่มเติมในส่วนที่ยังขาดไม่สมบูรณ์

ช่วงที่ 3

5. ขั้นฝึกปฏิบัติ

5.1 ให้ผู้เรียนประเมินพฤติกรรมตนเองเกี่ยวกับความประมาท และแนวทางในการฝึกปฏิบัติพัฒนาตนเองให้เป็นคนไม่ประมาท โดยทำใบงานที่ 4

6. ขั้นสรุป

6.1 ให้ผู้เรียนรายบุคคลเขียนคำข้อผิดพลาดที่เรื่องความไม่ประมาทด้านต่างๆ อย่างน้อยคนละ 3-5 คำข้อๆ

6.2 ให้ผู้เรียนคาดหรือนำภาพเหตุการณ์ที่จะหันถึงความประมาทพนึกในใบงานจากนั้นแสดงความเห็นตามประเด็นที่กำหนด

สื่อและอุปกรณ์

1. ป้ายนิเทศ เหตุการณ์ต่างๆที่เกิดจากความประมาท
2. ภาพข่าว เกี่ยวกับอุบัติเหตุจากความประมาท
3. ใบความรู้ เรื่องความไม่ประมาท
4. ใบงานที่ 1 วิเคราะห์เหตุการณ์ภัยคุกคาม
5. ใบงานที่ 2 วิเคราะห์ความไม่ประมาทจากประเด็นที่กำหนดให้
6. ใบงานที่ 3 วิเคราะห์สถานการณ์ที่กำหนด
7. ใบงานที่ 4 ประเมินตนเอง
8. ใบงานที่ 5 แสดงความเห็นจากเหตุการณ์ของความประมาท

การวัดและประเมินผล

วิธีการวัดและประเมินผล	เครื่องมือการวัดและประเมินผล	เกณฑ์การวัดและประเมินผล
สังเกตพฤติกรรมการเรียนโดยครู / เพื่อน	แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียน	21 – 30 คะแนน = ดี 11 – 20 คะแนน = พoใช้ 0 – 10 คะแนน = ปรับปรุง
ตรวจใบงานที่ 1 - 5 โดยครู	ใบงานที่ 1 วิเคราะห์เหตุการณ์กรณีศึกษา ใบงานที่ 2 วิเคราะห์ความไม่ประماทางจากประเด็นที่กำหนดให้ ใบงานที่ 3 วิเคราะห์สถานการณ์ที่กำหนด ใบงานที่ 4 ประเมินตนเอง ใบงานที่ 5 แสดงความเห็นจากเหตุการณ์ของความประมาท	คะแนน 31 – 40 หมายถึง ดีมาก คะแนน 21 – 30 หมายถึง ดี คะแนน 11 – 20 หมายถึง พoใช้ คะแนน 10 หมายถึง ปรับปรุง
ตรวจคำขวัญรองค์ให้คนไม่ประมาท	แบบประเมินคำขวัญ	คะแนน 31- 40 หมายถึง ดีมาก คะแนน 21- 30 หมายถึง ดี คะแนน 11 - 20 หมายถึง พoใช้ คะแนน 10 หมายถึง ควรปรับปรุง

บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

.....

.....

ปัญหา / อุปสรรค

.....

.....

วิธีพัฒนา

.....

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

ใบงานที่ 1

คำชี้แจง ให้ผู้เรียนศึกษาเหตุการณ์เกี่ยวกับอุบัติเหตุต่อไปนี้ จากนั้นแสดงความเห็นตามประเด็นที่กำหนดให้

จากอุบัติเหตุที่คุณในวงการบันเทิง ความเก่งบีบอื้นพุงเสยฟุตบาทเสียหลัก ขึ้นร่างหุยิงเก็บของเก่าข้างถนนเสียชีวิตคาที่ ส่วนคนในวงการบันเทิงดังกล่าวได้รับบาดเจ็บเล็กน้อยมีเลือดไหลออกจากจมูก ต้องรีบนำตัวส่งโรงพยาบาล วันต่อมาเขาอกมาแสดงความรับผิดชอบต่อเหตุที่เกิดขึ้น โดยชี้แจงว่าอุบัติเหตุที่เกิด เพราะเขาโหนงานหนักพักผ่อนไม่เพียงพอ โดยยินดีรับผิดชอบทุกอย่างกับเหตุที่เกิด และได้ไปร่วมงานศพทุกวันพร้อมรับผิดชอบค่าใช้จ่ายทั้งหมด (ไทยรัฐ ฉบับวันศุกร์ที่ 22 มิถุนายน 2550)

1. อุบัติเหตุที่เกิดขึ้น คือ

2. เหตุดังกล่าวเกิดขึ้นเพราะสาเหตุใดบ้าง

3. เหตุการณ์ดังกล่าวส่งผลกระทบแก่ใครอย่างไรบ้าง

4. มีวิธีใดบ้างที่จะแก้ไขปัญหาดังกล่าวและอย่างไร

4. หากแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้จะเกิดผลอย่างไร

ในความรู้

เรื่อง ความไม่ประมาท

ความไม่ประมาท คือการมีสติอยู่กับตัว ไม่เลินเล่อ ไม่พลัดเหลือ รู้ตัวอยู่เสมอว่า กำลังคิดอะไร กำลังพูดอะไร กำลังทำอะไร แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. ความไม่ประมาททางโลก ได้แก่ ไม่ประมาทในการศึกษา การประกอบอาชีพทุกชนิด และการดำเนินชีวิตประจำวัน
2. ความไม่ประมาทางธรรม ได้แก่ การระวังไม่ให้ความชั่วเกิดขึ้น การละความชั่วที่เกิดขึ้นแล้ว และการทำความดีให้เกิดขึ้น

คุณของความไม่ประมาท

1. มีสติและสัมปชัญญะอยู่กับตัวตลอดเวลา
2. ดำเนินชีวิตด้วยการเป็นคนดี มีอาชีพที่สุจริต
3. ชีวิตประสบความสำเร็จทั้งทางโลกและทางธรรม
4. ชีวิตมีความสงบสุข

โทษของความประมาท

ขาดสติ ทำให้เกิดอันตรายแก่ต้นเองและผู้อื่น

ปล่อยตัวปล่อยใจ ให้ความชั่วครอบงำได้

ชีวิตประสบความทายนะทั้งทางโลกและทางธรรม

การพัฒนาตนให้เป็นคนไม่ประมาท

การฝึกตนให้เป็นคนไม่ประมาทด้วยการเริ่มต้นด้วยการใช้ปัญญาพิจารณาว่า ตนเองชอบประมาทในเรื่องอะไรแล้วรีบปรับปรุงแก้ไข พระพุทธเจ้าทรงสอน เรื่องความไม่ประมาทไว้ 4 ประการ

ละภัยทุจริต บำเพ็ญกายสุจริต

ละวจุห์ริต บำเพ็ญวจีสุจริต

ละมโนทุจริต บำเพ็ญมโนสุจริต

ละความเห็นผิด ทำความเห็นให้ถูกต้อง

และสิ่งที่มนุษย์ไม่ควรประมาท 7 ประการ คือ เวลา วัย ความไม่มีโรค ชีวิต งาน การศึกษา และการประพฤติธรรม

ใบงานที่ 2

คำชี้แจง เมื่อผู้เรียนศึกษาในความรู้แล้วให้วิเคราะห์ประเด็นที่กำหนดให้

- ผู้เรียนเคยทำอะไรด้วยความประมาทบ้าง และผลที่เกิดตามมาเป็นอย่างไร

จากประสบการณ์ในข้อที่ 1 ผู้เรียนจะกระทำการไม่ประมาทในเรื่องใดบ้าง เพราะเหตุใด

- หากผู้เรียนทำหน้าที่ตนเองในฐานะเป็นนักเรียน คือ ตั้งใจเรียนด้วยความไม่ประมาทแล้ว จะส่งผลคือตัวนักเรียนอย่างไรบ้าง

- การบังควรที่จะนำหลักธรรมคือความไม่ประมาทไปปฏิบัติในชีวิตประจำวันที่สุด เพราะเหตุใด

- ให้ผู้เรียนเสนอแนวทางในการพัฒนาตนและบุคคลอื่นให้เป็นผู้ไม่ประมาท

ใบงานที่ 3

คำชี้แจง

ให้ผู้เรียนศึกษาสถานการณ์ต่อไปนี้ จากนั้นแสดงความเห็นอย่างมีเหตุผล

สถานการณ์ที่ 1

นักเรียน นักศึกษา มัธยาเสพติด^๑
ตรวจพบสิ่งสืมว่าเป็นจำนวนมาก

ประเด็นแสดงความเห็น

1. ทำไม่นักเรียน นักศึกษา จึงชอบเสพยาเสพติด
2. เกิดผลกระทบอย่างไรจากการกระทำของนักเรียน นักศึกษา
3. มีวิธีแก้ไขที่สอดคล้องกับสาเหตุที่เท็จจริงได้อย่างไร
4. หากแก้ปัญหาดังกล่าวได้ จะเกิดผลอย่างไร

สถานการณ์ที่ 2

จับ 300 ช่างกล : วัยรุ่นนับแสนเบียดเข้าชนหมกนมคนเสิร์ต
ตุคท้ายยกพวกตีกัน ตำรวจรวบได้ 300 คน

ประเด็นแสดงความเห็น

1. เพราเหตุใดนักเรียนช่างกลจึงชอบยกพวกตีกัน
2. เกิดผลเสียอย่างไรจากการกระทำของนักเรียนช่างกล
3. จะแก้ปัญหานักเรียนช่างกลยกพวกตีกันได้อย่างไร
4. หากแก้ปัญหาดังกล่าวได้จะเกิดผลดีอย่างไรบ้าง

ใบงานที่ 4

แบบประเมินตนเอง

เรื่องความไม่ประมาท

คำชี้แจง ให้ผู้เรียนยกตัวอย่างความประมาทที่เคยเกิดขึ้นกับตนเอง จากนั้นวิเคราะห์ถึงสาเหตุ และผลที่ตามมาพร้อมบอกรวิธีแก้ไข

ผู้เรียนมีวิธีการฝึกตนเองให้เป็นคนไม่ประมาทได้อย่างไร

ใบงานที่ ๕

คำชี้แจง ให้ผู้เรียนวิเคราะห์ร่องนำภาพเหตุการณ์ที่สะท้อนถึงความประมาทผนึกใจในใบงาน
จากนั้นแสดงความเห็นตามประเด็นที่กำหนดให้

1. เหตุการณ์ในภาพเกิดจากสาเหตุใด (บอกได้มากกว่า ๑)

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

หากนักเรียนมีหน้าที่ต้องแก้ไขปัญหาดังในภาพ จะมีวิธีแก้ไขปัญหาอย่างไร

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

เกณฑ์ให้ระดับคะแนนการประเมินในงาน

ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์การให้ระดับคะแนน				น้ำหนักชุดเน้น
	4	3	2	1	
1. เนื้อหา	1. ตรงกับ ข้อเท็จจริง 2. เป็นไป ตามลำดับขั้นตอน 3. รายละเอียด ครอบคลุม 4. สอดคล้องกับ งาน	1. ตรงกับ ข้อเท็จจริง 2. เป็นไป ตามลำดับขั้นตอน 3. รายละเอียด ครอบคลุม	1. ตรงกับ ข้อเท็จจริง 2. เป็นไป ตามลำดับขั้นตอน	1. ตรงกับ ข้อเท็จจริง	4
2. ความประณีต	1. มีความเป็น ระเบียบเรียบร้อย 2. มีความสะอาด	1. มีความเป็น ระเบียบเรียบร้อย 2. มีร่องลบบุคคล ชีด ผ่า 1 – 2 แห่ง	1. มีความเป็น ระเบียบเรียบร้อย 2. มีร่องลบบุคคล ชีดผ่า 3 – 5 แห่ง	1. มีความ เป็นระเบียบ เรียบร้อย 2. มีร่องลบ บุคคล ชีดผ่า 5 แห่งขึ้นไป	3
3. รูปแบบ	1. แปลกใหม่ นำสานใจ 2. ตกแต่งสีสัน สวยงาม 3. ภาพประกอบ สัมพันธ์กับเนื้อหา 4. มีความ เหมาะสม	1. แปลกใหม่ นำสานใจ 2. ตกแต่งสีสัน สวยงาม 3. ภาพประกอบ สัมพันธ์กับเนื้อหา	1. มีความ เหมาะสม 2. ตกแต่งสีสัน สวยงาม	1. มีความ เหมาะสม	3

ระดับคุณภาพ

คะแนน 31 – 40	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน 21 – 30	หมายถึง	ดี
คะแนน 11 – 20	หมายถึง	พอใช้
คะแนน 10	หมายถึง	ควรปรับปรุง

แบบบันทึกคะแนนการประเมินในงาน

แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียน

ชื่อกลุ่ม..... สมาชิกในกลุ่ม 1)..... 2).....

3)..... ผู้สังเกต.....

คำอธิบาย ให้ทำเครื่องหมาย ในช่องที่ตรงกับความเป็นจริง

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	ดี	พอใช้	ปรับปรุง
	3	2	1
1. มีการปรึกษากันก่อนทำงาน			
2. จัดแบ่งหน้าที่ให้สมาชิกในกลุ่มและทุกคนทำงานหน้าที่			
3. จัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์พร้อมและเหมาะสมก่อนการปฏิบัติงาน			
4. ปฏิบัติงานตามขั้นตอนและวิธีการที่ได้ตกลงกัน			
5. ขณะปฏิบัติงานมีการปรึกษาและให้ความช่วยเหลือกัน			
6. พลางานเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้			
7. งานเสร็จภายในเวลาที่กำหนด			
8. พลางานประดิษฐ์			
9. พลางานเกิดประโยชน์หรือใช้งานได้จริง			
10. ประทับตราพยากรณ์และคำนึงถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม			

ข้อสังเกตเพิ่มเติม

.....

.....

.....

เกณฑ์ระดับคุณภาพ

21 – 30 = ดี

11 – 20 = พอใช้

0 – 20 = ปรับปรุง

เกณฑ์การให้ระดับคะแนนคำประพันธ์ / คำขวัญ / คำคม

ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์การให้ระดับคะแนน				น้ำหนักจุดเน้น
	4	3	2	1	
หลักการแต่งคำประพันธ์ / คำขวัญ	1. ถูกต้องตามหลักการแต่งคำประพันธ์ / การแต่งคำขวัญ ไม่เกิน 3 แห่ง <ol style="list-style-type: none"> 1. ถูกต้องตามหลักการแต่งคำประพันธ์ / การแต่งคำขวัญ ไม่เกิน 3 แห่ง 2. ผิดหลักการแต่งคำประพันธ์ / การแต่งคำขวัญ ไม่เกิน 5 แห่ง 	2. ผิดหลักการแต่งคำประพันธ์ / การแต่งคำขวัญ ไม่เกิน 5 แห่ง <ol style="list-style-type: none"> 1. ผิดหลักการแต่งคำประพันธ์ / การแต่งคำขวัญ ไม่เกิน 5 แห่ง 2. ผิดหลักการแต่งคำประพันธ์ / การแต่งคำขวัญ ไม่เกิน 7 แห่ง 	1. ผิดหลักการแต่งคำประพันธ์ / การแต่งคำขวัญ ไม่เกิน 7 แห่ง <ol style="list-style-type: none"> 1. ผิดหลักการแต่งคำประพันธ์ / การแต่งคำขวัญ ไม่เกิน 7 แห่ง 2. ผิดหลักการแต่งคำประพันธ์ / การแต่งคำขวัญ ไม่เกิน 9 แห่ง 	1. ผิดหลักการแต่งคำประพันธ์ / การแต่งคำขวัญ ไม่เกิน 9 แห่ง <ol style="list-style-type: none"> 1. ผิดหลักการแต่งคำประพันธ์ / การแต่งคำขวัญ ไม่เกิน 9 แห่ง 2. ผิดหลักการแต่งคำประพันธ์ / การแต่งคำขวัญ ไม่เกิน 11 แห่ง 	4
การใช้ประโยชน์	1. ใช้ประโยชน์ถูกต้อง ชัดเจน ถล่ำถล่ำ <ol style="list-style-type: none"> 1. ใช้ประโยชน์สับสนวากวน 1 ประโยชน์ 2. ใช้ประโยชน์สับสนวากวน 2 ประโยชน์ 	1. ใช้ประโยชน์สับสนวากวน 1 ประโยชน์ <ol style="list-style-type: none"> 1. ใช้ประโยชน์สับสนวากวน 3 ประโยชน์ 2. ใช้ประโยชน์สับสนวากวน 4 ประโยชน์ 	1. ใช้ประโยชน์สับสนวากวน 2 ประโยชน์ <ol style="list-style-type: none"> 1. ใช้ประโยชน์สับสนวากวน 5 ประโยชน์ 2. ใช้ประโยชน์สับสนวากวน 6 ประโยชน์ 	1. ใช้ประโยชน์สับสนวากวน 3 ประโยชน์ <ol style="list-style-type: none"> 1. ใช้ประโยชน์สับสนวากวน 6 ประโยชน์ 2. ใช้ประโยชน์สับสนวากวน 7 ประโยชน์ 	3
การใช้ภาษา	1. เขียนสะกดคำได้ถูกต้องหรือเขียนผิดพลาดไม่เกิน 1 – 3 คำ <ol style="list-style-type: none"> 1. เขียนสะกดคำได้ถูกต้องผิดพลาด 4-6 คำ 2. ใช้คำได้เหมือนกัน 	1. เขียนสะกดคำได้ถูกต้องผิดพลาด 4-6 คำ <ol style="list-style-type: none"> 1. เขียนสะกดคำได้ถูกต้องผิดพลาด 7-10 คำ 2. ใช้คำไม่ถูกต้อง 	1. เขียนสะกดคำได้ถูกต้องผิดพลาด 7-10 คำ <ol style="list-style-type: none"> 1. เขียนสะกดคำได้ถูกต้องผิดพลาด 10 คำ 2. ใช้คำไม่ถูกต้อง 	1. เขียนสะกดคำได้ถูกต้องผิดพลาด 10 คำ <ol style="list-style-type: none"> 1. เขียนสะกดคำได้ถูกต้องผิดพลาด 12 คำ 2. ใช้คำไม่ถูกต้อง 	3

ระดับคุณภาพ

คะแนน 31 – 40	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน 21 – 30	หมายถึง	ดี
คะแนน 11 – 20	หมายถึง	พอใช้
คะแนน 10	หมายถึง	ควรปรับปรุง

แบบบันทึกคะแนนการประเมิน คำประพันธ์ / คำขวัญ / คำคม

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 โดยใช้กระบวนการเพชญสถานการณ์

กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	วิชาพระพุทธศาสนา
เรื่อง หลักธรรมตามรอยพระยุคลบาท	หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 ความความกตัญญูกตเวที
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	ปีการศึกษา 2550 เวลา 3 ชั่วโมง

สาระ / มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น

กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

สาระที่ 1 : ศาสนา ศีลธรรม จริยธรรม

มาตรฐาน ส1.3 มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น ข้อที่ 1

สาระสำคัญ

ความกตัญญู หมายถึงความเป็นผู้มีใจกระจ่างมีสติปัญญาบริบูรณ์ รู้อุปการคุณที่ผู้อื่นกระทำแล้วแก่ตน ไม่ว่าจะเป็นการเลี้ยงดู ส่งสอน ให้ที่พัก ให้ที่ทำงาน เป็นต้น ย้อมระลึกถึง คำวายความขอบชี้งอยู่เสมอ ไม่ลืมอุปการคุณนั้น แม้ว่าเวลาจะผ่านไปนานขนาดไหน ย้อมเป็น เครื่องบ่งชี้ถึงความเป็นคนดี และนำไปสู่ความเจริญรุ่งเรืองในชีวิต

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

1. อธิบายความหมายและประเภทของความกตัญญูกตเวทีได้
2. วิเคราะห์คุณค่าของความกตัญญูกตเวทีได้
3. ประเมินพฤติกรรมตนเองเกี่ยวกับความกตัญญูกตเวทีได้
4. แสดงออกถึงความเป็นคนที่มีความกตัญญูกตเวทีในการดำเนินชีวิตประจำวัน ได้อย่าง ถูกต้องและเหมาะสม

สาระการเรียนรู้

1. ความหมายและประเภทของความกตัญญูกตเวที
2. คุณค่าของความกตัญญูกตเวที
3. การแสดงออกซึ่งความกตัญญูกตเวที
4. แนวทางพัฒนาตนเองให้เป็นคนที่มีความกตัญญูกตเวที

**กระบวนการจัดการเรียนรู้ : กระบวนการเพชญสถานการณ์
ชั้น懵ที่ 1**

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ขั้นสร้างครรภณ

- 1.1 ให้ผู้เรียนสทำความนต์บูชาพระรัตนตรัย ทำสามัชี แผ่เมตตา
- 1.2 แจ้งผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง การปฏิบัติกรรม การซึ่งแนะนำและแหล่งการเรียนรู้
- 1.3 ผู้สอนจัดสภาพแวดล้อมในห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ เรื่องความกตัญญูกตเวที ไว้ ล่วงหน้า โดยจัดป้ายนิเทศด้วยภาพและเหตุการณ์ที่แสดงออกถึงความกตัญญูกตเวที เช่น ภาพใน หลวงทรงแสดงความกตัญญูต่อสมเด็จฯ และภาพที่ลูกๆ แสดงความความเคารพบิดามารดา เป็น ต้น
- 1.4 ให้นักเรียนแสดงความเห็นถึงผลดีของความกตัญญูกตเวที และโทษของการขาด ความกตัญญูกตเวที

2. ขั้นศึกษาสังคม

- 2.1 ให้นักเรียนศึกษาเหตุการณ์ต่างๆ ซึ่งเกิดในสังคมปัจจุบันที่เป็นผลจากการขาดความ กตัญญูกตเวทีจากสถานการณ์ที่กำหนดให้ ผู้เรียนแต่ละคนทำใบงานที่ 1 ตามประเด็นที่กำหนดให้
- 2.2 ให้นักเรียนร่วมแสดงความเห็นในประเด็นต่อไปนี้
 - ความกตัญญู - กตเวที ดีอย่างไร
 - ทำไมต้องมีความกตัญญู - กตเวที
 - ถ้าปฏิบัติดินเป็นคนที่ขาดความกตัญญู - กตเวที จะเกิดผลอย่างไร
- 2.3 ให้ผู้เรียนศึกษาใบความรู้เรื่องความกตัญญูกตเวที แต่ละคนทำใบงานที่ 2 เกี่ยวกับ
 - ความหมายและประเภทของความกตัญญู
 - คุณค่าของความกตัญญู
 - วิธีพัฒนาตนให้เป็นคนที่มีความกตัญญูกตเวที
 - การแสดงออกซึ่งความกตัญญูกตเวที
- 2.4 ผู้เรียนร่วมกันอภิปรายสรุปเพิ่มเติม

ชั้น懵ที่ 2

3. ขั้นระคุมเพชญสถานการณ์

ผู้สอนกำหนดสถานการณ์ปัญหาให้ผู้เรียนได้เพชญ ดังนี้

- 3.1 ผู้สอนจัดสถานการณ์ให้ผู้เรียนได้เพชญ โดยจัดห้องเรียนให้โล่งเพื่อเตรียมแสดง บทบาทสมมติตามสถานการณ์ที่กำหนด แบ่งผู้เรียนออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 แสดงเรื่องเกี่ยวกับ

การมีความกตัญญูตัวเอง และกลุ่มที่ 2 แสดงเรื่องเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ขาดความกตัญญูตัวเอง

3.2 ผู้เรียนร่วมกันวางแผน เตรียมความพร้อมในการเพชิญสถานการณ์ที่กำหนดให้โดย การแสดงบทบาทสมมติให้เป็นไปตามขั้นตอนของการนวนการแสดงบทบาทสมมติ

3.3 ผู้สอนจัดเตรียมข้อมูลให้ผู้เรียนทั้ง 2 กลุ่ม ได้เพชิญสถานการณ์ด้วยการแสดง บทบาทสมมติเกี่ยวกับความกตัญญูตัวเอง โดยครูเป็นที่ปรึกษาให้การแนะนำตามสถานการณ์ ที่กำหนด คือ

- ความกตัญญูตัวเองคืออย่างไร
- ทำไมต้องมีความกตัญญูตัวเอง
- ถ้าปฏิบัติตามเป็นคนที่ขาดความกตัญญูตัวเองจะเกิดผลอย่างไร

3.4 ผู้เรียนแต่ละกลุ่มเริ่มระดมเพชิญสถานการณ์ โดยการแสดงบทบาทสมมติ

4. ขั้นวิจารณ์ความคิด

4.1 ผู้เรียนทั้ง 2 กลุ่มร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณค่าของความกตัญญู ตัวเองและผลเสียที่เกิดจากการขาดความกตัญญูตัวเองโดยครูให้ข้อสังเกตและประเด็นต้องเพิ่มเติม ข้อโน้มที่ 3

5. ขั้นปฏิบัติ

5.1 ให้ผู้เรียนทำใบงานที่ 3 เพื่อประเมินพฤติกรรมตนเองที่ปฏิบัติประจำวันสอดคล้อง กับความกตัญญูตัวเอง และที่ไม่สอดคล้องกับความกตัญญูตัวเอง

6. ขั้นสรุป

6.1 ให้นักเรียนเขียนเรียงความ เรื่องความกตัญญูตัวเองที่ต้องปฏิบัติในชีวิตประจำวัน ความยาวไม่เกิน 1 หน้ากระดาษเอสตี

สื่อและอุปกรณ์

1. ป้ายนิเทศ เกี่ยวกับความกตัญญูตัวเอง
2. ภาพขาว ที่สะท้อนให้เห็นความกตัญญูตัวเอง
3. ใบความรู้ เรื่องความกตัญญูตัวเอง
4. ใบงานที่ 1 เกี่ยวกับเหตุการณ์ลูกอกลูกน้ำ
5. ใบงานที่ 2 เกี่ยวกับการแสดงความกตัญญูตัวเองของผู้เรียน
6. ใบงานที่ 3 ประเมินตนเอง

การวัดและประเมินผล

วิธีการวัดและประเมินผล	เครื่องมือการวัดและประเมินผล	เกณฑ์การวัดและประเมินผล
สังเกตพฤติกรรมการเรียนโดยครุ / เพื่อน	แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียน	21 – 30 คะแนน = ดี 11 – 20 คะแนน = พoใช้ 0 – 10 คะแนน = ปรับปรุง
ตรวจใบงาน ที่ 1 – 3 โดยครุ	ใบงานที่ 1 เหตุการณ์ลูกออกตัญญู ใบงานที่ 2 การแสดงออกซึ่ง ความกตัญญูกตเวทีของผู้เรียน จากประเด็นที่กำหนดให้ ใบงานที่ 3 ประเมินตนเอง เกี่ยวกับความกตัญญูกตเวที	คะแนน 31 – 40 หมายถึง ดีมาก คะแนน 21 – 30 หมายถึง ดี คะแนน 11 – 20 หมายถึง พoใช้ คะแนน 10 หมายถึง ปรับปรุง
ตรวจเรียงความ	แบบประเมินการเขียนเรียงความ	คะแนน 31- 40 หมายถึง ดีมาก คะแนน 21- 30 หมายถึง ดี คะแนน 11 - 20 หมายถึง พoใช้ คะแนน 10 หมายถึง ควรปรับปรุง
การแสดงบทบาทสมมติ	แบบประเมินการแสดงบทบาท สมมติ	คะแนน 31- 40 หมายถึง ดีมาก คะแนน 21- 30 หมายถึง ดี คะแนน 11 - 20 หมายถึง พoใช้ คะแนน 10 หมายถึง ควรปรับปรุง

บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

.....

.....

ปัญหา / อุปสรรค

.....

.....

วิธีพัฒนา

.....

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

ในความรู้

เรื่องความกตัญญูและกตเวที

ความกตัญญู หมายถึง ความเป็นผู้มีใจกระจ่างมีสติปัญญาบริบูรณ์ รู้อุปการคุณที่ผู้อื่นกระทำแล้วแก่ตน ไม่ว่าจะเป็นการเลี้ยงดู สั่งสอน ให้ที่พัก ให้ที่ทำงาน เป็นต้น ย้อมระลึกถึงด้วยความซาบซึ้งอยู่เสมอ ไม่ลืมอุปการคุณนั้น และทำตอบแทนอุปการคุณนั้นเมื่อมีโอกาส แม้ว่าเวลาจะผ่านไปนานขนาดไหน ย้อมเป็นเครื่องบ่งชี้ถึงความเป็นคนดี และนำไปสู่ความเจริญรุ่งเรืองในชีวิต

สิ่งที่ควรกตัญญูและกตเวที ได้แก่'

1. บุคคล ไครก์ตามที่เคยมีพระคุณ ไม่ว่าจะมากหรือน้อยเพียงใด จะต้องรู้คุณท่านและกระทำการตอบแทนเมื่อมีโอกาส
 2. ต่อตนเอง คือ ร่างกายของเรานี้เป็นอุปกรณ์สำคัญในการสร้างความดี เพื่อความสุขความเจริญก้าวหน้าของตนเอง จึงควรหันนอนดูแลร่างกาย รักษาสุขภาพให้ดี ไม่ทำร้ายด้วยการดื่มเหล้า เสพสิ่งเสพติด เที่ยวเตร่ศึกษา ดื่นๆ และไม่นำร่างกายนี้ไปประกอบความชั่ว เช่น ฆ่าสัตว์ ลักทรัพย์ เจ้าชู้ อันเป็นการทำลายตัวเอง
 3. ต่อความดี (บุญ) เราเก็บมาเนื่อยืนยาน ร่างกายแข็งแรง ผิวพรรณดี สติปัญญาเฉลียวฉลาด มีความสุขความเจริญ มีความก้าวหน้า มีทรัพย์สมบัตินาก ก็เนื่องมาจากผลบุญ คนเราจะจึงควรรู้คุณของบุญ มีความอ่อนน้อมในตัว ไม่ดูถูกบุญ ตามระลึกถึงบุญเก่าให้จิตใจชุนชื่น และไม่ประมาทในการสร้างบุญใหม่ให้ยิ่งๆ ขึ้นไป
- สิ่งที่ควรกตัญญูกตเวทีไม่เฉพาะต่อบุคคล ตนเอง ความดี (บุญ) เท่านั้น นุยย์ควรรู้คุณและปฏิบัติด้วยความเมตตา กรุณาปราณี ไม่เพียงตัวและเลี้ยงดูอย่างดี ต่อสัตว์ที่เลี้ยงไว้ใช้งาน เช่น ช้าง น้ำ วัว ควาย

คุณค่าของความกตัญญู - กตเวที

1. ทำให้รักษาความดีเดิมไว้ได้และสร้างความดีใหม่เพิ่มได้อีก
2. ส่งผลให้เกิดสติ ไม่ประมาท นิหริโtotปะ นิขันติ มีจิตใจผ่องใส มองโลกในแง่ดี
3. ทำให้เป็นที่สรรเสริญของคนดี คนยกย่องหาสามาคันด้วย

วิธีการพัฒนาตนให้มีความกตัญญู - กตเวที

1. หมั่นระลึกถึงอุปการคุณ หรือความดีต่างๆ ที่บุคคลอื่นกระทำแก่ตัวเรา
2. คบคนดี เพาะกายดีนั้นเป็นผู้ที่เชื่อมั่นในความกตัญญู - กตเวที
1. หมั่นเจริญสติ สามารถวนา อันเป็นบ่อเกิดแห่งปัญญาที่จำทำให้เห็นแจ้งในความดีที่ผู้กระทำให้แก่เรา

ใบงานที่ 1

คำชี้แจง

ให้ผู้เรียนศึกษารณีศึกษาที่กำหนดให้จากนั้นแสดงความเห็นอย่างมีเหตุผลตามประเด็นที่กำหนดให้

นางนารี (นามสมมติ) ล่วงแม่ตันเองซึ่งทราบมากขึ้นจากการจังหวัดสุพรรณบุรี เดินทางมาที่จังหวัดนนทบุรี ระหว่างทางนางได้ให้สามีลงมือข่าม่องของตนเองอย่างโหดเหยม ด้วยการใช้ท่อนไม้ทุบจนเสียชีวิตต่อน้าเจ้าหน้าที่ตำรวจสืบสวนความจริง ปรากฏและสามารถจับมาตราได้ คือลูกสาวและลูกชาย จากการสอบสวนได้ความจริงว่า สาเหตุที่ทำให้ลูกสาวต้องลงแม่ไปฟ้า เพราะเกรงว่าแม่จะบกพร่องที่มีอยู่ทั้งหมด ให้แก่ลูกสาวอีกคน

1. จากรณีดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าเกิดอะไรขึ้นกับสังคมไทยปัจจุบัน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. จากรณีศึกษาดังกล่าวอะไรบ้างเป็นสาเหตุให้เกิด และมีผลกระทบอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. ให้ผู้เรียนเสนอวิธีการแก้ปัญหาดังกล่าว

.....

.....

.....

คำชี้แจง เมื่อผู้เรียนศึกษาใบความรู้งบแล้ว ตอบคำถามตามประเด็นที่กำหนดให้

1. พฤติกรรมใดของผู้เรียนซึ่งให้เห็นว่าเป็นคนที่มีความกตัญญู - กตเวที

.....
.....
.....

หากคนส่วนใหญ่มีความกตัญญู - กตเวที จะส่งผลต่อสังคมอย่างไร

.....
.....
.....

3. ประโยชน์ใดบ้างที่นักเรียนจะพึงได้รับจากการเป็นผู้ที่มีความกตัญญู - กตเวที

.....
.....
.....

4. การแสดงความกตัญญู – กตเวทีที่ผู้เรียนปฏิบัติในชีวิตประจำวัน ได้แก่อะไรบ้าง และได้รับผลอย่างไร

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

5. ผู้เรียนมีวิธีการอย่างไรที่จะแนะนำบุคคลอื่นให้นำคุณธรรม คือ กตัญญู – กตเวที ไปปฏิบัติให้เกิดผลในชีวิตประจำวัน

.....
.....
.....
.....

แบบประเมินตนเอง
เรื่องความกตัญญู – กตเวที

คำชี้แจง ให้ผู้เรียนบอกรหุ่งใจที่ต้องแสดงออกซึ่งความกตัญญู – กตเวที และพฤติกรรมที่แสดงออกพร้อมเหตุผล

ที่	มูลเหตุใจ	พฤติกรรมที่แสดงออก	เหตุผล
1			
2			
3			
4			
5			

ผู้เรียนมีแนวทางอย่างไรในการนำคุณธรรม คือความกตัญญู – กตเวทีไปใช้ในชีวิตประจำวัน

.....

.....

.....

.....

.....

เกณฑ์ให้ระดับคะแนนการประเมินในงาน

ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์การให้ระดับคะแนน				น้ำหนัก จุดเน้น
	4	3	2	1	
1. เนื้อหา	1. ตรงกับข้อเท็จจริง 2. เป็นไปตามลำดับ ขั้นตอน 3. รายละเอียด ครอบคลุม 4. สอดคล้องกับงาน	1. ตรงกับข้อเท็จจริง 2. เป็นไปตามลำดับ ขั้นตอน 3. รายละเอียด ครอบคลุม	1. ตรงกับ ข้อเท็จจริง 2. เป็นไป ตามลำดับขั้นตอน	1. ตรงกับ ข้อเท็จจริง	4
2. ความประณีต	1. มีความเป็นระเบียบ เรียบร้อย 2. มีความสะอาด	1. มีความเป็น ระเบียบเรียบร้อย 2. มีรอยลบบุคคล ชีค 1 – 2 แห่ง	1. มีความเป็น ระเบียบเรียบร้อย 2. มีรอยลบบุคคล ชีค ช่า 3 – 5 แห่ง	1. มีความเป็น ระเบียบเรียบร้อย 2. มีรอยลบบุคคล ชีคช่า 5 แห่งขึ้น ไป	3
3. รูปแบบ	1. แฟลกใหม่น่าสนใจ 2. ตกแต่งสีสันสวยงาม 3. ภาพประกอบ สัมพันธ์กับเนื้อหา 4. มีความเหมาะสม	1. แฟลกใหม่ น่าสนใจ 2. ตกแต่งสีสัน สวยงาม 3. ภาพประกอบ สัมพันธ์กับเนื้อหา	1. มีความ เหมาะสม 2. ตกแต่งสีสัน สวยงาม	1. มีความ เหมาะสม	3

ระดับคุณภาพ

คะแนน 31 – 40	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน 21 – 30	หมายถึง	ดี
คะแนน 11 – 20	หมายถึง	พอใช้
คะแนน 10	หมายถึง	ควรปรับปรุง

แบบบันทึกคะแนนการประเมินชิ้นงาน

แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียน

ชื่อคุณ..... สมาชิกในกลุ่ม 1)..... 2).....

3)..... ผู้สังเกต.....

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย ในช่องที่ตรงกับความเป็นจริง

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	ดี	พอใช้	ปรับปรุง
	3	2	1
1. มีการปรึกษากันก่อนทำงาน			
2. จัดแบ่งหน้าที่ให้สมาชิกในกลุ่มและทุกคนทำงานหน้าที่			
3. จัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์พร้อมและเหมาะสมก่อนการปฏิบัติงาน			
4. ปฏิบัติงานตามขั้นตอนและวิธีการที่ได้ตกลงกัน			
5. ขณะปฏิบัติงานมีการปรึกษาและให้ความช่วยเหลือกัน			
6. ผลงานเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้			
7. งานเสร็จภายในเวลาที่กำหนด			
8. ผลงานประณีต			
9. ผลงานเกิดประโยชน์หรือใช้งานได้จริง			
10. ประยุกต์ใช้วิธีการและคำนึงถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม			

ข้อสังเกตเพิ่มเติม

.....

.....

.....

เกณฑ์ระดับคุณภาพ

21 – 30 = ดี

11 – 20 = พอใช้

0 – 20 = ปรับปรุง

เกณฑ์การให้ระดับคะแนนประเมินการเขียนเรียงความ

ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์การให้ระดับคะแนน				น้ำหนักจุดเน้น
	4	3	2	1	
เนื้อหา	1. นำคำสำคัญของเรื่องที่ให้มาใช้ครบถ้วน 2. ลำดับเรื่องได้ต่อเนื่องไม่สับสน 3. เรื่องมีความหมาย	1. นำคำสำคัญมาใช้ไม่ครบถ้วนขาด 1-2 คำ 2. ลำดับเรื่องราวได้ต่อเนื่อง	1. นำคำสำคัญมาใช้ไม่ครบถ้วนขาด 3-4 คำ 2. ลำดับขั้นตอนสับสนเล็กน้อย	1. นำคำสำคัญมาใช้ไม่ครบถ้วนขาดมากกว่า 4 คำ 2. ลำดับขั้นตอนสับสน	4
การใช้ภาษา	1. เขียนสะกดคำได้ถูกต้องหรือเขียนผิดพลาดไม่เกิน 3 คำ 2. ใช้คำได้เหมาะสม	1. เขียนสะกดคำได้ถูกต้องผิดพลาดไม่เกิน 6 คำ 2. ใช้คำได้เหมาะสม	1. เขียนสะกดคำได้ถูกต้องผิดพลาดไม่เกิน 10 คำ	- เขียนสะกดคำได้ถูกต้องผิดพลาดมากกว่า 10 คำ	3
ความประณีต	1. มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย 2. มีความสะอาด	1. มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย 2. มีรอยลบ บุค ชีค ผ่าไม่เกิน 2 แห่ง	1. มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย 2. มีรอยลบ บุค ชีค ผ่าไม่เกิน 5 แห่ง	1. มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย 2. มีรอยลบ บุค ชีค ผ่ามากกว่า 5 แห่ง	3

คะแนน 31 – 40 หมายถึง ดีมาก

คะแนน 21 – 30 หมายถึง ดี

คะแนน 11 – 20 หมายถึง พ่อใช้

คะแนน 10 หมายถึง การปรับปรุง

แบบบันทึกคะแนนประเมินการเขียนเรียงความ

เกณฑ์การให้ระดับคะแนนการแสดงบทบาทสมมติ

ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์การให้ระดับคะแนน					น้ำหนังกจุดเน้น
	4	3	2	1		
1. เนื้อหา	1. ตรงกับ ข้อเท็จจริง 2. เป็นไป ตามลำดับขั้นตอน 3. รายละเอียด ครอบคลุม 4. สอดคล้องกับ งาน	1. ตรงกับ ข้อเท็จจริง 2. เป็นไป ตามลำดับขั้นตอน 3. รายละเอียด ครอบคลุม	1. ตรงกับ ข้อเท็จจริง 2. เป็นไป ตามลำดับขั้นตอน	1. ตรงกับ ข้อเท็จจริง		4
การนำเสนอ	1. นำเสนอ สถานการณ์ที่ ต้องการจะสื่อได้ ครอบคลุม ชัดเจน	1. นำเสนอ สถานการณ์ที่ ต้องการจะสื่อได้ ครอบคลุม	1. นำเสนอ สถานการณ์ที่ ต้องการจะสื่อได้ ครอบคลุม	1. นำเสนอ สถานการณ์ที่ ต้องการจะสื่อได้ ครอบคลุม เด็กน้อย	1. นำเสนอ สถานการณ์ที่ ต้องการจะสื่อ สน สนวน	3
การสื่อความ	1. ผู้แสดงถ่ายทอด ความรู้สึกนึกคิด ของเรื่องผ่าน พฤติกรรมการ แสดง “ได้ตรง ประเด็นชัดเจน	1. ผู้แสดงถ่ายทอด ความรู้สึกนึกคิด ของเรื่องผ่าน พฤติกรรมการ แสดง “ได้ตรง ประเด็นไม่ ครบถ้วน	1. ผู้แสดง ถ่ายทอด ความรู้สึกนึกคิด ของเรื่องผ่าน พฤติกรรมการ แสดง “ได้ชัดเจน แต่ไม่ตรงประเด็น	1. ผู้แสดงถ่ายทอด ความรู้สึกนึกคิด ของเรื่องผ่าน พฤติกรรมการ แสดง “ได้ไม่ตรง ประเด็น		3

ระดับคุณภาพ

คะแนน 31 – 40	หมายถึง	ค่อนข้าง
คะแนน 21 – 30	หมายถึง	ดี
คะแนน 11 – 20	หมายถึง	พอใช้
คะแนน 10	หมายถึง	ควรปรับปรุง

แบบบันทึกคะแนนการแสดงบทบาทสมมติ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 โดยใช้กระบวนการเพชิญสถานการณ์

กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	วิชาพระพุทธศาสนา
เรื่อง หลักธรรมตามรอยพระบุคลบาท หน่วยการเรียนรู้ที่ 5	ความอุดหน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	ปีการศึกษา 2550
	เวลา 3 ชั่วโมง

สาระ / มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น

กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

สาระที่ 1 : ศาสนา ศีลธรรม จริยธรรม

มาตรฐาน ส1.3 มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น ข้อที่ 1

สาระสำคัญ

ความอุดหน คือ ความสามารถรักษาภาระปกติของตนไว้ได้ ในการเพชิญกับความยากลำบาก ทั้งทางกาย วาจา และใจ เพื่อเป้าหมายในความสำเร็จที่ดีงาม

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

1. อธิบายความหมายของความอุดหนได้
2. วิเคราะห์คุณค่าของความอุดหนได้
3. ประเมินพฤติกรรมคนเองที่แสดงถึงการเป็นคนที่มีความอุดหนได้
4. เสนอแนวทางการพัฒนาตนให้เป็นคนที่มีความอุดหนได้

สารการเรียนรู้

1. ความหมายของความอุดหน
2. คุณค่าของความอุดหน
3. แนวทางการพัฒนาตนให้เป็นคนที่มีความอุดหน

กระบวนการจัดการเรียนรู้ : กระบวนการเพชิญสถานการณ์
ชั่วโมงที่ 1

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ขั้นสร้างครรثนา

1. แจ้งวัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการเพชิญสถานการณ์
2. แจ้งผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง / การปฏิบัติกรรม / ที่แนะนำและแหล่งเรียนรู้

3. ให้ผู้เรียนร่วมกันสอดคล้องต์สรรเรศริญพระรัตนตรัยและนั่งสมาธิ
4. ผู้สอนจัดป้ายนิเทศในห้องเรียนไว้ล่วงหน้า ด้วยภาพที่แสดงให้เห็นถึงความอุดหนา เช่นภาพคนงานก่อสร้างทำงานกลางแดด คนเจ็บป่วยในโรงพยาบาล ภาพในหลวงทรงงานหนัก มีนาพระเสโขให้ล่ามพระนาถิก และคำขวัญ คำคมต่างๆ ที่เกี่ยวกับความอุดหนา
5. ให้ผู้เรียนศึกษาเอกสารความรู้ (การคุณประมพชาชนก) จากนั้นทำกิจกรรมตามใบงานที่ 1 เช่น สรุปความหมายของความอุดหนา วิเคราะห์ถึงผลดีผลเสียของผู้ที่มีความอุดหนาและความอุดหนา

2. ขั้นศึกษาสังคม

- 2.1 ให้ผู้เรียนศึกษาในความรู้เหตุการณ์ปัจจุบันที่ชี้ให้เห็นความอุดหนา เช่นบุคคลที่ประสบปัญหาในการดำเนินธุรกิจต้องมาเดินขายแซนวิช คนพิการที่ต้องใช้เท้าและปากในvacภาพเลี้ยงชีวิต จากนั้นให้ผู้เรียนร่วมแสดงความเห็นในประเด็นต่อไปนี้
 - บุคคลตามภาพข่าวมีความอุดหนาอย่างไร
 - ทำไมต้องอุดหนาด้วย
 - พากษาได้รับผลอย่างไร

- 2.2 ให้ผู้เรียนศึกษาในความรู้เรื่องความอุดหนา จากนั้นให้ทำใบงานที่ 2 ในประเด็น
 - ความหมายและประเภทของความอุดหนา
 - คุณค่าและประโยชน์ของความอุดหนา
 - วิธีการพัฒนาตนเองให้เป็นคนที่มีความอุดหนา

- 2.3 ผู้เรียนร่วมกันอภิปรายและสรุปประเด็นสำคัญจากการทำกิจกรรมตามใบงานที่ 2

ขั้นโน้มที่ 2

3. ขั้นระดมเพชรสถานการณ์

- 3.1 แบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่มๆ ละ 3 คน ให้ตัวแทนแต่ละกลุ่มจับสลากระดมที่กำหนด จากนั้นร่วมกันปฏิบัติกรรมตามประเด็นในใบงานที่ 3

4. ขั้นวิจารณ์ความคิด

- 4.1 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอผลการระดมความคิดเห็นในการเพชรสถานการณ์ เลือกและตัดสินใจของสมาชิกในกลุ่มอย่างมีเหตุผล
- 4.2 ให้ตัวแทนของแต่ละกลุ่มวิพากษ์วิจารณ์เชิงสร้างสรรค์ ในการนำเสนอผลการระดมความคิดของแต่ละกลุ่ม

ขั้นตอนที่ 3

5. ขั้นฝึกปฏิบัติ

5.1 ให้นักเรียนทำใบงานที่ 4 เพื่อประเมินพฤติกรรมตนเองในเรื่องความอดทน และวิธีพัฒนาตนเองให้มีความอดทน

5.2 ให้นักเรียนนำเสนอวิธีการพัฒนาตนเอง เพื่อให้แต่ละคนนำไปปฏิบัติในการดำเนินชีวิตจริง

6. ขั้นสรุป

6.1 ให้นักเรียนดูวิดีโอศัลย์ทัศน์การตูนเรื่อง พระเตมีย์ไป เพื่อสรุปบทเรียนและสร้างโน้ตศัลย์ในเรื่องความอดทน

6.2 ให้นักเรียนคิดคำคม เพื่อเป็นเครื่องเตือนใจให้คนมีความอดทน คนละ 1 คำคม เช่น โกรธ คือ โง่ โนโห คือ บ้า ไม่โกรธดีกว่า จะได้ไม่บ้าไม่โง่ จากนั้นคัดเลือกคำคมที่นีความหมายดีที่สุดลำดับ 1 2 3 ติดบอร์ดหน้าห้อง

สื่อและอุปกรณ์

1. พระบรมฉายาลักษณ์ในหลวง
2. ภาพคนทำงานหนักด้วยความอดทน
3. การตูนพระมหาชนก
4. วิดีโอศัลย์ทัศน์การตูนพระเตมีย์ไป
5. ในความรู้เรื่องความอดทน
6. ใบงานที่ 1 เหตุการณ์ลูกอกตัญญู
7. ใบงานที่ 2 การแสดงออกซึ่งความกตัญญูของผู้เรียน
8. ใบงานที่ 3 กรณีศึกษา 3 สถานการณ์
9. ใบงานที่ 4 การประเมินตนเอง

การวัดและประเมินผล

วิธีการวัดและประเมินผล	เครื่องมือการวัดและประเมินผล	เกณฑ์การวัดและประเมินผล
สังเกตพฤติกรรมการเรียนโดยครู / เพื่อน	แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียน	21 – 30 คะแนน = ดี 11 – 20 คะแนน = พoใช้ 0 – 10 คะแนน = ปรับปรุง
ตรวจใบงานที่ 1 – 3 โดยครู	ใบงานที่ 1 เหตุการณ์ลูกออกตัวญู ใบงานที่ 2 การแสดงออกซึ่ง ความกตัญญูของผู้เรียน ใบงานที่ 3 กรณีศึกษา 3 สถานการณ์ ใบงานที่ 4 การประเมินตนเอง	คะแนน 31 – 40 หมายถึง ดีมาก คะแนน 21 – 30 หมายถึง ดี คะแนน 11 – 20 หมายถึง พoใช้
ตรวจคำนวณ	แบบประเมินคำนวณ	คะแนน 31 – 40 หมายถึง ดีมาก คะแนน 21 – 30 หมายถึง ดี คะแนน 11 – 20 หมายถึง พoใช้ คะแนน 10 หมายถึง ควรปรับปรุง

บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

.....

.....

ปัญหา / อุปสรรค

.....

.....

วิธีพัฒนา

.....

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

ใบงานที่ 1

คำชี้แจง เมื่อนักเรียนอ่านการ์ตูนพระมหาชนกจนแล้ว ตอบคำถามตามประเด็นที่กำหนด

1. พระมหาชนกประสบปัญหาใด เพราะสาเหตุใด

.....
.....
.....

2. พระองค์เพชรยกับปัญหาดังกล่าวอย่างไร และทรงมีวิธีแก้ปัญหานั้นอย่างไร

.....
.....
.....
.....

พระเหตุให้พระมหาชนกจึงอาชีวิตรอดได้ขณะที่ถูกโจรในหมาสมทราน 7 วัน

.....
.....
.....

พระมหาชนกได้รับผลที่ทรงมีความอดทนเป็นเลิศอย่างไร

.....
.....
.....

5. ในการดำเนินชีวิตประจำวันของนักเรียน จะนำหลักธรรมคือ ความอดทนมาใช้ในสถานการณ์ใดบ้างและอย่างไร ยกตัวอย่างให้เห็นจริง

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

ในความรู้ เรื่องความอดทน

ความอดทน หมายถึง ความสามารถในการเหยียบกับความยากลำบาก และยังยั่งชั่งใจได้ ความอดทนเกิดขึ้นได้ 3 ทาง คือ ทางกาย ทางว่าจ้า ทางใจ

คุณค่าของความอดทน

1. ทำให้ชีวิตมั่นคง ประสบความสำเร็จในชีวิต ทำให้งานสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ไม่ติดขัด มีจิตใจที่เข้มแข็ง ไม่ตกเป็นทาสของสิ่งข้างนอกซึ่งอาจทำให้เสียคนได้ง่าย
2. ให้ความอบอุ่นใจแก่ผู้อื่น คนที่มีความอดทนนั้นไร้ภัยจากอยู่ใกล้และร่วมงานด้วย เพราะก่อให้เกิดความอุ่นใจในการสนับสนุนกัน ทำงานร่วมกัน ครอบครัวญาติพี่น้องก็สบายใจ ที่ได้อยู่และร่วมงานกับคนที่มีความอดทน
3. ทำให้มีส่งาราครี เป็นที่บำ嵬ງ ไว้ใจได้ สำหรับคนที่เป็นผู้นำจะต้องมีความอดทนเป็นอย่างยิ่ง ในการประกอบภารกิจประจำวัน
4. สามารถป้องกันความหายนะได้ โดยการอดทนต่อสิ่งข้าง外 ใจซึ่งเป็นอำนวยฝ่ายตัวที่ จะนำพาชีวิตก่อเป็นทาสของสิ่งข้าง外 ภายนานาประเทศ ทำให้เป็นคนมัธยัสถ์รู้จักยอมทรัพย์เพื่อ อนาคต ได้มากกว่าคนที่ขาดความอดทน ไม่สู้ความยากลำบาก

วิธีพัฒนาตนให้มีความอดทน

1. ฝึกสมาร์ต เพาะกายฝึกสมาร์ตเป็นการฝึกรวมพลังใจ ให้แน่แน่ ซึ่งจะส่งผลให้เป็นบุคคลที่มีความอดทน โดยเฉพาะท่านต่ออำนวยกิเลส
2. ฝึกยั่งใจตนเอง คนที่จะบุ่มใจตนเอง ให้นั่นจะต้องฝึกบอยๆ โดยพิจารณาเห็นโทษของ การเป็นคนที่ขาดความอดทน และประโยชน์ที่บุคคลที่มีความอดทนจะพึงได้รับ เมื่อเห็นคุณและโทษดังกล่าวแล้วย่อมจะทำให้บุคคลนั้นใจตนเองได้
3. ยึดบุคคลเป็นตัวอย่าง คือเอาอย่างบุคคลที่ประสบความสำเร็จในชีวิต เพราะจะต้องเป็นคนที่มีจิตใจเข้มแข็ง ใจเย็น มีความปกติทั้งทางกาย วาจา และจิตใจ แบบอย่างของคนไทยทั้งประเทศค้านความอดทน ได้แก่องค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ
4. เป็นผู้ที่ประกอบด้วยปัญญา ใช้ปัญญาตรตรองว่าอะไร ไม่ดี อะไรควรทำ อะไร ไม่ควรทำ ควรตั้งใจให้แน่แน่ ในอันที่จะเอาชนะอุปสรรคทั้งหลายทั้งปวง เพื่อความสำเร็จ ในชีวิต

ใบงานที่ 3

คำชี้แจง เมื่อผู้เรียนศึกษาสถานการณ์ต่อไปนี้แล้ว ตอบคำถามตามประเด็นที่กำหนดให้

สถานการณ์ที่ 1

นูญรีเป็นหญิงที่พุฒนาเข้าลักษณะที่ว่าปากสว่างเกินความลับของเพื่อนไว้ไม่ได้ มักอาความลับของเพื่อนไปเปิดเผยให้บุคคลที่ 3 รับรู้ โดยไม่คำนึงถึงความรู้สึกและความเสียหายที่จะเกิดกับเพื่อน จากการพูดของตนเอง ทำให้ไม่มีเพื่อนคนใดอยากสนับสนุน เพราะเกรงต่อพฤติกรรมปากสว่างของเธอ

ประเด็นวิเคราะห์

- เพราะเหตุใดนูญรีจึงทำเช่นนั้น
- การกระทำของนูญรีมีผลผลกระทบอย่างไร
- หากนักเรียนเป็นเพื่อนนูญรีจะแนะนำนูญรีอย่างไรเพื่อปรับพฤติกรรม

สถานการณ์ที่ 2

ปิติเป็นคนที่มีจิตใจงามไม่ใส่ร้าย ไม่ร้ายยาบุคคลอื่น ไม่กล่าวโหงมบุคคลอื่น เมื่องานของเขามีปัญหาและอุปสรรค เขายังไม่โวยสิ่งศักดิ์สิทธิ์ หรือโชคชะตา ขยันทำงานหนักที่ของตนให้คืบหน้า โดยปฏิบัติตามคำสอนของท่านพุทธทาสที่ว่า ปิดหูชั้ยขวา ปิดตาสองข้าง ปิดปากเสียบ้าง จะนั่งนอนสบาย

ประเด็นวิเคราะห์

- คำสอนที่ปิติยึดถือปฏิบัติหมายความว่าอย่างไร
- ผลจากการปฏิบัติตามของเขายังเป็นอย่างไร
- และอะไรเป็นสาเหตุให้ปิติต้องปฏิบัติอย่างนั้น

สถานการณ์ที่ 3

แดงเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ต้องทำงานรับจ้างล้างงานตามร้านอาหารในวันเสาร์ อาทิตย์ เพื่อหาเงินจนเงื่อนอบครัว เพราะพ่อของแดงเสียชีวิตจากอุบัติเหตุขณะทำงานก่อสร้าง แม่ของแดงไม่มีอาชีพที่แน่นอนรับจ้างไปวันๆ รายได้จึงไม่พอที่จะเลี้ยงแดงและน้องอีก 2 คน แดงจึงต้องทำงานหนักเกินวัย แต่ไม่เคยปรีบกบฏให้ไม่สนับ邪ใจ

- ให้ผู้เรียนแสดงความเห็นถึงพฤติกรรมการกระทำการของแดง

สถานการณ์ที่ 4

จากการเกิดเหตุการณ์ยึดอำนาจของรัฐบาล เมื่อวันที่ 19 กันยายน 2549 ส่งผลให้รัฐบาลในขณะนั้นหมดอำนาจไปทันที และ 2 สัปดาห์ต่อมาเกิดมีรัฐบาลชุดใหม่เข้ามายึดอำนาจ ผู้นำรัฐบาลที่ถูกยึดอำนาจถูกตรวจสอบ และนำไปสู่การอาชัคทรัพย์จำนวนมหาศาล

ประเด็นวิเคราะห์

- อะไรเป็นสาเหตุนำไปสู่การยึดอำนาจ 19 กันยายน 2549
- เหตุการณ์ดังกล่าวส่งผลกระทบต่อสังคมโดยรวมอย่างไรบ้าง
- ทางออกที่ดีที่สุดของเหตุการณ์ดังกล่าวควรเป็นอย่างไร

ใบงานที่ 4

แบบประเมินตนเอง เรื่อง ความอดทน

คำชี้แจง ให้ผู้เรียนระบุพฤติกรรมและแสดงความเห็นตามประเด็นที่กำหนด

ก. เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเพราะขาดความอดทนของนักเรียน

1. ผลที่ตามมาคือ
2. ผลที่ตามมาคือ
3. ผลที่ตามมาคือ
4. ผลที่ตามมาคือ
5. ผลที่ตามมาคือ

ข. เหตุการณ์สำคัญที่เกิดขึ้นแต่นักเรียนทันได้

1. ผลที่ตามมาคือ
2. ผลที่ตามมาคือ
3. ผลที่ตามมาคือ
4. ผลที่ตามมาคือ
5. ผลที่ตามมาคือ

ค. สิ่งที่ผู้เรียนต้องการฝึกให้เกิดความอดทนให้ได้ คือ

1. วิธีการฝึก คือ
..... เพราะ
2. วิธีการฝึก คือ
..... เพราะ
3. วิธีการฝึก คือ
..... เพราะ
4. วิธีการฝึก คือ
..... เพราะ

พุทธศาสนาสุภาษิต
ผู้ใดโทรศตอบบุคคลที่โทรศก่อนแล้ว
บุคคลนั้นกลับเป็นคนเดวกว่าผู้ที่โทรศก่อน

พุทธศาสนาสุภาษิต
จงชนะคนโทรศด้วยการไม่โทรศตอบ

คำคม
โทรศคืออะไร โนโทรศือบ้า ไม่โทรศดีกว่า จะได้ไม่บ้าไม่โง

.....

หัญญาแม้เป็นพีชเล็กๆ แต่เพราจะมีความทรงอดทน
จึงสามารถแพร่พันธุ์ไปได้ทั่วโลกฉันใด
คนเราแม่กำลังทรัพย์ กำลังความรู้ ความสามารถจะยังน้อย
แต่ถ้ามีความอดทนแล้ว ย่อมสามารถฝึกฝนตนเองได้

โทรศื่น โทรศอบ ชั่งขา
โทรศ่าว โทรศับน ทนเอา
ใจเรา รั่นเย็น ก็เป็นพอ

.....

ในความรู้ เรื่อง พระเตเมีย่ใบ

พระราชบรมองค์หนึ่ง ทรงพระนามว่า พระเจ้าสิกราชครองเมืองชื่อว่าพาราณสี มีพระมเหศี พระนามว่า จันทรเทวี พระราชบรมองค์ที่จะครองเมืองต่อจากพระราชบรมองค์ จึงโปรดให้พระนางจันทรเทวีทำพิธีขอพระโกรสจากเทพเจ้า พระนางจันทรเทวีจึงทรงอธิษฐานว่า "ข้าพเจ้าตั้งใจรักษาศีลให้บริสุทธิ์ตลอดมาขอให้นุญกุศลนี้บันดาลให้ข้าพเจ้ามีโภสดดวยเด็ด" ด้วยอานุภาพแห่งศีลที่บริสุทธิ์พระนางจันทรเทวีจึงทรงครรภ์ และต่อมาประสูติพระโภสตสมดังความปรารถนาพระโภส มีรูปโภณ์ตามยิ่งนัก ทั้งพระราชบรมสี และประชาชนทั้งหลายมีความยินดียิ่งนัก พระราชบรมองค์พระโภสว่า เเตเมีย่ แปลว่า เป็นที่ยินดีของคนทั้งหลาย บรรดาพราหมณ์ผู้รู้วิชาทำนายลักษณะบุคคล ได้กราบทูลพระราชบรมฯ วันนี้ทรงอุ้มพระเตเมีย่ไว้บนตักขณะที่กำลังพิพากษาไทยผู้ร้าย 4 คน พระราชบรมองค์ตรัสสั่งให้อาหารายที่มีหนามแหลมคมนาเจี้ยนผู้ร้ายคนหนึ่ง จากนั้นส่งไปขังคุกให้อาจนาภัยแหงศรีษะผู้ร้ายคนที่สาม และให้ใช้หลวงเสียงผู้ร้ายคนสุดท้าย พระเตเมีย่ซึ่งอยู่บนตักพระบิดา ได้ยินคำพิพากษาดังนั้น มีความตกใจหาดกลัว ทรงคิดว่า "วันนี้เราเป็นพระราชบรมองค์ที่ต้องตัดสินไทยผู้ร้ายบ้าง และคงต้องทำนาป เช่นเดียวกันนี้ เมื่อเราตายไปก็จะต้องตกนรกอย่างแน่นอน" เมื่อจากพระเตเมีย่เป็นผู้มีบุญ จึงรำลึกชาติได้และทรงทราบว่า ในชาติก่อนได้เคยเป็นพระราชบรมองค์เมือง และได้ตัดสินไทยผู้ร้ายอย่างเดียวกันนี้เมื่อพระราชบรมองค์สื้นพระชนม์จึงต้องตกนรกอยู่นานถึง 7,000 ปี พระเตเมีย่ทรงมีความหวาดกลัวอย่างยิ่งทรงรำพึงว่า "ทำอย่างไร หนอ เราจึงจะไม่ต้องทำนาป และไม่ต้องตกนรกอีก" ขณะนั้นเทพธิดาที่รักษาเศวตฉัตรได้ยินคำรำพึงของพระเตเมีย่ จึงปรากฏกายให้พระราชบรมองค์เห็นและแนะนำพระเตเมีย้ว่า "หากพระราชบรมองค์กลัวที่จะทำนาป เกรงว่าจะตกนรก จงทำเป็นหุหนอง เป็นใบ และเป็นอย่างเปลี่ย อย่าให้ชนทั้งหลายรู้ว่า พระราชบรมองค์เป็นคนคลาด เป็นคนมีบุญ พระราชบรมองค์ต้องมีความอดทน ไม่ว่าจะได้รับความเดือดร้อนอย่างใด ก็ต้องแข็งพระทัยต้องทรงต่อสู้" พระเตเมีย่กุณาร ได้ยินเทพธิดากล่าวดังนั้น ทรงคิดพระทัยเป็นอย่างยิ่ง จึงทรงตั้งใจอธิษฐานว่า "ต่อไปนี้เราจะทำนาเป็นคนใหม่ หุหนอง และอย่างเปลี่ย ไม่ว่าจะมีเรื่องอันใดเกิดขึ้น เราจะไม่ละความตั้งใจเป็นอันขาด"

นับแต่นั้นมา พระเตเมีย่ที่ทำพระราชบรมองค์เป็นคนหุหนอง เป็นใบ และเป็นอย่างเปลี่ย ไม่ร้อง ไม่พูด ไม่หัวเราะและไม่เคลื่อนไหวร่างกายเลย พระบิดาและพระมารดา ทรงมีความวิตกกังวล ในการของพระราชบรมองค์ตั้งสั่งให้เพิ่งและแม่นทคล่องด้วยอุบายน้ำ แต่ก็ไม่สามารถทำให้พระเตเมีย่ตอบสนองได้ ในที่สุด พระราชบรมองค์ให้หาราหมณ์และที่ปรึกษาทั้งหลายมาและตรัสสถานว่า

"พวากเจ้าเคยทำนายว่า ลูกเราจะเป็นผู้มีบุญ เป็นพระราชผู้สืบราชบัลลังก์ เมื่อลูกเรามีอาการเหมือนคนหูหนวก เป็นไป และเป็นงอยเช่นนี้ เราจะทำอย่างไรดี" พระมหาณและที่ปรึกษาพากันกราบทูลว่า "เมื่อตอนที่ประสูติ พระอิรส มีลักษณะเป็นผู้มีบุญแต่บัดนี้กล้ายเป็นคนหูหนวก เป็นไป เป็นงอยเป็นข้า ก็กล้ายเป็นกาลกิจจะทำให้บ้านเมือง และประชาชนเดือดร้อน ขอให้ทรงค์ทรงสั่งให้นำพระอิรสไปฟังที่ป่าช้าพิศิบดิ จะได้สืบอันตราย "พระราชไได้ยินดังนั้นก็ทรงเครื่องพระทัยด้วยความรักพระอิรส แต่ก็ไม่อาจแก้ไขอะไรได้ เพราะทรงเป็นห่วงบ้านเมือง และประชาชน จึงต้องทำตามคำกราบทูลของพระมหาณ และที่ปรึกษาทั้งหลาย พระนางจันทเทวีทรงทราบว่า พระราชไให้นำพระอิรสไปฟังที่ป่าช้าพิศิบดิ ก็ทรงร้องไห้ครั่วครวญว่า "พ่อเตเมียลูกกรัก แม่รู้ว่าลูกไม่ใช่คนงอยเปลี่ย ไม่ใช่คนหูหนวก ไม่ใช่คนใน ลูกอย่าทำอย่างนี้เลย แม่เคราโศกมาตลอดเวลา 16 ปีแล้ว หากลูกถูกนำไปฟัง แม่คงเศร้าโศกจนลึกลายเป็นแน่" พระเตเมียได้ยินดังนั้น มีจิตสงสารพระมารดาเป็นอันมาก ทรงสำนึกในพระคุณของพระมารดา แต่ในขณะเดียวกันก็ทรงรำลึกว่า พระองค์ตั้งพระทัยไว้ว่า จะไม่ทำการอันใดที่จะทำให้ต้องไปสู่นรกอีก จะไม่ทรงยอมความตั้งใจที่จะทำเป็นไปหูหนวก และเป็นงอย จะไม่ยอมให้สิ่งใดมาขัดขวางไปจากหนทางที่ทรงวางแผนไว้แล้วนี้เป็นอันขาด พระราชตรัสสั่งให้นายสารถีซื่อ สุนันทะ นำพระเตเมียขึ้นรถเที่ยมมา ไปที่ป่าช้าพิศิบดิ ให้บุคคลุนนำอาพระเตเมียลงไปอาดินกลับเสียให้ตาย นายสุนันทะจึงทรงอุ้มพระเตเมียขึ้นรถเที่ยมมา จากนั้นพาไปที่ป่าช้าพิศิบดิ และเมื่อไปถึงป่าช้านายสุนันทะก็เตรียมบุคคลุนจะฟังพระเตเมีย พระกุณาราประทับนอยู่บนราชรถ ทรงรำพึงว่า "บัดนี้เราพ้นจากความทุกข์แล้ว หากต้องเป็นพระราชฯ จะต้องทำบานป เราได้อดทนมาตลอดเวลา 16 ปี ไม่เคยเคลื่อนไหวร่างกายเลย เราจะลองดูว่า เราบังคงเคลื่อนไหวได้หรือไม่ มีกำลังร่างกายสมบูรณ์หรือไม่" รำพึงแล้ว พระเตเมียก็เสด็จลงจากราชรถทรงเคลื่อนไหวร่างกายทดลองเดินไปมา ทราบว่าบังคงมีกำลังร่างกายสมบูรณ์แข็งแรงจึงทดลองยกราชรถ ปรากฏว่าทรงมีกำลังสามารถยกราชรถขึ้นกวัดแก้วไปมาได้อย่างง่ายดาย จึงทรงเดินไปหา นายสุนันทะที่กำลังก้มหน้าก้มตาบุคคลุนอยู่ ตรัสถามนายสุนันทะว่า "ท่านเริ่มนบุคคลุนไปทำไร" นายสุนันทะรีบตอบ คำตามโดยไม่ได้เงยหน้าขึ้นดูว่า "เราบุคคลุนจะฟังพระอิรส ของพระราชฯ เพาะพระอิรส เป็นงอย เป็นไป และหูหนวก พระราชตรัสสั่งให้ฟังเสีย จะได้ไม่เป็นอันตรายแก่บ้านเมือง" พระเตเมียจึงตรัสว่า "เราไม่ได้เป็นไป ไม่ได้หูหนวก และไม่จงงอยเปลี่ย จงงขึ้นดูเราเดิด ถ้าท่านฟังเราเสีย ท่านก็จะประพฤติถึงที่ไม่เป็นธรรม" นายสารถีจึงงงขึ้นดูเห็นพระเตเมียก็จำไม่ได้ จึงถามว่า "ท่านเป็นใคร ท่านมีรูปร่างงามราวกับเทพา ท่านเป็นเทพาหรือ หรือว่าเป็นมนุษย์ ท่านเป็นลูกไคร ทำอย่างไร เราจึงจะรู้จักท่าน" พระกุณาราตอบว่า "เราคือพระเตเมียกุณาร นายสารถีได้ยินพระเตเมียตรัสยังเกิดความสงสัย จึงเดินมาดูที่ราชรถ ก็ไม่เห็นพระกุณารที่ตนพามา ครั้นเดินกลับมาพินิจพิจารณาพระเตเมีย"

อีกรั้งก็จำได้ จึงทูลว่า "ข้าพเจ้าจะพาพระองค์กลับวัง ขอเชิญเสด็จกลับไป ทรงพระนครถิด" พระเตมีย์ตรัสตอบว่า " เราไม่กลับไปวัง อีกแล้ว เราได้ตัดขาดจากความยินดีในสมบัติทั้งหลาย เรายังคงความหลงใหลในกิเลสทั้งหลาย เราจะขอบชัยอยู่ในป่านี้แต่ลำพัง เราต่อสู้ได้ชัยชนะในจิตใจของเราแล้ว" นายสุนันทะสารถีได้ฟังก็เกิดความยินดี ทูลพระเตมีย์ว่า จะขอบชัยกับพระเตมีย์ในป่า แต่พระองค์ เห็นว่า หากนายสารถีไม่กลับไปเมือง จะเกิดความสงสัยว่าพระองค์ หายไปไหน ทั้งนายสารถี ราชรถ เครื่องประดับทั้งปวงก็สูญหายไป ควรที่นายสารถีจะนำสิ่งของ ทั้งหลายกลับไปพระราชวัง ทูลเรื่องราวให้พระราชทรงทราบเสียก่อน จากนั้นจึงกลับมาบัวชเมื่อ หมุดภาระแล้ว นายสุนันทะจึงกลับไปกราบทูลพระราชาว่า พระเตมีย์กุณาร มิได้วิกลิการ แต่ ทรงมีรูปโฉมงดงามและตรัสได้ไฟเราะ เหตุที่แสร้งทำเป็นคนพิการก็ เพราะไม่โปรดนาจะ ทรงราชสมบัติ ไม่โปรดนาจะก่อเรื่องทำนาปือกต่อไป เมื่อพระราชและพระมหาเสสได้ทรงทราบ ก็ทรงปลื้มปิดบินดี โปรดให้จัดกระบวนไปรับพระเตมีย์กลับจากป่า ขณะนั้นพระเตมีย์ทรงผนวช แล้ว ประทับอยู่ในบรรณศาลาซึ่งเทวดาเนรมิตไว้ให้ เมื่อพระบิดา พระมารดาเสด็จไปถึง พระเตมีย์จึงเดี๋ยวมาต้อนรับ ทักทายปราชัยกันด้วยความยินดี พระราชาเห็นพระโอรสผนวชเป็นถุยิ่ง เสวยใบไม้คลอกเป็นอาหาร และประทับอยู่ลำพังในป่า จึงตรัสตามว่าเหตุใด จึงขังมีผิวพรรณผ่องใส ร่างกายแข็งแรง พระเตมีย์ตรัส ตอบพระบิดาว่า "อาตามานีร่างกายแข็งแรง ผิวพรรณผ่องใส เพราะไม่ต้องเคราโศกถึงอดีต ไม่ต้องรอคอยอนาคต ใช้ชีวิตให้เป็นไปตามที่สมควรในปัจจุบัน พระราชทรัสรขอให้พระเตมีย์กลับไปทรงราชสมบัติ ทรงชักชวนให้นิถึงความสุขสบายต่างๆ พระเตมีย์จึงตรัสตอบว่า "วันคืนนี้แต่จะล่วงเลยไป ผู้คนมีแต่ จะแก่ เจ็บ และตาย จะเอาสมบัติ ไปทำอะไรทรัพย์สมบัติและความสุขทั้งหลายอาจหายไปได้ อาตามาพ้นจาก ความผูกพัน ทั้งหลายแล้ว ไม่ต้องการทรัพย์สมบัติอีกแล้ว" เมื่อพระราชได้ยินดังนั้น จึงเห็นประโยชน์อันใหญ่ยิ่งในการอุทกวิชชา ทรงประสงค์ที่จะละทิ้งราชสมบัติออกบัวช พระมหาเสส และเสนาข้าราชการบริพาร ทั้งปวงรวมทั้งบรรดา ประชาชนทั้งหลายในเมืองพาราณสี ก็พร้อมใจกันออกบัวช บำเพ็ญเพียร โดยทั่วหน้ากัน เมื่อตายไปก็ได้ไปเกิดในสวรรค์ พ้นจากความผูกพัน ในโลกมนุษย์ ทั้งนี้เป็น คำย้ำพระเตมีย์กุณาร ทรงมีความอุดหนนมีความตั้งใจ อันมั่นคงแน่วแน่ในการที่ไม่ก่อเรื่อง ทำนาป ทรงมุ่งมั่นอุดหนุน จนประสบผลสำเร็จดังที่หวัง เหมือนดังที่ทรงรำพึงว่า " ผู้ที่ไม่ใจเร็วตัวน ได้ผู้ที่ มีความอุดหนุน ย่อมได้รับผลสำเร็จด้วยดี "

เกณฑ์การให้ระดับคะแนนประเมินใบงาน

ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์การให้ระดับคะแนน				หน่วยนัก ชุดเน้น
	4	3	2	1	
1. เนื้อหา	1. ตรงกับ ข้อเท็จจริง 2. เป็นไป ตามลำดับขั้นตอน 3. รายละเอียด ครอบคลุม 4. สอดคล้องกับ งาน	1. ตรงกับ ข้อเท็จจริง 2. เป็นไป ตามลำดับขั้นตอน 3. รายละเอียด ครอบคลุม	1. ตรงกับ ข้อเท็จจริง 2. เป็นไป ตามลำดับขั้นตอน	1. ตรงกับ ข้อเท็จจริง	4
2. ความ ประณีต	1. มีความเป็น ระเบียบเรียบร้อย 2. มีความสะอาด	1. มีความเป็น ระเบียบเรียบร้อย 2. มีร่องรอยขุ่น จีด ๆ 1 – 2 แห่ง	1. มีความเป็น ระเบียบเรียบร้อย 2. มีร่องรอยขุ่น จีด ๆ จีด 3 – 5 แห่ง	1. มีความ เป็นระเบียบ เรียบร้อย 2. มีร่องรอย ขุ่น จีด จีด ๆ 5 แห่งขึ้นไป	3
3. รูปแบบ	1. แปลกใหม่ น่าสนใจ 2. ตกแต่งสีสัน สวยงาม 3. ภาพประกอบ สัมพันธ์กับเนื้อหา 4. มีความ เหมาะสม	1. แปลกใหม่ น่าสนใจ 2. ตกแต่งสีสัน สวยงาม 3. ภาพประกอบ สัมพันธ์กับเนื้อหา	1. มีความ เหมาะสม 2. ตกแต่งสีสัน สวยงาม	1. มีความ เหมาะสม	3

ระดับคุณภาพ

คะแนน 31 – 40	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน 21 – 30	หมายถึง	ดี
คะแนน 11 – 20	หมายถึง	พอใช้
คะแนน 10	หมายถึง	ควรปรับปรุง

แบบบันทึกคะแนนการประเมินในงาน

แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียน

ชื่อคุณ..... สามาชิกในกลุ่ม 1)..... 2).....
 3)..... ผู้สังเกต.....

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย ในช่องที่ตรงกับความเป็นจริง

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ								
	ดี			พอใช้			ปรับปรุง		
	3	2	1	3	2	1	3	2	1
1. มีการปรึกษากันก่อนทำงาน									
2. จัดแบ่งหน้าที่ให้สามาชิกในกลุ่มและทุกคนทำงาน หน้าที่									
3. จัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์พร้อมและเหมาะสมก่อนการ ปฏิบัติงาน									
4. ปฏิบัติตามขั้นตอนและวิธีการที่ได้ตกลงกัน									
5. ขณะปฏิบัติตามมีการปรึกษาและให้ความช่วยเหลือ กัน									
6. ผลงานเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้									
7. งานเสร็จภายในเวลาที่กำหนด									
8. ผลงานประณีต ไม่ทำแบบสุกอาจาเพาคิน									
9. ผลงานเกิดประโยชน์หรือใช้งานได้จริง									
10. ประยุกต์ทรัพยากรและดำเนินถึงผลลัพธ์ทบท่อ สิ่งแวดล้อม									

ข้อสังเกตเพิ่มเติม

.....

.....

.....

เกณฑ์ระดับคุณภาพ

21 – 30	=	ดี
11 – 20	=	พอใช้
0 – 20	=	ปรับปรุง

เกณฑ์การให้ระดับคะแนนคำประพันธ์ / คำขวัญ / คำคม

ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์การให้ระดับคะแนน				น้ำหนัก จุดเน้น
	4	3	2	1	
หลักการแต่งคำประพันธ์ / คำขวัญ	1. ถูกต้องตามหลักการแต่งคำประพันธ์ / การแต่งคำขวัญ ไม่เกิน 3 แห่ง	2. พิเศษหลักการแต่งคำประพันธ์ / การแต่งคำขวัญ ไม่เกิน 5 แห่ง	1. พิเศษหลักการแต่งคำประพันธ์ / การแต่งคำขวัญ ไม่เกิน 7 แห่ง	1. พิเศษหลักการแต่งคำประพันธ์ / การแต่งคำขวัญ ไม่เกิน 9 แห่ง	4
การใช้ประโยชน์	1. ใช้ประโยชน์ถูกต้อง ชัดเจน ถล่ำถวย	1. ใช้ประโยชน์ สับสนวากวน 1 ประโยค	1. ใช้ประโยชน์ สับสนวากวน 2 ประโยค	1. ใช้ประโยชน์ สับสนวากวน 3 ประโยค	3
การใช้ภาษา	1. เขียนสะกดคำได้ถูกต้องหรือเขียนผิดพลาดไม่เกิน 1 – 3 คำ 2. ใช้คำได้เหมาะสม	1. เขียนสะกดคำได้ถูกต้องผิดพลาด 4-6 คำ 2. ใช้คำได้เหมาะสม	1. เขียนสะกดคำ “ได้”ถูกต้อง ผิดพลาด 7-10 คำ	1. เขียนสะกดคำ “ได้”ถูกต้อง ผิดพลาดมากกว่า 10 คำ	3

ระดับคุณภาพ

คะแนน 31 – 40	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน 21 – 30	หมายถึง	ดี
คะแนน 11 – 20	หมายถึง	พอใช้
คะแนน 10	หมายถึง	ควรปรับปรุง

แบบบันทึกคะแนนการประเมิน คำประพันธ์ / คำขวัญ / คำคม

ภาคผนวก ค

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เรื่อง หลักธรรมตามรอยพระยุคลบาท

ก่อนเรียนและหลังเรียน

**คำชี้แจง แบบทดสอบทั้งหมดมี 40 ข้อ ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย (X) ทับอักษร ก, ข, ค, ง
ข้อที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว**

1. ความหมายของคำว่าสำนึกดีในข้อใดถูกต้องที่สุด
 - ก. ความตระหนักในเรื่องที่ดี
 - ข. ความระลึกในการทำความดี
 - ค. ความสำนึกรักในความผิดที่ตนเองกระทำ
 - ง. ความรู้สึกตื่นเต้นชอบสร้างสรรค์สิ่งศิลป์ต่อส่วนรวม
2. พฤติกรรมใดที่แสดงให้เห็นว่าเป็นคนที่มีสำนึกดีต่อตนเอง
 - ก. แบ่งน้ำบ่อบริจาคโลหิต
 - ข. สิทธิสักดิ่มเหล้าเข้าสังคม
 - ค. กิตติใช้แต่พอดีที่เหลือฝ่ากนาการ
 - ง. สุทธิ ตรวจเช็คร่างกายทุกปี เพราะสูบบุหรี่จัด
3. จากการณ์ที่เครื่องบิน เกิดอุบัตเหตุที่จังหวัดภูเก็ต นักเสียชีวิตเป็นจำนวนมาก และมีชาวต่างชาติออกมากล่าวชื่นชมในการให้ความช่วยเหลือของเจ้าหน้าที่ไทย ไม่ Crowley โอกาส ไม่เอ้า เปรีบัน ด้วยวิธีการต่างๆ จากเหตุการณ์ดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าเจ้าหน้าที่ไทยที่ให้การช่วยเหลือ เป็นคนอย่างไร
 - ก. ไม่ใช่นักคน Crowley โอกาส
 - ข. เป็นนิสัยคนไทยทุกคน ไม่เข้าเดินไม่
 - ค. เห็นแก่ประเทศไทย กลัวเสียชื่อเสียง
 - ง. อยากรจะทำแต่เกรงว่าต่างชาติจะประณาม
4. บุคคลใดต่อไปนี้ทำประโยชน์ให้ครอบครัวมากที่สุด
 - ก. สิริ สอนน้องทำการบ้าน
 - ข. สรุษ ขาดเรียนเพื่อช่วยแม่ขายของ
 - ค. นงนารถ ตั้งใจเรียนประพฤติดีเป็นคนดี
 - ง. นิติ ปกป้องครอบครัวทุกอย่างเข้าลักษณะที่ว่า ตระกูลข้าราชการอย่าแตะ

5. ข้อใดเป็นผลกระทบที่เกิดจากการขาดสำนักศึกในครอบครัวที่ชัดเจนที่สุด
- ครอบครัวแตกแยก เพราะสามีปันใจให้หันไปอื่น
 - ครอบครัวแตกแยกไม่มีสุข เพราะลูกๆ ไม่ถูกกัน
 - ครอบครัวแตกแยก เพราะพ่อ-แม่ประสบอุบัติเหตุเสียชีวิต
 - ครอบครัวแตกแยก เพราะผู้ใหญ่ทั้งสองฝ่ายไม่ปรองดองกัน
6. กิตติศักดิ์เป็นนักการเมืองท้องถิ่น เวลาหาเสียงชอบพูดว่า โปรดเลือกข้าพเจ้าเป็น ส.ส. ข้าพเจ้าจะทำทุกอย่าง โดยคำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลัก จากข้อความดังกล่าวเข้าพูดเพื่อตนเองหรือเพื่อส่วนรวมเป็นหลัก
- ตนเอง เพราะมุ่ยทุกคนเห็นแก่ตัว
 - ตนเอง เพราะเมื่อท่านลงคะแนนให้ผมแล้ว ผู้จะทำให้ท่าน
 - ผู้อื่น เพราะเขาจะทำทุกอย่าง โดยคำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวม
 - ผู้อื่น เพราะหากทำเพื่อตนเองแล้วจะไม่มีใครผู้ใดลงคะแนนให้
7. วิธีใดต่อไปนี้เป็นการปลูกฝังให้เกิดสำนักศึกต่อสังคมมากที่สุด
- คุณพ่อพาลูกไปทำงานญี่ปุ่นแก่ตัว
 - คุณพ่อพาลูกขายอาชุ 10 ขวบไปด้วยในการร่วมงานเลี้ยงรุ่น
 - คุณแม่พาลูกไปเลี้ยงอาหารเด็กด้อยโอกาสที่บ้านราษฎร์
 - คุณพ่อเล่าเหตุการณ์ที่ตนเองเป็นอาสาสมัครมูลนิธิร่วมกตัญญูช่วยคนประสบภัยสึนามิ
8. ข้อความใดต่อไปนี้มีความหมายสอดคล้องกับความพอเพียง
- ผ่อนทั้งให้เป็นเงิน
 - เห็นช้างซึ่งอยู่ข้างตาน้ำ
 - มีสิ่งพึงบารุงให้ครบถ้วน
 - นกน้อยทำรังแต่พอตัว
9. หากคนในสังคมมีความพอเพียง พอกประมาณ มีเหตุผล สร้างภูมิคุ้มกันที่ดีในตนเองหายนะใดจะไม่เกิดกับมนุษยชาติเลย
- หายนะจากโรคเอดส์
 - หายนะจากไข้หวัดนก
 - หายนะจากโรคอ้วน
 - หายนะจากโรคมะเร็ง

10. เหตุใดคนที่มีความพอเพียงได้ชื่อว่าปฏิบัติดเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม
 ก. ไม่สร้างความเดือดร้อนให้บุคคลอื่น
 ข. เป็นบุคคลที่มีมนุษย์สัมพันธ์ที่ดีกับคนทั่วไป
 ค. จะทำการใดนักถึงส่วนรวมมากกว่าคนเอง
 ง. รู้จักแสวงหาความก้าวหน้าด้านต่างๆ ให้ตนเอง
11. บุคคลใดมีพฤติกรรมบ่งชี้ให้รู้ว่าเป็นคนที่มีความพอเพียงชัดเจนที่สุด
 ก. สิน ทนไม่ได้ต้องหยิบเอาของคนอื่นเมื่อขาดแคลน
 ข. สันต์ มีฐานะดีแต่ใช้จ่ายอย่างระมัดระวัง
 ค. สันติ เป็นนักสะสมของเก่าไม่เกี่ยงราคา
 ง. สนธิ รายรับไม่พอจ่ายเพราะเงินเดือนน้อย
12. ผลใดต่อไปนี้เป็นร่างวัลของคนที่ปฏิบัติตามหลักความพอเพียง
 ก. ความสุขที่เกิดขึ้นด้านจิตใจ
 ข. ความสุขจากไม่สั่งสมวัตถุ
 ค. ความสุขด้านยศถาบรรดาศักดิ์
 ง. ความสุขด้านการสมาคมกับคนทุกระดับ
13. พฤติกรรมของใครต่อไปนี้เป็นแบบอย่างด้านความพอเพียง
 ก. สมศรี มีเสื้อผ้ามากมายแต่ไม่ชอบนำไปบริจาค
 ข. สมศักดิ์ ทำไร่นาสวนผสมและทำบัญชี รับ-จ่าย ทุกเดือน
 ค. กรุสมหมาย วันนี้กับยี่สิบปีที่แล้ววิธีสอนยังเหมือนเดิมไม่เปลี่ยนเพราะพอเพียง
 ง. สมควร เป็นคนทันสมัยไม่ตกยุคของใช้ต้องเป็นปัจจุบัน เช่น โทรศัพท์ต้องรุ่นล่าสุด
14. บุคคลใดมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตนเอง ตามหลักความพอเพียง
 ก. รัตนา ยอมอดเก็บเงินค่าอาหารกลางวันไว้ซื้อโทรศัพท์
 ข. นงนุช มีภูมิคุ้มกันที่ดียิ่งปฏิเสธทุกอย่างที่ผ่านมาในชีวิต
 ค. นุชนาด เลือกซื้อเลือกใช้เฉพาะของที่จำเป็นไม่ฟุ่มเฟือย
 ง. นานะ ปฏิบัติธรรมอย่างเคร่งครัดเพื่อสักดิสิ่งเรื่วร้ายไม่ให้ผ่านเข้ามาในชีวิต
15. ความพอเพียงจะเกิดกับแต่ละบุคคลได้ด้วยวิธีใด
 ก. ปฏิบัติดเป็นคนนึงเลย
 ข. ชื่นชมยินดีกับสมบัติผู้อื่น
 ค. ชื่นชมต่อตนเองมากกว่าคนอื่น
 ง. พ้อใจกับการได้ใช้ความสามารถของตนเอง

16. ข้อใดต่อไปนี้ให้ความหมายของ ความไม่ประมาท ได้ถูกต้องที่สุด
- ความไม่ประมาท คือการมีสติกำกับอยู่เสมอ
 - ความไม่ประมาท คือ การลดปริมาณการดื่มสุราในแต่ละวันให้เหลือน้อยที่สุด
 - ความไม่ประมาท คือการเข้าใจเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นและมีขั้นตอนการทำงานที่ถูกต้อง
 - ความไม่ประมาท คือการรู้เหตุการณ์ล่วงหน้าจากการดูดวงและมีการระมัดระวังที่จะเกิด
17. ผู้ที่ไม่ประมาทในการศึกษาสามารถสังเกตได้ชัดเจนที่สุดจากพฤติกรรมใด
- ไม่สามารถ อ่านอย่างเดียว
 - ปฏิบัติตามผู้อื่นเสมอ
 - เข้าเรียนเมื่อถึงเวลาเรียน
 - หมั่นฝึกฝนตนเองอย่างต่อเนื่อง
18. ลักษณะเช่นใดเป็นความประมาทที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่ำชีวิตผู้อื่นอย่างร้ายแรง
- เที่ยวกางคืนเป็นประจำ
 - จัดปาร์ตี้ยาเสพติดทุกคืนวันเสาร์
 - ดื่มสุราขณะขับรถเมล์รับส่งผู้โดยสาร
 - ทำอะไรตามความคิดเห็นของตนเองเสมอ
19. ผู้ที่ปฏิบัติตามเป็นคนไม่ประมาทจะได้รับผลอย่างไร
- ความรักและความอบอุ่น
 - ทรัพย์สินและความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน
 - ความช่วยเหลือจากผู้อื่นและความเจริญรุ่งเรือง
 - ความสุข ความสงบทางใจ ความเรียบง่ายและความก้าวหน้าในชีวิต
20. เหตุใดคนที่ประมาทในทางพุทธศาสนาจึงถือว่าเป็นคนที่ตาขะแล้ว
- เพราะคนที่ประมาทดายทุกคน
 - เพราะคนที่ประมาทไม่อาจทำดีได้
 - เพราะคนที่ประมาထอยู่ไปก็หนักแผ่นดิน
 - เพราะคนที่ประมาทไม่เคยคิดทำดีต่อคนเอง

21. คุณดาว ปฏิบัติตามหน้าที่ในแต่ละช่วงของชีวิต ได้อย่างเหมาะสมและแสดงว่าคุณดาวเป็นคนไม่ประมาทในเรื่องใด

- ก. ไม่ประมาทในวัย
- ข. ไม่ประมาทในเวลา
- ค. ไม่ประมาทในการศึกษา
- ง. ไม่ประมาทในการทำความดี

22. หลังเลิกเรียน มันนี้นักเพื่อนๆ ไปเดินเล่นในห้างสรรพสินค้า และเที่ยวเตร่คุ้นเคยกับจังหวัดกัน แสดงให้เห็นว่าแม่นนี้กำลังประมาทในเรื่องใด

- ก. กำลังประมาทในวัย
- ข. กำลังประมาทในเวลา
- ค. กำลังประมาทในการศึกษา
- ง. กำลังประมาทในการทำงาน

23. วิธีใดต่อไปนี้เป็นการฝึกตนให้เป็นคนไม่ประมาท

- ก. ทำใจให้ร่าเริงแจ่มใส
- ข. นั่งสมาธิอย่างสม่ำเสมอ
- ค. รู้จักแสดงความรู้รอบตัว
- ง. มีสติและใช้ปัญญาพิจารณาดูแล

24. ตอน เป็นเด็กเรียนเก่ง เพราะปัญญาดี มีความทะนงไม่ตั้งใจเรียนขณะที่ครูสอน ส่งผลให้คะแนนปลายภาคตกต่ำ เขาควรแก้ไขตนเองอย่างไร

- ก. เข้าเรียนสม่ำเสมอ
- ข. ตั้งใจเรียนขณะที่ครูสอนมากขึ้น
- ค. เรียนพิเศษเพิ่มเติมในทุกรายวิชา
- ง. หมั่นทำแบบฝึกหัดเพื่อรู้แนวทาง

25. บุคคลใดต่อไปนี้จัดว่าเป็นผู้มีความกตัญญู (รู้อุปการคุณที่บุคคลอื่นทำแก่ตนเอง)

- ก. อร ตั้งใจเรียนสม่ำเสมอ
- ข. โภน ช่วยพ่อแม่ทำงานบ้าน
- ค. ดอน ชานซึ่งในคุณของพ่อแม่
- ง. โจ้อี พับเก็บเสื้อผ้าให้เรียบร้อยเสมอ

26. พฤติกรรมของบุคคลใดต่อไปนี้ สอดคล้องกับคำว่า กตเวที (ทำดีตอบแทนคุณผู้มีพระคุณ) มากที่สุด

- ก. วินุลย์ พิมพ์หนังสือประวัติคุณแม่เจกเนื่องในงานศพของท่าน
- ข. รัตติ เป็นนักเรียนที่มีความประพฤติดี ช่วยเหลือผู้อื่นเสมอ
- ค. เกริก ทราบรูปคุณพ่อคุณแม่ซึ่งบุชาไว้ที่หัวเตียงก่อนนอนทุกคืน
- ง. เอ่องฟ้า ชนะการประกวดเรียงความ เรื่องแม่ของฉัน เนื่องในวันแม่แห่งชาติ

27. กตัญญูกตเวทีส่งผลดีต่อผู้นำไปปฏิบัติในชีวิตประจำวันอย่างไร

- ก. ได้รับยกย่องเลื่อนตำแหน่งที่สูงขึ้น
- ข. รายการโทรทัศน์ติดต่อเพื่อเผยแพร่ความกตัญญู
- ค. สังคมยอมรับได้รับเลือกให้เป็นบุคคลดีเด่นด้านความกตัญญู
- ง. เป็นที่ยอมรับของคนในสังคม มีความเจริญก้าวหน้า จิตใจสงบสุข ทำดีขึ้น

28. เหตุใดมนุษย์จึงต้องกตัญญูกตเวทีต่อสัตว์

- ก. เพราะมนุษย์ต้องอาศัยสัตว์เลี้ยงชีพ
- ข. เพราะสัตว์ทุกชนิดมีชีวิตเหมือนมนุษย์
- ค. เพราะสัตว์เลี้ยงบางชนิด เช่น สุนัขมีความซื่อสัตย์
- ง. เพราะสัตว์บางชนิด เช่น ช้าง ม้า วัว ควาย ช่วยมนุษย์ทำงาน

29. คำพูดที่ว่า ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว มีข่าวตามสื่อคนที่มีความกตัญญูเลี้ยงคุณผู้มีอุปการคุณ เพราะเหตุใดยังยากจนเป็นอยู่ค้าขายความเรื้อรังแค้น

- ก. เพราะสิ่งที่เขาทำยังไม่ดีจริง
- ข. เพราะทำดีไม่ถูกวิธี
- ค. เพราะผลของความดี คือ ดี ไม่ใช่ความร่ำรวย
- ง. เพราะความดียังไม่ให้ผลประโยชน์สัมภาระ

30. พฤติกรรมบุคคลใดแสดงว่ามีความกตัญญูกตเวทีต่อตนเองมากที่สุด

- ก. สมหมาย เป็นนักท่องราตรีตัวยงเพื่อหาความสุขใส่ตัวแต่มีวิธีป้องกันที่ดี
- ข. สมหักดิ์ เป็นมือปืนเพื่อหาเงินเลี้ยงตัวและครอบครัวให้รอดได้ในสังคมปัจจุบัน
- ค. สมศรี ปฏิบัติตนเป็นนักเรียนที่ดี ไม่เกี่ยวข้องกับลัจลัจจุบัน
- ง. สมทรง ตั้งใจเรียนช่วงปีลาก่อนเพื่อชดเชยเวลาที่ขาดไป เพราะหลักเรียนบ่อยทำให้ไม่มีสิทธิสอบ

31. พฤติกรรมใดส่งเสริมให้เกิดความกตัญญูตัวที่มากที่สุด

- ก. กิตติ อ่านหนังสือธรรมะ
- ข. สมพล คนคนดี
- ค. สมปอง อาศัยอยู่ในวัด
- ง. สมจิตร ช่วยครูถือของ

32. บุคคลใดเป็นคนที่หนักเอา เมาสู้แสดงว่าเป็นคนเข่นได้

- ก. เมื่อถูกใส่ร้ายก็งั่งเสีย
- ข. เลือกทำงานที่ร่างกายสู้ไหว
- ค. ใช้ความคิดแก้ปัญหาในการทำงานอย่างหนัก
- ง. ทำงานทุกอย่างด้วยความบากบั้น ไม่ห้อ侗อย

33. ความอดทนใดดีไปนี้ทำได้ยากที่สุด

- ก. ทนต่อความลำบาก
- ข. ทนต่อความเจ็บป่วย
- ค. ทนต่อความเจ็บใจ
- ง. ทนต่อความหิวกระหาย

34. เหตุใดจึงมีผู้กล่าวว่าคนที่มีความอดทนนั้นสามารถป้องกันมิให้ความไขายณะเกิดขึ้นกับตนเอง

- ก. เป็นคนหัวอ่อน
- ข. เป็นคนน่าเกรงขาม
- ค. เป็นคนรู้จักอดกลั้น
- ง. เป็นคนไม่มีปากเสียง

35. คนที่มีความอดทนจะได้รับผลอย่างไร

- ก. เป็นคนตาด้านไม่รับรู้
- ข. ทำให้มีถูกกล่าวร้าย
- ค. ทำให้โรคภัยไข้เจ็บไม่เบียดเบียน
- ง. ทำให้กุศลธรรมทุกชนิดเจริญขึ้นได้

36. คำพังเพยที่ว่า น้ำทุ่นอยู่ใน น้ำใสอยู่นอก แสดงให้เห็นถึงความอดทนด้านใด

- ก. รู้จักระจับใจตนเอง
- ข. ไม่คิดเบียดเบียนผู้อื่น
- ค. เป็นผู้แสดงออกถึงมารยาทที่ดีงาม
- ง. เป็นผู้คำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนรวม

37. หากเพื่อนซักชวนนักเรียนแพทยศาสตร์ นักเรียนจะแก้ปัญหาดังกล่าวอย่างไร
- แจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจ
 - ข่มจิตพิจารณาถึงโทษทางการแพทย์
 - ลองเสพเพียงครั้งเดียวเพราะเกรงใจเพื่อน
 - ใช้ปัญญาพิจารณาโทษของยาแพทย์และกล้าที่จะปฏิเสธ
38. เหตุใดคนที่ฝึกสามารถอู้สูญเสมอยู่เป็นผู้ที่มีขันติธรรมยิ่งกว่าคนทั่วไปที่ไม่ฝึกสามารถ
- เพราะต้องหลับตาทำให้ไม่เห็นสิ่งข้อมูล
 - คนที่ฝึกสามารถอู้สูญประจำเป็นคนที่มีจิตใจแన่วแน่นั่นเอง
 - คนที่ฝึกสามารถอู้สูญคนเดียวไม่บุ่งเกี่ยวกับใครจึงไม่เกิดปัญหา
 - คนที่ไม่มีความอดทนส่วนมากเป็นคนที่อ่อนแอกล้าวต้องฝึกให้เป็นคนที่เข้มแข็ง
39. ด้านนักเรียนถูกใส่ร้ายป้ายสีในเรื่องที่ไม่เป็นจริง จะปฏิบัติตนอย่างไร จึงจะไม่เป็นทุกข์ เพราะเรื่องดังกล่าว
- ทำอารมณ์ให้นั่นคงไม่หวั่นไหว
 - ฝึกเอาความดีชนะความชั่ว
 - ฝึกการข่มจิตระงับความโกรธให้ได้
 - คบหาคนดีที่มีจิตใจสงบเยือกเย็น
40. การควบคุมคนดีมีความอดทนจิตใจเข้มแข็ง ทำให้เราเป็นคนดีมีความอดทนจิตใจเข้มแข็งได้อย่างไร
- เกิดการเดือนแบบ
 - ถูกบังคับให้ทำงาน
 - เกรงใจในความเป็นเพื่อน
 - ทำงานเพราะผลประโยชน์ร่วมกัน

**เฉลยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
เรื่อง หลักธรรมตามรอยพระยุคลบาท**

1.	ง	21.	ค
2.	ค	22.	ข
3.	ค	23.	ง
4.	ค	24.	ข
5.	ก	25.	ค
6.	ข	26.	ข
7.	ค	27.	ง
8.	ง	28.	ง
9.	ก	29.	ค
10.	ค	30.	ค
11.	ข	31.	ข
12.	ก	32.	ง
13.	ข	33.	ค
14.	ค	34.	ค
15.	ง	35.	ง
16.	ก	36.	ก
17.	ง	37.	ง
18.	ค	38.	ข
19.	ง	39.	ก
20.	ข	40.	ก

ภาคผนวก ๔

แบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดแก้ปัญหา

แบบทดสอบวัดการคิดแบบแก้ปัญหา

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบนี้มีจำนวน 50 ข้อ ใช้เวลา 60 นาที
2. ให้ผู้เรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว แล้วกาหนาท (X) ทับตัวอักษร หน้าข้อความที่เห็นว่าถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว
(ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิด 0 คะแนน)

สถานการณ์ที่ 1

นารี เรียนวิชาวิทยาศาสตร์ไม่เข้าใจ มักโทษว่าวิทยาศาสตร์เป็นวิชาที่ยาก และตัวเองก็ สตดิปัญญาไม่ค่อยดี ตั้งใจเรียนอย่างไรก็คงยากที่จะเข้าใจได้ดี เธอจึงไม่กระตือรือร้นที่จะเรียนวิชานี้ เวลาเรียนชอบงานอย่างอื่นขึ้นมาทำ ครูให้ทำแบบฝึกหัดก็มักลอกเพื่อนส่งครู เมื่อจบ มัธยมศึกษาปีที่ 6 เชื่อสอนเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยไม่ได้ เพราะทำข้อสอบวิชาวิทยาศาสตร์ไม่ได้

1. ปัญหาที่แท้จริงของของนารี คืออะไร

- ก. ตัวเองสตดิปัญญาไม่ดี
- ข. ตัวเรอมองว่าเป็นวิชาที่ยาก
- ค. ตัวเองเรียนวิทยาศาสตร์ไม่เข้าใจ
- ง. ตัวเองไม่ตั้งใจเรียนวิชาวิทยาศาสตร์

2. สาเหตุที่แท้จริงของปัญหาที่เกิดกับนารี ได้แก่อะไร

- ก. วิทยาศาสตร์เป็นวิชาที่ยาก
- ข. ชอบลอกแบบฝึกเพื่อนเสมอ
- ค. สตดิปัญญาของเธอไม่คิดเรียนไม่เข้าใจ
- ง. เชื่อไม่กระตือรือร้นไม่ตั้งใจเรียนวิทยาศาสตร์

3. นารี จะแก้ปัญหาที่เกิดกับการเรียนวิทยาศาสตร์ได้อย่างไร

- ก. ขอให้เพื่อนช่วยทำแบบฝึกหัดให้
- ข. เข้าเรียนตามปกติ
- ค. นั่งใกล้เพื่อนที่เรียนเก่งเข้าไว้
- ง. ตั้งใจเรียนทำแบบฝึกหัดด้วยตนเอง

4. จะทราบได้อย่างไรว่า นารี แก่ปัญหาได้สำเร็จ

- ก. ทำแบบฝึกหัดส่งครุฑุกรัง
- ข. ทำข้อสอบวิชาวิทยาศาสตร์ได้
- ค. ไม่ลอกแบบฝึกหัดเพื่อนส่งครุ
- ง. เรียนวิชาวิทยาศาสตร์เป็นประจำ

สถานการณ์ที่ 2

ปริมาณ แต่งตัวด้วยชุดนักเรียนและเดินทางไปโรงเรียนทุกวัน แต่ไม่เข้าโรงเรียนผู้ปกครองไม่รู้นึกว่าปริมาณไปโรงเรียนทุกวัน ส่วนทางโรงเรียนก็เข้าใจว่าการที่ปริมาณขาดเรียนผู้ปกครองรับรู้ เพราะเชื่อมโยงตามมาให้ครุประจำชั้นทุกครั้งที่ขาดเรียน แต่ที่จริงแล้วเรียนนัดกันเพื่อนไปเที่ยวเล่นตามห้างสรรพสินค้า และสวนสนุก พอดีเวลาเก็บลับบ้านตามปกติ

พอใกล้สอบปลายภาคเรียน โรงเรียนส่งหนังสือแจ้งผู้ปกครองว่าปริมาณไม่มีสิทธิ์สอบ เพราะ

5. ปัญหาที่แท้จริงของปริมาณ คืออะไร

- ก. เดินทางไปไม่ถึงโรงเรียน
- ข. นัดเพื่อนหนีเรียนไปเที่ยวห้าง
- ค. ไม่มีสิทธิ์สอบเพราะเวลาไม่พอ
- ง. เยี่ยนไปลาและลงชื่อผู้ปกครองเอง

6. ปัญหาของปริมาณ เกิดจากสาเหตุใด

- ก. ไม่เข้าเรียน
- ข. เข็นใบลาลงโดยผู้ปกครองไม่รู้เรื่อง
- ค. ทางบ้านเข้าใจว่าเชือขันพยายามโรงเรียนทุกวัน
- ง. ครุเข้าใจว่าการที่ปริมาณขาดเรียนทางบ้านรับรู้ทุกอย่าง

7. ปริมาณจะแก้ปัญหาดังกล่าวของตน ได้อย่างไร

- ก. มาเรียนทุกวันไม่ขาดเพื่อทำเวลาเรียนให้ครบ
- ข. เยี่ยนใบลาที่ผู้ปกครองเซ็นรับรองแล้วมาให้ครุ
- ค. ปริมาณให้ผู้ปกครองมาทำเรื่องขอหยุดไปเรียนที่อื่น
- ง. ติดต่อก្រุประจำวิชาเพื่อเรียนชดเชยในช่วงเย็นให้มีสิทธิ์สอบ

8. จะรู้ได้อย่างไรว่าปริญดาสามารถแก้ปัญหาตอนเองได้สำเร็จ

- ก. ข่ายตอนเองไปเรียนที่อื่น
- ข. โรงเรียนให้ปริญดาลงทะเบียนเรียนชั้น
- ค. โรงเรียนอนุญาตให้ปริญดา มีสิทธิ์สอบ
- ง. ผู้ปกครองยอมรับโดยดีในการเรียนชั้นของปริญดา

สถานการณ์ที่ 3

ประเทศไทย เป็นนักเรียนที่เรียนเก่งสอบได้ที่หนึ่งของห้องเป็นประจำ และไม่ต้องการให้ใครเรียนเก่งเหมือนคนเอง ดังนั้นหากเพื่อนคนใดขอร้องให้อธิบายเนื้อหาที่ไม่เข้าใจ นักจะหลีกเลี่ยงไม่ยอมอธิบายให้ฟัง ทำให้เพื่อนๆ ละอายที่จะมาขอความช่วยเหลือ และไม่ยอมคนด้วย ประเทศไทยไม่มีเพื่อนโดยเดียวและอยู่คนเดียว

9. อะไรคือปัญหาที่แท้จริงของประเทศไทย

- ก. ไม่มีใครอยากคนเป็นเพื่อน
- ข. เรียนเก่งเห็นแก่ตัวไม่มีเพื่อนคน
- ค. เพื่อนๆ สอบได้คะแนนดีกว่าประเทศไทย
- ง. เพื่อนๆ ไม่คบเพื่อเรียนเก่งเห็นแก่ตัว

10. ปัญหาที่ประเทศไทยประสบมีสาเหตุที่แท้จริงจากอะไร

- ก. หุคหจิดที่เพื่อนมากว่าในวัยให้อธิบายให้ฟัง
- ข. เป็นคนเรียนเก่งจึงทำให้เพื่อนในห้องอิจฉา
- ค. เพื่อนๆ ไม่พอใจที่ประเทศไทยไม่ช่วยอธิบายให้เพื่อนฟัง
- ง. ประเทศไทยเลี่ยงที่จะอธิบายวิชาที่เพื่อนๆ เรียนไม่เข้าใจให้เพื่อนฟัง

11. ประเทศไทยใช้วิธีการใดแก้ปัญหาที่เกิดกับคนเอง

- ก. ให้คำแนะนำเพื่อนๆ บ้างเล็กน้อยเพื่อแสดงความนิ่มไว้
- ข. อธิบายให้เพื่อนๆ ฟัง เพื่อรักษาความสัมพันธ์อันดีกับเพื่อน
- ค. ไม่ต้องให้คำแนะนำใดๆ เพราะจะทำให้เพื่อนๆ ไม่รู้จักวิธีการเรียน
- ง. อธิบายและให้คำแนะนำร่วมกับเพื่อนๆ ให้รู้จักวิธีเรียนเก่งด้วยความเต็มใจ

12. พฤติกรรมใดที่แสดงว่าประเทศแก่ปัญหาตามองบรรลุผล

- ก. ประเทศได้รับรางวัลเรียนดีทุกปี
- ข. ประเทศแบ่งเวลาอธิบายให้เพื่อนๆ พึ่งมากขึ้น
- ค. ประเทศและเพื่อนๆ มีความเอื้อเฟื้อเพื่อแห่งกันและกันมากขึ้น
- ง. เพื่อนปฏิบัติตามที่ประเทศแนะนำทุกคนสามารถศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองได้ขึ้น

สถานการณ์ที่ 4

ศรศรี เป็นเด็กที่เรียนดีแต่มีฐานะที่ยากจน เธอต้องช่วยงานทางบ้านและเรียนไปพร้อมๆ กัน ด้วยความขยันขันแข็ง แต่มีลักษณะนิสัยส่วนตัวเป็นเด็กที่ใจร้อน โนโหง่าย ศรศรีเพื่อนร่วมห้องกับศรศรีมีพ่อแม่ที่ฐานะดี มีนิสัยชอบสนุกสนานเข้า ชอบพูดโ้อ้อว่า คนเองเสมอ วันหนึ่งศรศรีพูดเปรียบเทียบฐานะของเธอ กับศรศรี ทำให้ศรศรีไม่พอใจทั้งสองมีปากเสียงกันถึงขั้นตอบโต้กัน เพื่อนๆ ที่อยู่ในเหตุการณ์คิดว่าศรศรีจะนำเรื่องไปฟ้องครู่ ฝ่ายปกครองแต่ศรศรีกลับห้ามเพื่อนๆ ไม่ให้นำเรื่องดังกล่าวไปฟ้องครู่ สักดาว์ต่อมาศรศรี ก็พูดคุยกับขอไทยศรศรีว่าเธอเป็นคนผิดเองที่พูดเช่นนั้นโดยไม่คิด ศรศรีสำนึกได้และขอไทยศรศรีชี้แจง กับเพื่อนๆ พร้อมตั้งใจว่าจะไม่ทำเช่นนั้นอีก จะทำสิ่งใดต้องคิดให้ดีถึงผลที่จะตามมาจากการกระทำ และเลิกนิสัยใจร้อน โนโหง่าย

13. จากกรณีกังวลถ้วน ปัญหาของศรศรีคืออะไร

- ก. มีนิสัยใจร้อน โนโหง่าย
- ข. มีเพื่อนที่พูดจาไม่ระมัดระวัง
- ค. ฐานะผู้ปกครองทางบ้านยากจน
- ง. ทะเลาะวิวาทถึงขั้นตอบโต้กับศรศรี

14. สาเหตุที่แท้จริงของปัญหาที่เกิดกับศรศรี คืออะไร

- ก. ไม่มีเพื่อนคนใดห้ามปราบขนมตาบตีกับศรศรี
- ข. กลัวว่าเพื่อนคนอื่นๆ จะรู้ว่าตน昇งมีฐานะที่ยากจน
- ค. ถูกศรศรีพูดเปรียบเทียบฐานะตนเองจึงระงับความโกรธไม่ได้
- ง. ศรศรีไม่ยอมรับกับคำวิพากษ์วิจารณ์ของเพื่อนที่พูดตามความเป็นจริง

15. จากปัญหาดังกล่าวครริจะมีวิธีการแก้ปัญหาได้อย่างไร
- นำเรื่องที่เกิดขึ้นไปพ้องครู
 - ยอมรับความผิดและขอโทษเพื่อน
 - ประกาศให้เพื่อนๆ ทราบว่าตนของจะไม่ทำเช่นนั้นอีก
 - คิดที่จะเลิกการเป็นคนที่มีนิสัยใจร้อนและเป็นคนโนโหงฯ
16. พฤติกรรมใดแสดงให้รู้ว่าครริแก้ปัญหาคนเองได้สำเร็จ
- เชอกล่าวคำขอโทษสดครริ
 - สำนึกผิดในสิ่งที่ตนเองกระทำ
 - ขยันทำงานมากขึ้นโดยไม่ยุ่งกับใคร
 - เลิกนิสัยใจร้อน มีเหตุผลในทุกเรื่อง

สถานการณ์ที่ 5

นิชาภา เป็นสาวซิกในกลุ่มสีแดงในการแข่งกีฬาสีภายในโรงเรียน เพื่อนๆ ได้เสนอให้ครูแม่สีเสนอแต่ตั้งเป็นประธานสี เวลาฝึกซ้อมเรามาบ้างไม่มานำบังไม่ให้ความร่วมมือเท่าที่ควร แต่ชอบแสดงตัวให้คนอื่นรู้ว่าเป็นผู้นำกลุ่มเป็นหัวหน้าทีมในการทำงาน ดังนั้นเพื่อนๆ จึงไม่ชอบนิชาภาและไม่ต้องการให้เข้าร่วมแข่งขันด้วย

17. จากเหตุการณ์นี้ปัญหาที่แท้จริงของนิชาภาคืออะไร
- ต้องการเป็นประธานสี
 - ขาดมนุษย์สัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อน
 - ชอบแสดงตนว่าเป็นผู้นำกลุ่ม
 - เพื่อนๆ ไม่ต้องการให้เธอเข้าร่วมแข่งขันด้วย
18. ปัญหาของนิชาภาเกิดจากสาเหตุใด
- ชอบเป็นผู้นำกลุ่ม
 - ไม่อยากทำงานเป็นกลุ่ม
 - ไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับแต่งตั้ง
 - ไม่ปรับปรุงตนเองให้เข้ากับกลุ่มเพื่อน

19. นิชาภา ควรเลือกวิธีการใดในการแก้ปัญหาตนเอง

- ก. อธิบายเหตุผลต่างๆ ให้เพื่อนเข้าใจ
- ข. รับผิดชอบงานตามที่ตนได้รับมอบหมาย
- ค. ชี้แจงให้ครูแม่สีเข้าใจถึงการไม่ได้เข้าร่วมซ้อมกับกลุ่มเพื่อน
- ง. ปรับปรุงตนเองในด้านการมีมนุษย์สัมพันธ์กับเพื่อนๆ

20. สิ่งใดเป็นเครื่องบ่งชี้ให้รู้ว่า นิชาภา แก้ปัญหาตนเองได้สำเร็จ

- ก. เชื่อมิทศนคติที่ดีในการเข้าร่วมทำกิจกรรมเป็นกลุ่ม
- ข. เชื่อมีความรับผิดชอบในการเข้าร่วมทำงานกับกลุ่มมากขึ้น
- ค. เพื่อนยอมรับและต้องการให้เชือเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาสีด้วย
- ง. เชือยินดีที่จะปฏิบัติตามกฎระเบียบของกลุ่มในการเข้าร่วมกิจกรรม

สถานการณ์ที่ 6

ศักดิ์ชัย มีอาชีพขายข้าวสารเรขาทำอาชีพนี้อยู่นานจนฐานะร่ำรวย เพราะเขาซื้อข้าวสารที่มีคุณภาพดีราคาถูกมาผสมกับข้าวสารที่มีคุณภาพสูง ในปริมาณที่ลงตัว แล้วขายในราคาที่สูง และยังสั่งลูกจ้างทุกคนในร้านที่มีหน้าที่ในการตรวจสอบข้าวสาร เวลาซึ่งไม่ต้องให้เต็มกิโลให้ขาดบ้างนิดหน่อย นานเข้าลูกค้าสังเกตได้ในพฤติกรรมที่ไม่ซื่อสัตย์ในอาชีพของเขานะ ไม่เข้าร้านไปซื้อที่อื่น สร่งผลให้ลูกค้าน้อยลง รายได้ลดลงมาก

21. ศักดิ์ชัยประสบปัญหาใด

- ก. ลูกค้าน้อยลงรายได้ลด
- ข. ลูกค้าไม่เข้าร้านไปซื้อที่อื่น
- ค. ลูกค้ารู้พฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ของศักดิ์ชัย
- ง. ขาดการโฆษณาจูงใจให้ลูกค้าเข้าร้าน

22. ปัญหาร้านข้าวสารของศักดิ์ชัยเกิดจากสาเหตุใด

- ก. ไม่ซื่อสัตย์เอาเปรียบลูกค้า
- ข. ขาดการประชาสัมพันธ์จูงใจลูกค้า
- ค. ขาดของแขกของแฉมลูกค้าที่ซื้อของ
- ง. ปรับเครื่องซึ่งให้ต่ำกว่ามาตรฐานที่เป็นจริง

23. หากนักเรียนเป็นศักดิ์ชัยจะแก้ปัญหาตนเองอย่างไร
- ค้าขายด้วยความซื่อสัตย์ยุติธรรม
 - ขายเฉพาะข้าวสารคุณภาพดีราคาสูงเท่านั้น
 - รวมกลุ่มกับร้านอื่นเพื่อตั้งร้านมาตรฐานเดียวกัน
 - นำของแยกแยะสำหรับลูกค้าซึ่งของเพื่อจุ่งใจ
24. พฤติกรรมใดที่บ่งบอกให้รู้ว่าศักดิ์ชัยแก้ปัญหาตนเองสำเร็จ
- ฐานะความเป็นอยู่ของศักดิ์ชัยดีขึ้น
 - สินค้าในร้านของศักดิ์ชัยคุณภาพดีราคาถูก
 - จำนวนลูกค้า และยอดขายแต่ละวันเพิ่มขึ้น
 - ลูกค้าเกิดความพึงพอใจในการให้บริการของทางร้าน

สถานการณ์ที่ 7

ผู้ปกครองของสมจิตมีฐานะยากจน เมื่อโตรีขึ้นเรียนมีความมุ่งมั่นที่จะสร้างฐานะของตนให้ร่ำรวยมีความมั่นคงให้ได้ หลาຍเป็นผู้นำไปฐานะของเรอีซัง ไม่ดีขึ้นนี้เพียงพออยู่พอกินเท่านั้น ยังไม่ร่ำรวยดังที่เรอตั้งความหวังไว้ ดังนั้นเรอจึงเกิดความกังวลหาความสุขไม่ได้ในการดำเนินชีวิต

25. ปัญหาที่แท้จริงของสมจิตได้แก่สิ่งใด
- ฐานะเรอยังไม่ร่ำรวย
 - มีความทุกข์เพรา破ไม่เป็น
 - ความมุ่งมั่นยังไม่น่าพอใจ
 - มีความลำบากมากในการทำงานสร้างฐานะ
26. สาเหตุที่แท้จริงของปัญหาที่เกิดกับสมจิต คืออะไร
- ไม่สมปรารถนาในสิ่งที่ตนมองต้องการ
 - แสวงหาความสุขจากการเป็นผู้ที่มีความร่ำรวย
 - มุ่งมั่นอย่างสูงที่จะเอาชนะความยากจนที่ตนมองประสบ
 - อดทนทำงานอย่างหนักส่งผลให้ตนมองลำบากไม่มีความสุข

27. สมจิตจะเลือกวิธีใดในการแก้ปัญหาตนเอง
- เพิ่มความขยันให้มากขึ้นในการทำงาน
 - หางงานเสริมที่ทำงานนอกเวลาเสริมรายได้
 - ไม่ตั้งเป้าหมายให้สูงเกินความสามารถที่จะปฏิบัติได้
 - ศึกษาประวัติบุคคลที่มีฐานะที่ร่ำรวยจากนั้นนำมาเป็นแนวปฏิบัติ
28. ตัวบ่งชี้ใดแสดงว่าสมจิตแก้ปัญหาตนเองได้สำเร็จ
- สร้างฐานะเท่าเทียมกับคนที่ร่ำรวย
 - หมกกำลังใจที่จะสร้างฐานะให้ร่ำรวย
 - การได้เป็นคนที่มีฐานะร่ำรวยเป็นความสุขที่ทุกคนต้องการ
 - พอยิกับฐานะความเป็นอยู่และแสวงหาทรัพย์อย่างสุจริต

สถานการณ์ที่ 8

นายคำพอง เป็นคนที่ฐานะไม่ดี อดมืกินมื้อ แต่ยังมีความศรัทธาแบ่งอาหารทำบุญใส่บาตร และทำเป็นประจำเกือนทุกวัน พอทำเสร็จจะอธิฐานให้ตนเองโชคดีถูกลอตเตอรี่รางวัลที่ 1 ซึ่งตลอดเวลาที่เข้าปฎิบัติดังกล่าว เขายังไม่เคยโชคดีถูกลอตเตอรี่รางวัลใดๆ เลย

29. จากเหตุการณ์ดังกล่าวปัญหาที่แท้จริงของคำพองคืออะไร

- ความจน
- ไม่มีอาหารใส่บาตร
- ชื่อลอตเตอรี่ไม่ถูก
- ทำสิ่งใดไม่เคยสมหวัง

30. สาเหตุที่แท้จริงของปัญหาที่เกิดกับคำพองคืออะไร

- อธิฐานผิดไม่ถูกขั้นตอน
- เล่นการพนันจนติดเป็นนิสัย
- สะสมบุญในชาติก่อนนี้อยู่ไป
- ชื่อลอตเตอรี่ไม่ปรึกษาเจ้าอาจารย์

31. นักเรียนมีวิธีการใดที่จะเสนอแนะแก่ปัญหาให้คำพอง

- ก. เลิกใส่บัตรเด็กของพร
- ข. เลิกทำบุญเลิกอธิษฐาน
- ค. รวมกลุ่มนักยากรนซื้อหวยลดอตเตอร์
- ง. เลิกซื้อหวยลดอตเตอร์ด้วยประกอบอาชีพสุจริต

32. สิ่งใดแสดงว่าคำพองแก่ปัญหาคนเองได้สำเร็จ

- ก. คำพองถูกกลอตเตอร์ตามอธิษฐานแล้ว
- ข. เขาทำบุญใส่บัตรตามปกติและเลิกอธิษฐาน
- ค. เขายังคงทำเป็นอาชีพสุจริตมีรายได้พอเพียงต่อการดำรงชีพ
- ง. เขายังเงินพอเพียงจากการทำงานอย่างหนักเพื่อซื้อหวยลดอตเตอร์

สถานการณ์ที่ 9

เจ้าพระยาไกส์เน่า – ประจำไกส์วิกฤต

ผลการวัดคุณภาพน้ำในแม่น้ำเจ้าพระยา พบว่าบริเวณแม่น้ำเจ้าพระยาตอนล่างตั้งแต่ กรุงเทพฯ ไปถึงสมุทรปราการ มีความเสื่อมโทรมและสกปรกสูงมาก มีปัญหาทุกๆครั้งที่ตรวจด้วยเฉพาะท่าเรือกรุงเทพฯ เนตพะ โขนนิมีความสกปรกของเบคทีเรีย กลุ่มโโคดิฟอร์มมากถึง 1 แสนหน่วย จากค่ามาตรฐานแค่ 20,000 หน่วย ส่วนเจ้าพระยาตอนบนและตอนกลาง ผลตรวจวัดคุณภาพน้ำยังคงอยู่ในมาตรฐาน แต่มีแนวโน้มเสื่อมลงไปเรื่อยๆ กัน ตามแผนปฏิบัติ การเพื่อป้องกันและแก้ไขมลพิษในแม่น้ำเจ้าพระยาเป็นหลัก ระยะดำเนินการ 5 ปี ตั้งแต่ พ.ศ. 2548 - 2552 เน้นลดปริมาณของเสียจากแหล่งกำเนิด เช่น ที่ตั้งชุมชน อุตสาหกรรม ฟาร์ม ปศุสัตว์ การฝึกระวังและให้ประชาชนมีส่วนร่วมลดปริมาณน้ำเสีย รวมทั้งลงทุนสร้างระบบบำบัดน้ำเสียทั้งหมด 24 โครงการ และรับปรุงระบบบำบัดน้ำเสียกว่า 9 โครงการ น ตั้งแต่ จังหวัดนครสวรรค์ ขึ้นมา อยุธยา ปทุมธานี นนทบุรี สมุทรปราการ

33. ปัญหาสำคัญของเรื่องนี้คืออะไร

- ก. ผลการตรวจวัดคุณภาพน้ำ
- ข. แม่น้ำเจ้าพระยาสกปรกมาก
- ค. มีเชื้อโรคในแม่น้ำเจ้าพระยา
- ง. การปรับปรุงระบบบำบัดน้ำเสีย

34. สาเหตุสำคัญของปัญหานี้คืออะไร
- ເຫື່ອໂຮກ
 - ການກ່ຽວຂ້ອງທ່າງ
 - ຮະບນນຳບັນດຸເສີຍໄຟພອເພີຍ
 - ການທຶນຂອງເສີຍລົງໃນແມ່ນໍ້າເຈົ້າຂອງຊູນຊາຍ
35. ການປ່ອຍໃຫ້ແມ່ນໍ້າເຈົ້າພະຍານ່າໄດ້ໃໝ່ເກົ່າໄຈຈະທໍາໃຫ້ເກີດປັບປຸງຕ່ອງຮະບນສາທາລະນະປະກາດ
- ນໍ້າປະປາໄມ່ໄດ້ຄຸນກາພ
 - ສັດວິນໍ້າມີຈຳນວນລົດລົງ
 - ການສ້າງທາງນໍ້າໄມ່ສະຄວກ
 - ປົກປານເຊື້ອແບກທີ່ເຮີຍໂຄລິຟອ່ນມາກົດ
36. ແນວທາງປຶ້ອງກັນໄຟໃຫ້ແມ່ນໍ້າເຈົ້າພະຍານເສື່ອມໂທຣນອຍ່າງຍັງຍືນກວດເປັນອ່າງໄວ
- ສ້າງໂຮງນຳບັນດຸເສີຍພື່ນເຈົ້າ
 - ຫ້າມສ້າງທ່າງໃນແຫຼ່ງຊູນຊາຍ
 - ລັງໂທຢູ່ທີ່ທຶນຂອງເສີຍລົງແມ່ນໍ້າເຈົ້າພະຍານຍ່າງເຂັ້ມງວດ
 - ໃຫ້ຄວາມຮູ້ດຶງຜລເສີຍຂອງການທຶນຂອງເສີຍລົງໃນແມ່ນໍ້າເຈົ້າພະຍານ

ສອນກາຮົດທີ 10

ວິດີວິຕແໜ່ງຄວາມພອເພີຍ

ສຸຂເສນອ ທ່ານຊີ່ພະເທດ ທ່ານ ໂດຍສຸງສົມາຕລອດ ວັນທີນີ້ມີນາຍຫັນໜ້າຍສິນຄ້າ
ເພື່ອນມາຊັກຊາວນໃຫ້ຊີ່ສິນຄ້າເຈັນເພື່ອນ ສຸຂເສນອຫລົງການຂອງຄົນພາຍ ຈຶ່ງຊື້ທັງໂທຣັກນີ້ ຖຸ້ເບີນ
ໜ້າຍຫຼຸງໜ້າວ ເມື່ອເພື່ອນສິນຄ້າໄດ້ 4 ເດືອນ ສຸຂເສນອເຮັດມີປັບປຸງການເຈັນ ພລໄມ້ໃນສວນກີ່ຍັງໂດຍໄມ່ທັນ
ພາຍ ເຈັນໄມ້ພອຈ່າຍ ສຸຂເສນອທະເລາກັນກົມກະບາບ່ອຍໆ ຄຣອບຄຣວເຮັດມີປັບປຸງ ຄວາມທຸກໆເຂົ້າມາ
ແກນທີ

37. ສຸຂເສນອກໍາລັງປະສົບປັບປຸງໄດ້
- ການເປັນຫຼື
 - ໄມ້ມີຄວາມສຸຂ
 - ຮາຍໄດ້ນ້ອຍກວ່າຮາຍຈ່າຍ
 - ການທະເລາກໃນຄຣອບຄຣວ

38. ต้นเหตุการเป็นหนี้ของสุขเสมอคืออะไร

- ก. สินค้าเงินผ่อน
- ข. การใช้จ่ายเกินตัว
- ค. ผลผลิตトイไม่ทันขาย
- ง. การประกอบอาชีพเกษตรกรรม

39. สาเหตุแท้จริงที่เป็นต้นเหตุของปัญหาคืออะไร

- ก. ความเกี่ยวกับร้าน
- ข. การทะเลาะกับภรรยา
- ค. การซื้อสินค้าเงินผ่อน
- ง. สุขเสมอห้องครัวของนายหน้าขายของ

40. ให้นักเรียนเสนอแนวทางแก้ปัญหาให้สุขเสมอ

- ก. สุขเสมอต้องไม่ซื้อสินค้าเงินผ่อน
- ข. สุขเสมอต้องปรับความเข้าใจกับภรรยา
- ค. สุขเสมอต้องวางแผนการจ่ายเงินอย่างเหมาะสม
- ง. สุขเสมอต้องไม่คุยกับนายหน้าขายสินค้าที่เข้ามายังบ้าน

สถานการณ์ที่ 11

ชุมชนสอยดาว

ชุมชนสอยดาว อยู่ในจังหวัดภาคเหนือของประเทศไทย ประชาชนส่วนใหญ่เป็นชาวนาพากเพียรขายข้าว 2 ใน 3 ส่วนผลผลิตที่เหลือจะเก็บไว้รับประทานในครอบครัว ปัจจุบันการปลูกข้าวไม่สามารถเดี่ยวชีพได้อย่างพอเพียง จึงต้องหาอาชีพเสริม สถานการณ์ของผู้หญิงสาวๆ ไม่ค่อยดีนัก เพราะบางครอบครัวส่งพวกเชอนำขายบริการในกรุงเทพฯ เพื่อที่พวกเราจะได้ส่งเงินมาให้ครอบครัว หญิงสาวเหล่านี้ต้องทำงานคำสั่งของผู้ชายที่อาชญากรรมในครอบครัว สิ่งที่เกิดตามมาคือโรคเออดส์ เด็กบางคนกำพร้าทั้งพ่อและแม่ เนื่องจากโรคเออดส์

(นายอนันต์ สมุทรวานิช)

41. ปัญหาที่เป็นต้นเหตุของปัญหาค่างๆ ของชุมชนสอยดาวคืออะไร

- ก. ความยากจน
- ข. เด็กกำพร้า
- ค. มีผู้ป่วยโรคเอดส์
- ง. หญิงสาวต้องขายบริการ

42. เพราะเหตุใดชุมชนสอยดาวจึงมีฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดี

- ก. ความเกียจคร้าน
- ข. มีคนป่วยเป็นโรคเอดส์
- ค. อาชีพทำนามีรายได้น้อย
- ง. ลูกพ่อค้าคนกลางครองราคากาหนด

43. จะแก้ปัญหาชุมชนสอยดาวด้วยวิธีใด

- ก. ปลูกข้าวให้มากขึ้น
- ข. รณรงค์ป้องกันโรคเอดส์
- ค. พัฒนาส่งเสริมอาชีพให้คนในชุมชน
- ง. จัดการกับนายหน้าที่นำหญิงสาวไปขายบริการ

สถานการณ์ที่ 12

มีข่าวว่าในหมู่บ้านแห่งหนึ่งมีหมู่เทวดา สามารถรักษาคนป่วยให้หายจากโรคปวดศรีษะได้ โดยการทำพิธีทางไถยเวทย์นำพยาธิตัวจีดออก แล้วจะหายจากการปวดศรีษะ แม่ของนิชาไม่สบายมีอาการปวดศรีษะบ่อยๆ เพื่อนบ้านที่รู้ข่าวแนะนำให้นิชาพาแม่ไปรักษาที่ท่านหมู่เทวดาดังกล่าว แต่เพื่อนบ้านบางคนที่ไม่เชื่อว่าหมู่เทวดาจะมีจริงก็แนะนำให้พาแม่ไปรักษาตัวที่โรงพยาบาลในจังหวัด

44. จากสถานการณ์นี้อะไรคือปัญหาที่เกิดกับนิชา

- ก. การไปรักษาที่หมู่เทวดาคล่าว่าแม่จะไม่หาย
- ข. การตัดสินใจว่าจะพาแม่ไปรักษาอาการป่วยที่ไหนดี
- ค. จะไปโรงพยาบาลคลัวจะลำบาก เพราะมีคนมารับบริการมาก
- ง. อาการของแม่เรื่องหนักมากจนไม่อาจรักษาจากหมู่ธรรมชาติได้

45. สาเหตุของปัญหาในสถานการณ์นี้คืออะไร
- มีเพื่อนบ้านแนะนำให้ไปรักษาหลายแห่ง
 - การไปรักษาที่โรงพยาบาลต้องเสียค่าใช้จ่ายมาก
 - หมออเทวานี้ซึ่งเสียงมากๆ ตามที่เพื่อนบ้านแนะนำ
 - การเข้าบ้านป่วยอย่าง เกิดจากการรักษาด้วยการซื้อยาตามรับประทานเอง
46. นิชาควรเลือกวิธีการแก้ปัญหานี้อย่างไร
- ใช้ยาสมุนไพรรักษา เพราะราคาถูกห่างอยู่ตามท้องถิน
 - นำแม่ไปรักษาด้วยแพทย์แผนไทยและการรักษาแบบเวทยัมนต์ศักดิ์สิทธิ์
 - ไปซื้อยามาให้แม่รับประทานเอง เพราะสะดวกรวดเร็วทันต่ออาการของโรค
 - ไปรักษาที่โรงพยาบาล เพราะเป็นสถานที่รักษาตามหลักวิชาการที่ผ่านการรับรองที่ถูกต้อง
47. พฤติกรรมบ่งชี้ใดที่แสดงให้เห็นวานิชาแก้ปัญหาตนเองได้สำเร็จ
- แม่ของเธอได้รับการรักษาด้วยวิธีที่ประยุกต์ค่าใช้จ่าย
 - แม่ของเธอรับประทานยาตามร้านขายยาจนมีอาการที่ดีขึ้น
 - แม่ของเธอได้รับการรักษาอย่างถูกวิธีจนหายจากการเจ็บป่วย
 - แม่ของเธอได้เดินทางไปรักษาจากหมออเทวตามความมุ่งหวัง

สถานการณ์ที่ 13

เคลิมนขวัญ พ่อเสียตั้งแต่เรอัยเด็ก แม่เป็นผู้ที่รับผิดชอบหาเลี้ยงครอบครัว เธอเห็นแม่ทำงานหนักและเหนื่อยเพื่อเธอ ส่งผลให้เคลิมนขวัญเป็นเด็กที่เห็นคุณค่าของเงิน ประยุกต์ดูดอนเมื่อเรอเรียนจบ ม. 6 ได้ออกไปทำงาน เงินเดือนแรกเรอให้แม่หมด เดือนต่อมาเรอแบ่งให้แม่ส่วนหนึ่งที่เหลือเรอฝ่ากธนาคารและเก็บไว้ใช้ส่วนตัว ใช้จ่ายน้อยส่วนมากเรอจะจะเก็บ อีกรปีต่อมา เธอสามารถซื้อบ้านให้แม่อยู่ ถัดจากนั้นไม่นานเรอเจ็บป่วยเข้าโรงพยาบาลหมออวินิจฉัยว่าเรอเป็นโรคกระเพาะอักเสบเรื้อรัง

48. จากสถานการณ์ ผลสำคัญที่เคลิมนขวัญได้รับ คืออะไร
- ฐานะที่มั่นคง
 - สุขภาพไม่คีทำงานหนัก
 - เกิดความโกลาในใจไม่ใช้จ่ายเงิน
 - ประยุกต์ในสิ่งที่ไม่ควรจะประยุกต์

49. สิ่งที่เป็นสาเหตุสำคัญส่งให้เกิดผลในข้อ 48 ได้แก่อะไร

- ก. ไม่รู้จักใช้จ่ายในสิ่งที่ควรใช้จ่าย
- ข. ขันสุดโต่งในทางที่ไม่ถูกต้อง
- ค. การศึกษาต่อทำให้ไม่รู้จักรักษาสุขภาพ
- ง. ทำงานหนักเกินส่งผลให้สุขภาพเสื่อมโทรม

50. เคลื่อนไหวอย่างไรปัญหานี้ด้วยวิธีใด

- ก. วางแผนที่ชีวิตใหม่
- ข. ใช้จ่ายเลี้ยงชีพอย่างเหมาะสม
- ค. ลดรายจ่ายให้น้อยลงอย่าให้สูงกว่ารายรับ
- ง. ไปพบแพทย์เพื่อตรวจสุขภาพอย่างสม่ำเสมอ

เฉลยแบบทดสอบ
วัดความสามารถในการคิดแก้ปัญหา

1.	ค	26.	ง
2.	ง	27.	ข
3.	ง	28.	ง
4.	ข	29.	ก
5.	ค	30.	ข
6.	ก	31.	ง
7.	ง	32.	ค
8.	ค	33.	ข
9.	ก	34.	ง
10.	ง	35.	ก
11.	ง	36.	ง
12.	ค	37.	ก
13.	ก	38.	ข
14.	ค	39.	ค
15.	ข	40.	ค
16.	ง	41.	ก
17.	ง	42.	ค
18.	ค	43.	ค
19.	ง	44.	ข
20.	ค	45.	ง
21.	ก	46.	ง
22.	ก	47.	ค
23.	ก	48.	ข
24.	ค	49.	ง
25.	ข	50.	ข

ภาคผนวก จ

**ค่าความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
และความสามารถในการคิดแก้ปัญหา (IOC)**

**แสดงการวิเคราะห์ข้อสอบเพื่อหาความตรงของพฤติกรรม
ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน**

ข้อสอบ ข้อที่	ระดับพฤติกรรมผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC
		คนที่1	คนที่2	คนที่3		
1	ความรู้, ความจำ	1	1	1	3	1
2	ความเข้าใจ	1	1	1	3	1
3	ความเข้าใจ	1	1	1	3	1
4	ความเข้าใจ	1	1	1	3	1
5	ประเมินค่า	1	1	1	3	1
6	ประเมินค่า	1	1	1	3	1
7	นำไปใช้	1	1	1	3	1
8	ความรู้, ความจำ	1	1	1	3	1
9	ความเข้าใจ	0	1	1	2	0.7
10	ความเข้าใจ	1	1	1	3	1
11	ความเข้าใจ	1	1	1	3	1
12	ความเข้าใจ	1	1	1	3	1
13	ประเมินค่า	1	1	1	3	1
14	ประเมินค่า	1	1	1	3	1
15	นำไปใช้	1	1	1	3	1
16	ความรู้, ความจำ	1	1	1	3	1
17	ความรู้, ความจำ	1	1	1	3	1
18	การวิเคราะห์	1	1	1	3	1
19	การวิเคราะห์	1	1	1	3	1
20	การวิเคราะห์	1	1	1	3	1
21	การวิเคราะห์	1	1	1	3	1
22	การวิเคราะห์	1	1	1	3	1
23	นำไปใช้	1	1	1	3	1
24	นำไปใช้	1	1	1	3	1
25	ความรู้, ความจำ	1	1	1	3	1

ข้อสอบ ข้อที่	ระดับพฤติกรรมผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน	คะแนนความคิดเห็นของผู้เข้าวิชาชีพ			รวม	IOC
		คนที่1	คนที่2	คนที่3		
26	ความรู้, ความจำ	1	1	1	3	1
27	การวิเคราะห์	1	1	1	3	1
28	การวิเคราะห์	1	1	1	3	1
29	การวิเคราะห์	1	1	1	3	1
30	ประเมินค่า	1	1	1	3	1
31	การนำไปใช้	1	1	1	3	1
32	ความรู้, ความจำ	1	1	1	3	1
33	การวิเคราะห์	1	1	1	3	1
34	การวิเคราะห์	1	1	1	3	1
35	การวิเคราะห์	1	1	1	3	1
36	การวิเคราะห์	1	1	1	3	1
37	ประเมินค่า	1	1	1	3	1
38	นำไปใช้	0	1	1	2	0.7
39	นำไปใช้	1	1	1	3	1
40	นำไปใช้	1	1	1	3	1

แสดงการวิเคราะห์ข้อสอบเพื่อหาความตรงเชิงพฤติกรรม

ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดแก้ปัญหา

ข้อสอบข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC
	คนที่1	คนที่2	คนที่3		
1	1	1	1	3	1
2	1	1	1	3	1
3	1	1	1	3	1
4	1	1	1	3	1
5	1	1	1	3	1
6	1	1	1	3	1
7	1	1	1	3	1
8	1	1	1	3	1
9	0	1	1	2	0.7
10	1	1	1	3	1
11	1	1	1	3	1
12	1	1	1	3	1
13	1	1	1	3	1
14	1	1	1	3	1
15	1	1	1	3	1
16	1	1	1	3	1
17	1	1	1	3	1
18	1	1	1	3	1
19	1	1	1	3	1
20	1	1	1	3	1
21	1	1	1	3	1
22	1	1	1	3	1
23	1	1	1	3	1
24	1	1	1	3	1

ข้อสอบข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
25	1	1	1	3	1
26	1	1	1	3	1
27	1	1	1	3	1
28	1	1	1	3	1
29	1	1	1	3	1
30	1	1	1	3	1
31	1	1	1	3	1
32	1	1	1	3	1
33	1	1	1	3	1
34	1	1	1	3	1
35	1	1	1	3	1
36	1	1	1	3	1
37	1	1	1	3	1
38	0	1	1	2	0.7
39	1	1	1	3	1
40	1	1	1	3	1
41	1	1	1	3	1
42	1	1	1	3	1
43	1	1	1	3	1
44	1	1	1	3	1
45	1	1	1	3	1
46	1	1	1	3	1
47	1	1	1	3	1
48	1	1	1	3	1
49	1	1	1	3	1
50	1	1	1	3	1

ภาคผนวก ฉ

ค่า IOC การตรวจสอบคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้

**แสดงผลการตรวจสอบคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง สำนีกตี**

ข้อสอบ ข้อที่	รายการ	คะแนนความคิดเห็นของ ผู้เข้าข่าย			รวม	IOC
		คนที่1	คนที่2	คนที่3		
1	สาระสำคัญของเรื่องสามารถสรุปเนื้อหาสำคัญได้	1	1	1	3	1
2	สาระสำคัญใช้ภาษาที่เหมาะสม	1	1	1	3	1
3	สาระสำคัญตรงตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของ เรื่องที่สอน	1	1	1	3	1
4	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังสอดคล้องกับสาระสำคัญ และสาระการเรียนรู้	1	1	1	3	1
5	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังสอดคล้องสัมพันธ์กับ กระบวนการจัดการเรียนรู้	1	1	1	3	1
6	ขั้นตอนกระบวนการจัดการเรียนรู้					
	1) การนำเข้าสู่บทเรียนสัมพันธ์กับเรื่องที่สอน	1	1	1	3	1
	2) กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียนเหมาะสมกับระดับชั้น	1	1	1	3	1
	3) กระบวนการจัดการเรียนรู้สัมพันธ์กับเนื้อหาและ เหมาะสมกับวัยผู้เรียน	1	1	1	3	1
	4) กระบวนการจัดการเรียนรู้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	1	1	1	3	1
	5) กระบวนการจัดการเรียนรู้คำนึงถึงความแตกต่าง ระหว่างบุคคลของผู้เรียน	1	1	1	3	1
	6) กระบวนการจัดการเรียนรู้เน้นกิจกรรมกลุ่มและ ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง	1	1	1	3	1
	7) กิจกรรมขั้นสรุปสามารถสรุปบทเรียนได้ ครอบคลุมชัดเจน	1	1	1	3	1
	8) กระบวนการจัดการเรียนรู้ครอบคลุมสาระการ เรียนรู้	1	1	1	3	1

ข้อสอบ ข้อที่	รายการ	คะแนนความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC
		คนที่1	คนที่2	คนที่3		
7	สื่อการเรียนการสอน					
	1) สื่อเหมาะสมกับสาระการเรียนรู้และวัยของ ผู้เรียน	1	1	1	3	1
	2) การใช้สื่อน่าสนใจ	1	1	1	3	1
8	การวัดและประเมินผล					
	1) ตัดคุณลักษณะกับสาระการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ที่ คาดหวัง และกิจกรรมการเรียนการสอน	1	1	1	3	1
	2) นีการประเมินตามสภาพจริงและคัวยูธีที่ หลากหลาย	1	1	1	3	1

**แสดงผลการตรวจสอบคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง ความพอดเพียง**

ข้อสอบ ข้อที่	รายการ	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC
		คนที่1	คนที่2	คนที่3		
1	สาระสำคัญของเรื่องสามารถสรุปเนื้อหาสำคัญได้	1	1	1	3	1
2	สาระสำคัญใช้ภาษาที่เหมาะสม	1	1	1	3	1
3	สาระสำคัญตรงตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของ เรื่องที่สอน	1	1	1	3	1
4	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังสอดคล้องกับสาระสำคัญ และสาระการเรียนรู้	1	1	1	3	1
5	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังสอดคล้องสัมพันธ์กับ กระบวนการจัดการเรียนรู้	1	1	1	3	1
6	ขั้นตอนกระบวนการจัดการเรียนรู้					
	1) การนำเข้าสู่บทเรียนสัมพันธ์กับเรื่องที่สอน	1	1	1	3	1
	2) กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียนเหมาะสมกับระดับชั้น	1	1	1	3	1
	3) กระบวนการจัดการเรียนรู้สัมพันธ์กับเนื้อหา และเหมาะสมกับวัยผู้เรียน	1	1	1	3	1
	4) กระบวนการจัดการเรียนรู้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	1	1	1	3	1
	5) กระบวนการจัดการเรียนรู้คำนึงถึงความแตกต่าง ระหว่างบุคคลของผู้เรียน	1	1	1	3	1
	6) กระบวนการจัดการเรียนรู้เน้นกิจกรรมกลุ่มและ ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง	1	1	1	3	1
	7) กิจกรรมขั้นสรุปสามารถสรุปบทเรียนได้ ครอบคลุมชัดเจน	1	1	1	3	1
	8) กระบวนการจัดการเรียนรู้กรอบกลุ่มสารการ เรียนรู้	1	1	1	3	1

ข้อสอบ หัวที่	รายการ	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เข้าร่วมชากู			รวม	IOC
		คนที่1	คนที่2	คนที่3		
7	สื่อการเรียนการสอน					
	1) สื่อเหมาะสมกับสาระการเรียนรู้และวัยของ ผู้เรียน	1	1	1	3	1
	2) การใช้สื่อน่าสนใจ	1	1	1	3	1
8	การวัดและประเมินผล					
	1) ทดสอบล้องกับสาระการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ที่ คาดหวัง และกิจกรรมการเรียนการสอน	1	1	1	3	1
	2) มีการประเมินตามสภาพจริงและคัวยาร์ชีที่ หลากหลาย	1	1	1	3	1

**แสดงผลการตรวจสอบคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง ความไม่ประมาท**

ข้อสอบ ข้อที่	รายการ	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC
		คนที่1	คนที่2	คนที่3		
1	สาระสำคัญของเรื่องสามารถสรุปเนื้อหาสำคัญได้	1	1	1	3	1
2	สาระสำคัญใช้ภาษาที่เหมาะสม	1	1	1	3	1
3	สาระสำคัญตรงตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของเรื่องที่สอน	1	1	1	3	1
4	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังสอดคล้องกับสาระสำคัญ และสาระการเรียนรู้	1	1	1	3	1
5	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังสอดคล้องสัมพันธ์กับกระบวนการจัดการเรียนรู้	1	1	1	3	1
6	ขั้นตอนกระบวนการจัดการเรียนรู้ <ul style="list-style-type: none"> 1) การนำเสนอสู่บทเรียนสัมพันธ์กับเรื่องที่สอน 2) กิจกรรมนำเสนอสู่บทเรียนเหมาะสมกับระดับชั้น 3) กระบวนการจัดการเรียนรู้สัมพันธ์กับเนื้อหา และเหมาะสมกับวัยผู้เรียน 4) กระบวนการจัดการเรียนรู้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 5) กระบวนการจัดการเรียนรู้คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน 6) กระบวนการจัดการเรียนรู้เน้นกิจกรรมกลุ่มและผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง 7) กิจกรรมชี้แจงสรุปสารมารถสรุปบทเรียนได้ครอบคลุมชัดเจน 8) กระบวนการจัดการเรียนรู้ครอบคลุมสาระการเรียนรู้ 	1	1	1	3	1

ข้อสอบ ข้อที่	รายการ	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC
		คนที่1	คนที่2	คนที่3		
7	สื่อการเรียนการสอน					
	1) สื่อเหมาะสมกับสาระการเรียนรู้และวัสดุของ ผู้เรียน	1	1	1	3	1
	2) การใช้สื่อน่าสนใจ	1	1	1	3	1
8	การวัดและประเมินผล					
	1) صدقถูกต้องกับสาระการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ที่ คาดหวัง และกิจกรรมการเรียนการสอน	1	1	1	3	1
	2) มีการประเมินตามสภาพจริงและด้วยวิธีที่ หลากหลาย	1	1	1	3	1

**แสดงผลการตรวจสอบคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง ความกตัญญูต่อที่**

ข้อสอบ ข้อที่	รายการ	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC
		คนที่1	คนที่2	คนที่3		
1	สาระสำคัญของเรื่องสามารถสรุปเนื้อหาสำคัญได้	1	1	1	3	1
2	สาระสำคัญใช้ภาษาที่เหมาะสม	1	1	1	3	1
3	สาระสำคัญตรงตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของเรื่องที่สอน	1	1	1	3	1
4	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังสอดคล้องกับสาระสำคัญ และสาระการเรียนรู้	1	1	1	3	1
5	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังสอดคล้องสัมพันธ์กับกระบวนการจัดการเรียนรู้	1	1	1	3	1
6	ขั้นตอนกระบวนการจัดการเรียนรู้ <ul style="list-style-type: none"> 1) การนำเข้าสู่บทเรียนสัมพันธ์กับเรื่องที่สอน 2) กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียนเหมาะสมกับระดับชั้น 3) กระบวนการจัดการเรียนรู้สัมพันธ์กับเนื้อหาและเหมาะสมกับวัยผู้เรียน 4) กระบวนการจัดการเรียนรู้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 5) กระบวนการจัดการเรียนรู้คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน 6) กระบวนการจัดการเรียนรู้เน้นกิจกรรมกลุ่มและผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง 7) กิจกรรมขั้นสรุปสามารถสรุปบทเรียนได้ครอบคลุมชัดเจน 8) กระบวนการจัดการเรียนรู้ครอบคลุมสาระการเรียนรู้ 	1	1	1	3	1

ข้อสอบ ข้อที่	รายการ	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC
		คนที่1	คนที่2	คนที่3		
7	สื่อการเรียนการสอน					
	1) สื่อเหมาะสมกับสาระการเรียนรู้และวัยของ ผู้เรียน	1	1	1	3	1
8	การวัดและประเมินผล					
	1) ทดสอบล้องกับสาระการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ที่ คาดหวัง และกิจกรรมการเรียนการสอน	1	1	1	3	1
	2) มีการประเมินตามสภาพจริงและคัวยชี้ที่ หลากหลาย	1	1	1	3	1

**แสดงผลการตรวจสอบคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง ความอดทน**

ข้อสอบ ข้อที่	รายการ	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC
		คนที่1	คนที่2	คนที่3		
1	สาระสำคัญของเรื่องสามารถสรุปเนื้อหาสำคัญได้	1	1	1	3	1
2	สาระสำคัญใช้ภาษาที่เหมาะสม	1	1	1	3	1
3	สาระสำคัญตรงตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของเรื่องที่สอน	1	1	1	3	1
4	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังสอดคล้องกับสาระสำคัญ และสาระการเรียนรู้	1	1	1	3	1
5	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังสอดคล้องสัมพันธ์กับกระบวนการจัดการเรียนรู้	1	1	1	3	1
6	ขั้นตอนกระบวนการจัดการเรียนรู้					
	1) การนำเข้าสู่บทเรียนสัมพันธ์กับเรื่องที่สอน	1	1	1	3	1
	2) กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียนเหมาะสมกับระดับชั้น	1	1	1	3	1
	3) กระบวนการจัดการเรียนรู้สัมพันธ์กับเนื้อหาและเหมาะสมกับวัยผู้เรียน	1	1	1	3	1
	4) กระบวนการจัดการเรียนรู้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	1	1	1	3	1
	5) กระบวนการจัดการเรียนรู้ดำเนินดึงดึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน	1	1	1	3	1
	6) กระบวนการจัดการเรียนรู้เน้นกิจกรรมกลุ่มและผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง	1	1	1	3	1
	7) กิจกรรมขั้นสรุปสามารถสรุปบทเรียนได้ครอบคลุมชัดเจน	1	1	1	3	1
	8) กระบวนการจัดการเรียนรู้ครอบคลุมสาระการเรียนรู้	1	1	1	3	1

ข้อสอบ ข้อที่	รายการ	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC
		คนที่1	คนที่2	คนที่3		
7	สื่อการเรียนการสอน					
	1) สื่อเหมาะสมกับสาระการเรียนรู้และวัยของ ผู้เรียน	1	1	1	3	1
8	การวัดและประเมินผล					
	1) 适合คสื่อองกับสาระการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ที่ คาดหวัง และกิจกรรมการเรียนการสอน	1	1	1	3	1
	2) มีการประเมินตามสภาพจริงและด้วยวิธีที่ หลากหลาย	1	1	1	3	1

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นายสำราญ จันทะกา
วัน เดือน ปีเกิด	21 มีนาคม 2505
ที่อยู่ปัจจุบัน	209 / 29 หมู่บ้านหงส์ประยูร ตำบลบางรักพัฒนา อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี
ประวัติการศึกษา	เปรียญธรรม 7 ประจำปี (ป.ธ.7) สำนักเรียนวัดชัยครี อำเภอหน้าพอง จังหวัดขอนแก่น ปีการศึกษา 2529 ประกาศนียบัตรวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ปีการศึกษา 2529 ศึกษาศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ปีการศึกษา 2536
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนพระแม่สกลสองคราษฎ์ อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี